

PROJEKT ERASMUS+ FIRST-TAC

**Opracowanie wspólnego programu nauczania dla ratowników
dotyczącego stosowania siły i procedur taktycznych pierwszej
pomocy**

Podręcznik

SZKOLENIE W ZAKRESIE UŻYCIA SIŁY I PODSTAW MEDYCYNY TAKTYCZNEJ dla policjantów reagujących w pierwszej kolejności

Niniejsza publikacja została przygotowana przy wsparciu finansowym Unii Europejskiej, w szczególności programu Erasmus+ Unii Europejskiej, w ramach grantu nr 2023-1-HR01-KA220-VET-000154168.

Jej treść jest wyłączną odpowiedzialnością konsorcjum projektu FIRST-TAC i niekoniecznie odzwierciedla poglądy Unii Europejskiej.

**Co-funded by
the European Union**

Niniejsza publikacja została opracowana w ramach projektu Erasmus+ Development of Joint Curriculum for First Responders on the Use of Force and First Aid Tactical Procedures – FIRST-TAC. Był to wspólny wysiłek zespołu oddanych profesjonalistów z partnerów projektu: Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, Akademia Policji – Pierwszy Chorwacki Policjant (Chorwacja), Litewska Szkoła Policji (Litwa), Szkoła Policji w Słupsku (Polska) oraz Agencja ds. Edukacji i Szkolenia Zawodowego (Bośnia i Hercegowina).

Autorzy:

Chorwacja:

Josip Anić
Ivica Biletić
Aleksandar Čubrilo
Jurica Halambek
Dubravko Žurga

Litwa:

Andrius Januškevičius
Marius Remeika
Romualdas Rulevičius

Polska:

Michał Jaśkowski
Przemysław Kuciński
Aleksander Latuszewski
Sebastian Majchrzak
Filip Sadłowski
Aleksander Ziobro

Bośnia i Hercegowina:

Deni Jelovac
Ivan Pinjuh
Jurica Pranjić
Elvir Velić

Publication editors:

Ksenija Vujčić, Akademia Policji – Pierwszy Chorwacki Policjant (Chorwacja)
Minja Klarić, Agencja ds. Edukacji i Szkolenia Zawodowego (Bośnia i Hercegowina)

Spis treści

Spis.....	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Wprowadzenie.....	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
O podręczniku	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
O programie nauczania i jego tle dydaktycznym.....	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Program nauczania SZKOLENIE W ZAKRESIE UŻYCIA SIŁY I PODSTAW MEDYCyny TAKTYCZNEJ dla policjantów reagujących w pierwszej kolejności	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Cel szkolenia.....	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Wymagania	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Rezultaty uczenia się w ramach szkolenia.....	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Strategia uczenia	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Strategia oceny.....	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Analiza ryzyka szkolenia.....	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Ewaluacja szkolenia	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Struktura programu nauczania	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Rezultaty uczenia się w ramach tematu, metody nauczania/uczenia się i zasoby	25
Plany tematów SZKOLENIE W ZAKRESIE UŻYCIA SIŁY I PODSTAW MEDYCyny TAKTYCZNEJ dla policjantów reagujących w pierwszej kolejności	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
O zaplanowanych tematach	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Materiały edukacyjne SZKOLENIE W ZAKRESIE UŻYCIA SIŁY I PODSTAW MEDYCyny TAKTYCZNEJ dla policjantów reagujących w pierwszej kolejności	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
O materiale edukacyjnym	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
OGÓLNE ZASADY REGULUJĄCE STOSOWANIE SIŁY	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
ŁAŃCUCH UŻYCIA SIŁY	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
POSTĘPOWANIE Z OSOBĄ WSPÓŁPRACUJĄCĄ	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
ZACHOWYWANIE ODLEGŁOŚCI/POZYCJONOWANIE	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
POSTĘPOWANIE Z OSOBĄ, KTÓRA NIE WYKONUJE POLECENÍ	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
STOSOWANIE ŚRODKÓW PRZYMUSOWYCH W POKONYWANIU BIERNEGO OPORU	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
STOSOWANIE SIŁY W POKONYWANIU CZYNNEGO OPORU	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
POSTĘPOWANIE Z OSOBĄ NIEBIEZPIECZNĄ.....	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
WYDAWANIE POLECENÍ I TECHNIKI DEESKALACJI.....	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
użycie niefizycznych taktyk, takich jak dialog, negocjacje i techniki rozwiązywania konfliktów	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Typowe zwroty w przypadku osoby posłusznej, współpracującej.....	140

Typowe zwroty w przypadku osoby, która nie wykonuje poleceń	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Typowe zwroty przy ograniczaniu czynnego oporu	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Typowe zwroty przy postępowaniu z osobą niebezpieczną	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Przydatne zwroty przy wchodzeniu do pomieszczeń	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
WEJŚCIE DO POMIESZCZEŃ	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
DODATKOWE MATERIAŁY POMOCNICZE	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
ŚWIADOMOŚĆ SYTUACYJNA WSKAŹNIKI RYZYKA KOORDYNACJA W ZESPOŁACH	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
KONTROLA OSOBISTA	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
UŻYCIA KAJDANEK	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
TECHNIKI EKOSRTY	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
PODSTAWOWE ZABIEGI RESUSCYTACYJNE	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
PODSTAWOWE ZABIEGI RESUSCYTACYJNE U DZIECI	186
ZADŁAWIENIE	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
ZADŁAWIENIE U DZIECI	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
HIPOTERMIA	197
PODSTAWY MEDYCYNY TAKTYCZNEJ	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.

Wstęp

Policjanci pierwszego reagowania zajmują się wszystkimi rodzajami pracy policyjnej – od pomocy w nagłych wypadkach, reagowania na włamania, przypadki przemocy domowej lub naruszenia porządku publicznego – a ich działania muszą być planowane i wdrażane niemal natychmiast, niezależnie od incydentu, katastrofy, ataku lub przestępstwa. Na domiar wszystkiego ich zachowanie często znajduje się na oczach opinii publicznej. Wszystko to wywiera dużą presję na ich codzienną pracę i wymaga dobrze wyćwiczonych umiejętności i zdecydowania.

Jednakże te kategorie funkcjonariuszy Policji mają najmniej możliwości edukacyjnych po przeszkoleniu podstawowym, a ich późniejsze szkolenia odbywają się głównie w miejscu pracy – dlatego różnią się one dość znacznie na szczeblu krajowym, a jeszcze bardziej na szczeblu UE.

Projekt Erasmus+ FIRST-TAC miał na celu standaryzację tych szkoleń, a co za tym idzie, ulepszenie i zharmonizowanie postępowania pierwszych ratowników w krajach partnerskich. Jego celem było opracowanie międzynarodowej koncepcji szkoleniowej w celu zwiększenia umiejętności pierwszych ratowników poprzez interaktywne uczenie się. Rezultaty uczenia się i treść programu szkoleniowego, a także strategia uczenia się zostały wspólnie wybrane, aby sprostać wymaganiom, jakie policja w zmieniającym się, globalnym środowisku stawia funkcjonariuszom Policji.

Pierwszym krokiem było porównanie krajowych programów nauczania dotyczących corocznych szkoleń z zakresu stosowania siły i podstaw medycyny taktycznej dla pierwszych reagujących funkcjonariuszy Policji w celu znalezienia wspólnego gruntu i zharmonizowania programów nauczania w maksymalnym możliwym zakresie.

Nie było to łatwe zadanie, zwłaszcza jeśli chodzi o wybór konkretnych technik stosowania siły, które różnią się w zależności od kraju. Dlatego ważne było, aby powrócić do podstawowych zasad stosowania siły i zacząć rozwijać się od tego punktu. Zasady legalności, konieczności i proporcjonalności są wspólne dla wszystkich nowoczesnych systemów policyjnych. Ponadto stosowanie siły w operacjach policyjnych jest w dużej mierze regulowane przez międzynarodowe prawa człowieka, z którymi są zgodne prawa krajowe. Zamiast nalegać na określone techniki, eksperci projektu budują program wokół kontinuum stosowania siły, skupiając się na dostosowaniu specyfiki działań funkcjonariuszy policji do poziomu zagrożenia i specyfiki zachowania podejrzaných.

Jeśli chodzi o podstawy medycyny taktycznej, punktem wyjścia był Międzynarodowy Komitet Łącznikowy ds. Resuscytacji (ILCOR) 2020 Consensus on Science and Treatment Recommendations for BLS, a także taktyczne wytyczne dotyczące medycyny pola walki. Chociaż czas poświęcony podstawom medycyny taktycznej jest bardzo ograniczony w tym programie nauczania, eksperci zgodzili się, że będzie on bardzo dobrze funkcjonował w kontekście corocznego odświeżenia wiedzy– dając uczniom szansę na regularne ćwiczenia i lepsze przygotowanie się do wyzwań codziennej pracy policji. W tym Podręczniku zainteresowani trenerzy znajdą rezultaty tego wspólnego wysiłku: nowy program nauczania,

szczegółowe plany tematów i zalecenia metodyczne, a także materiały edukacyjne dla uczniów, z quizami do (samo)oceny w ramach każdego tematu.

Zespół projektu FIRST-TAC uważa, że niniejszy Podręcznik ma potencjał, aby stać się potężnym narzędziem umożliwiającym funkcjonariuszom Policji zdobycie umiejętności, wiedzy i cech osobistych niezbędnych do udanej pracy w globalnym społeczeństwie europejskim. Ta standaryzacja i harmonizacja są szczególnie ważne dzisiaj, gdy umiejętności i wiedza funkcjonariuszy Policji wymagają ciągłego dostosowywania do wymagań terenowych. Opracowanie programu nauczania i podręcznika oraz jego integracja z procesem kształcenia partnerów projektu zapewnia również rozwój partnerstw instytucjonalnych wszystkich instytucji partnerskich projektu. Zgodnie z zaleceniem Rady (UE) 2022/915 z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie operacyjnej współpracy organów ścigania, skuteczna transgraniczna operacyjna współpraca organów ścigania wymaga przejścia do wspólnej kultury egzekwowania prawa UE. Ten projekt jest krokiem w tym samym kierunku.

O podręczniku

Niniejszy podręcznik został opracowany dla trenerów w zakresie stosowania siły i podstaw medycyny taktycznej. Pomysł polegał na stworzeniu kompleksowego pakietu ze wszystkim, czego trener potrzebuje, aby zaplanować i wdrożyć szkolenie w wymienionych dwóch obszarach. Składa się z trzech części. Pierwsza część obejmuje sam program nauczania wraz z wyjaśnieniami i zaleceniami dotyczącymi jego realizacji. W drugiej części trenerzy znajdą szczegółowe plany tematów z możliwymi rozwiązaniami dla konkretnych jednostek dydaktycznych, które obejmują rezultaty uczenia się, treści nauczania, metody uczenia się, opis środowiska szkoleniowego i obiektów, a także sprzęt szkoleniowy i czas trwania jednostki. Druga część obejmuje również trzy ćwiczenia symulacyjne. Należy je traktować jako rodzaj oceny kształtującej, za pomocą której zarówno trenerzy, jak i uczniowie mogą ocenić poczynione postępy. Dlatego ćwiczenia obejmują również rubryki oceniania, bez zaleceń zaliczenia lub niezaliczenia, ale z wyraźnie wskazanymi błędami krytycznymi. Trzecia część kompiluje materiał dydaktyczny. Zaleca się zapoznanie z nim uczniów przed praktyczną częścią szkolenia, ponieważ obejmuje teoretyczne wprowadzenie do tematów szkoleniowych. Można go łatwo przełożyć na prezentacje PowerPoint i quizy, takie jak w tej wirtualnej sali e-learningowej: <https://e-obrazovanje.fkz.hr/course/view.php?id=1172>.

Należy wspomnieć, że wszystkie plany tematyczne, ćwiczenia symulacyjne i materiały szkoleniowe są jedynie rekomendacją, a trenerzy mogą i powinni dostosować je do swoich uczniów i/lub preferencji nauczania. Dzięki materiałom zawartym w tym Podręczniku oraz własnej wiedzy i doświadczeniu trenerzy będą w stanie zaplanować i wdrożyć szkolenie skoncentrowane na uczniu, ukierunkowane na osiągnięcie rezultatów uczenia się.

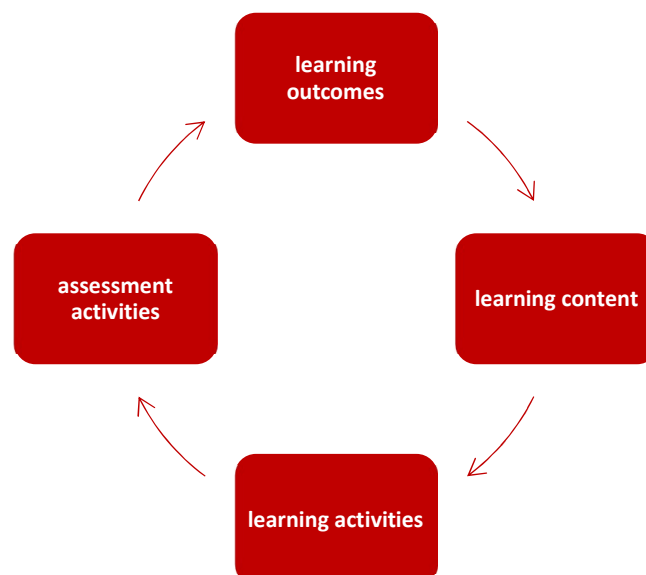
O programie nauczania i jego podstawach dydaktycznych

Jak widać w programie nauczania Szkolenie w zakresie stosowania siły i podstaw medycyny taktycznej dla funkcjonariuszy policji reagujących na wezwania, szkolenie jest zaprojektowane na podstawie następujących podstawowych zasad:

- strategia nauczania mieszanego,
- nauczanie skoncentrowane na uczniu i aktywne metody nauczania,
- postęp w nauce – uczący się najpierw zajmują się teorią, następnie ćwiczą techniki i taktyki od prostszych do bardziej złożonych, a na końcu wdrażają wszystko w symulacjach opartych na scenariuszach,
- ocena kształtująca, tj. indywidualna i grupowa informacja zwrotna, bez ocen zaliczony/niezaliczony.

Szczegóły dotyczące wdrażania szkolenia zgodnie z programem nauczania zostaną wyjaśnione w samym programie nauczania. Tutaj chcielibyśmy krótko omówić jego stronę dydaktyczną, aby przypomnieć trenerom podstawy nauczania.

Planując szkolenie – lub nawet pojedynczą jednostkę nauczania – ważne jest, aby zacząć od końca, mając na uwadze następujące pytanie: co uczący się muszą wiedzieć lub umieć zrobić po szkoleniu (lub zajęciach)? Rezultat(y) uczenia się są punktem wyjścia każdego planowania. Wpływa na wszystkie inne elementy nauczania: wybór treści nauczania, działania związane z nauczaniem/uczeniem się i działania oceniające. Wszystkie elementy powinny być odpowiednio dopasowane, ponieważ nie można nauczyć się umiejętności, po prostu o niej czytając.

W tym szkoleniu eksperci zidentyfikowali dwa rodzaje efektów uczenia się: mniejsza ich liczba dotyczy wiedzy teoretycznej, a większość umiejętności, które uczący się muszą nabyć. Podczas gdy wiedza teoretyczna wymaga jednego rodzaju działań związanych z uczeniem

się/nauczaniem – np. prezentacji – umiejętności wymagają ćwiczeń praktycznych. Podobnie, podczas gdy wiedza teoretyczna wymaga jednego rodzaju działań oceniających – np. quizów z pytaniami wielokrotnego wyboru – umiejętności można ocenić tylko poprzez wyniki uczniów w ocenie praktycznej.

Ponieważ to szkolenie koncentruje się na uczeniu się/doskonaleniu umiejętności, eksperci zdecydowali się objąć podstawę teoretyczną pakietem wstępnego nauczania, aby zaoszczędzić czas w części praktycznej szkolenia. Pakiet wstępnego nauczania ma być dostarczany w formie mieszanego nauczania, za pośrednictwem wirtualnej sali w systemie e-learningowym: <https://e-obrazovanie.fkz.hr/course/view.php?id=1172>. Obejmuje on materiały edukacyjne, głównie w formie prezentacji PowerPoint i filmów, a także quizy z pytaniami wielokrotnego wyboru do (samodzielnej) oceny. Jeśli chodzi o praktyczną część szkolenia, zajęcia edukacyjne organizowane są głównie za pomocą trzech metod nauki: demonstracji, odgrywania ról i symulacji. Dlatego też wymienione metody zostaną krótko przedstawione poniżej.

Demonstracja jest metodą z wyboru w przypadku umiejętności uczenia się. Ma ona bezpośrednie i widoczne efekty oraz zapewnia możliwość natychmiastowej informacji zwrotnej. W ramach tego szkolenia od trenerów oczekuje się, że będą stosować podejście „powiedz, pokaż, zrób”, co oznacza:

- powiedz uczniom, co zamierzają pokazać i wyjaśnij kontekst – jego znaczenie, kluczowe punkty,
- pokaż uczniom – np. poprzez demonstrację lub za pomocą filmu instruktażowego,
- umożliw uczniom zrobienie – przećwiczenie tego, co zostało pokazane, podczas gdy trener ich monitorował.

Najważniejsze jest, aby pamiętać, że „powiedz” i „pokaż” bez „zrób” traktują uczniów jako biernych obserwatorów. Bez „zrób” trener i/lub uczniowie mogą myśleć, że uczniowie zrozumieli treść, podczas gdy w rzeczywistości tak nie jest. Ponadto każdy uczeń musi mieć możliwość ćwiczenia – tyle, ile potrzeba, aż do osiągnięcia zaplanowanego poziomu wykonania.

Podczas organizowania ćwiczeń demonstracyjnych trenerzy mogą chcieć skorzystać z następujących wskazówek:

- bardziej złożone procedury pokaż najpierw w zwolnionym tempie, tj. podzielone na elementy, a następnie w normalnym tempie,
- wyjaśniaj podczas demonstracji,
- upewnij się, że każdy uczeń może zobaczyć swoją demonstrację – odpowiednio je ułóż,
- podczas powtarzania procedury należy zachęcać uczniów do jej wyjaśniania w trakcie – w ten sposób lepiej ją zapamiętają,
- zawsze koryguj nieprawidłowe zachowanie uczniów, ale w pozytywnym tonie. Najlepiej skupić się na prawidłowym działaniu, a nie na błędzie,

Odgrywanie ról to metoda, dzięki której profesjonalna komunikacja może być praktykowana w różnych formach – negocjacji, perswazji, deeskalacji. Dlatego pomaga uczniom lepiej zrozumieć relacje interpersonalne, lepiej przewidywać zachowania innych osób i poprawiać

umiejętności podejmowania decyzji.

Podczas organizowania ćwiczeń z odgrywaniem ról trenerzy powinni pamiętać o następujących kwestiach:

- Wszyscy uczestnicy muszą być aktywnie zaangażowani – nawet jeśli tylko obserwują. Dlatego trenerzy w tym szkoleniu wdrażają takie ćwiczenia w mniejszych grupach, które działają jednocześnie w różnych częściach obiektu dydaktycznego.
- Obserwatorzy muszą mieć określone zadania – na przykład obserwować mowę ciała, komunikację zawodową lub kwestie bezpieczeństwa.
- Trener nie przerywa występu, jeśli to możliwe.
- Informacje zwrotne mają kluczowe znaczenie – należy poświęcić im wystarczająco dużo czasu i wysiłku.

Symulacja to podobna metoda, ale zazwyczaj obejmuje rekwizyty i stara się jak najbardziej udawać rzeczywistą sytuację. Podczas gdy odgrywanie ról koncentruje się na interakcji między uczestnikami, symulacja pomaga im poradzić sobie z konkretną sytuacją. Ponadto, podczas gdy odgrywanie ról zakłada, że uczestnicy wcielają się w różne postacie (role), w symulacjach zazwyczaj działają jako oni sami (np. policjanci) w fikcyjnym kontekście.

Ważna uwaga: Symulacja nie jest grą. Dlatego trzymaj się rezultatów uczenia się! Nie próbuj dodawać intensywności do ćwiczenia tylko po to, aby było bardziej zabawne lub przyjemne dla uczących się.

Symulacja jest wybierana jako metoda uczenia się, ponieważ umożliwia rozwój wiedzy i umiejętności zawodowych oraz poprawia umiejętności podejmowania decyzji, bez zbędnego ryzyka. Kluczem do wdrożenia symulacji jest posiadanie solidnego, wiarygodnego scenariusza i jasnej wizji tego, co ma zostać dzięki niemu osiągnięte – tj. jakie są rezultaty uczenia się. Każde ćwiczenie symulacyjne ma taką samą strukturę:

- trenerzy przedstawiają scenariusz, instruują uczniów o ich zadaniach, określają cele i rezultaty ćwiczenia,
- uczniowie wykonują scenariusz, najlepiej bez przerw ze strony trenerów,
- trenerzy udzielają dokładnego feedbacku,

Wszystkie trzy metody mają jedną wspólną cechę – mają feedback jako integralną część ćwiczenia. Dlatego niezwykle ważne jest podkreślenie kluczowych punktów dotyczących feedbacku:

- feedback jest cennym narzędziem w podnoszeniu i utrzymywaniu standardów wydajności,
- feedback jest integralną częścią procesu uczenia się; w rzeczywistości to właśnie podczas niego odbywa się większość nauki,
- feedback ułatwia autorefleksję na temat konkretnego doświadczenia, a tym samym poprawia naukę,

- feedback pomaga uczniom zrozumieć, co należy zrobić i jak poprawić swoje wyniki,
- feedback to dar, a nie krytyka. I trenerzy powinni to jasno powiedzieć swoim uczniom,
- feedback powinien być przekazywany z szacunkiem.

Trenerzy powinni skupić się na kluczowych punktach wyników uczniów (tj. powinni mieć na uwadze rezultaty uczenia się) i przedstawiać ważne i dobrze uzasadnione opinie. Muszą uwzględnić zarówno pozytywne, jak i negatywne komentarze i przekazywać je w sposób przyjazny, a nie opozycyjny.

Podczas udzielania informacji zwrotnej, mądrze jest:

- zastanowić się nad swoimi intencjami – co chcesz osiągnąć i dlaczego,
- zastanowić się nad swoim własnym stanem emocjonalnym i poznawczym i uspokoić się, jeśli to konieczne,
- najpierw docenić osobę – wzmocnić osobistą relację i stworzyć odpowiednie środowisko,
- być konkretnym,
- być otwartym i proponować sugestie,
- krytykować zachowanie, a nie osobę,
- dać możliwość wypowiedzenia się również uczniom, pozwolić im wyrazić swoje opinie na temat swoich wyników,

Należy wziąć pod uwagę podczas planowania tego szkolenia

Co chcę, aby uczestnicy wynieśli ze szkolenia?

Jak zapewnię, że wszyscy uczestnicy aktywnie uczestniczą w szkoleniu?

Jak stworzę pozytywne i angażujące środowisko nauki?

Jak pokażę uczestnikom, że ich opinia ma znaczenie? Jak mogę im pokazać, że szanuję ich jako dorosłych uczniów, którzy mają znaczną wcześniejszą wiedzę i doświadczenie?

Jak ocenię, czy uczestnicy osiągnęli rezultaty uczenia się?

Czy przygotowałem wszystko, czego potrzebuję, aby pomyślnie wdrożyć program nauczania? Czy mam cały sprzęt i wystarczającą liczbę ludzi

Program nauczania
SZKOLENIE W ZAKRESIE UŻYCIA SIŁY
I PODSTAW MEDYCYNY TAKTYCZNEJ
dla policjantów reagujących w pierwszej
kolejności

Tytuł programu nauczania	Szkolenie z zakresu stosowania siły i podstaw medycyny taktycznej dla policjantów reagujących w pierwszej kolejności
Poziom Europejskich Ram Kwalifikacji	Poziom 4
Czas trwania nauki	48 godzin nauki
Grupa programów nauczania	Bezpieczeństwo wewnętrzne

Cel szkolenia

Szkolenie koncentruje się na doskonaleniu wiedzy i umiejętności umundurowanych funkcjonariuszy Policji w zakresie stosowania siły podczas wykonywania codziennych zadań – kontroli osób i wewnątrz – a także na budowaniu zdolności do udzielania pierwszej pomocy w przypadku różnych rodzajów obrażeń. Szkolenie obejmuje również techniki deeskalacji.

Celem szkolenia jest zapewnienie, aby środki przymusu bezpośredniego były stosowane efektywnie i proporcjonalnie, pod presją proporcjonalną do zagrożenia, jako ostateczność, zgodnie ze standardami UE i prawami podstawowymi. Ponadto celem jest zapewnienie, że pierwsza pomocy jest udzielana zgodnie z wytycznymi TCCC i TECC. Szkolenie obejmuje zatem określone taktyki i techniki uzgodnione jako dobre praktyki przez wszystkich partnerów projektu.

Wymagania

Czas: 48 godzin łącznie

- 1 godzina na ogólną część szkolenia
- 8 godzin samodzielnej nauki online przed fazą kontaktu – 4 godziny w ramach jednostki z taktyki i 4 godziny w ramach jednostki medycyny taktycznej (za pośrednictwem systemu e-learningowego)
- 38 godzin nauki stacjonarnej – 24 godziny w ramach jednostki taktyki, 8 godzin w ramach jednostki medycyny taktycznej i 8 godzin poświęconych obu jednostkom jednocześnie
- 1 godzina na ocenę szkolenia

Uczniowie: 24 (1 grupa)

Instruktorzy: 2 instruktorów taktyki, 2 instruktorów techniki, 2 instruktorów pierwszej pomocy

Zasoby:

- 1 komputer stacjonarny lub laptop z projektorem,
- dostęp do Internetu,
- 24 pasy z kaburami na pistolety, ładownicami na magazynki i gumowymi pistoletami; 24 kajdanki; 24 gazy pieprzowe,
- 24 urządzenia do komunikacji radiowej
- 48 bandaży modułowych, 48 opasek uciskowych, 100 gazy kompresowanej
- 24 rurki nosowo-gardłowe
- 1 kamizelka przeciwwadławieniowa Act fast rescue
- 1 opakowanie maski higienicznej
- 24 uszczelki klatki piersiowej
- 100 koców ratunkowych
- lubrykant
- markery
- płyn dezynfekujący
- 6 manekinów do resuscytacji krążeniowo-oddechowej dla dorosłych
- 2 opakowania folii do resuscytacji krążeniowo-oddechowej
- 24 nożyczki
- 1 symulator rurki nosowo-gardłowej
- 6 AED
- 24 woreczki IFAK
- 6 miękkich noszy
- sztuczne rany
- sztuczna krew
- 2 opakowania rękawiczek

Miejsce: sala lekcyjna, sala gimnastyczna z matami, wnętrza i tereny zewnętrzne do ćwiczeń sytuacyjnych

Grupa docelowa i wymagania wstępne:

- funkcjonariusze Policji reagujący w pierwszej kolejności,
- podstawowa wiedza i umiejętności dotyczące użycia siły i pierwszej pomocy. Oczekuje się, że uczestnicy kursu będą mieli podstawową wiedzę na temat zasad użycia siły zgodnie z prawem krajowym i normami UE, z pełnym poszanowaniem podstawowych zasad praw, a także podstawowe umiejętności użycia siły zgodnie z zasadami konieczności, proporcjonalności i ostrożności. Oczekuje się również, że będą mieli podstawową wiedzę na temat BLS i CPR.

Rezultaty uczenia się w ramach szkolenia

Po ukończeniu tego szkolenia uczestnicy będą potrafili:
LO1: przedstawić podstawowe zasady dotyczące stosowania siły podczas wykonywania codziennych zadań policyjnych, z uwzględnieniem faktu, że jest to ostateczność, gdy wszystkie inne środki niefizyczne zostały rozważone lub wyczerpane
LO2: stosować metody i techniki samoobrony i użycia siły, samodzielnie i jako członek patrolu, zgodnie z przepisami bezpieczeństwa oraz zasadą konieczności, proporcjonalności i ostrożności.
LO3: postępować zgodnie z ustalonymi procedurami taktycznymi podczas wykonywania codziennych zadań policyjnych – oględzin osób i wnętrza
LO4: omówienie podstawowych zasad wytycznych TCCC i TECC
LO5: udzielanie pierwszej pomocy osobom poszkodowanym – sobie, koledze, ofierze, osobie postronnej lub podejrzanej – zgodnie z wytycznymi TCCC i TECC
LO6: brać odpowiedzialność za stosowanie podstawowych metod i technik użycia siły i udzielania pierwszej pomocy, samodzielnie i jako członek zespołu

Strategia uczenia się

Szkolenie koncentruje się głównie na doskonaleniu umiejętności dotyczących użycia siły w codziennych zadaniach – kontroli osób i wnętrza – a także budowaniu zdolności do udzielania pierwszej pomocy w przypadku różnych rodzajów obrażeń. Oczekuje się, że uczestnicy będą mieli podstawową wiedzę w obu docelowych obszarach – użyciu siły i pierwszej pomocy. Szkolenie obejmuje teoretyczne i praktyczne aspekty obu obszarów szkoleniowych – użycia siły i podstaw medycyny taktycznej. Dlatego też przewiduje się samodzielną naukę online – aby odświeżyć wiedzę teoretyczną i służyć jako punkt wyjścia do praktycznej nauki. Dlatego też istnieją trzy główne punkty dotyczące strategii uczenia się:

1 Szkolenie jest organizowane jako nauka mieszana – łącząca naukę online i stacjonarnie. Nauka online odbywa się przed szkoleniem stacjonarnym i obejmuje podstawy teoretyczne dotyczące użycia siły oraz wytyczne TCCC i TECC. Nauka twarzą w twarz składa się głównie z ćwiczeń i symulacji opartych na rzeczywistych scenariuszach.

2 Szkolenie jest organizowane z podejściem skoncentrowanym na uczniu – rolą instruktorów jest ułatwianie nauki i pomaganie uczniom w osiąganiu rezultatów uczenia się. Oznacza to, że sprzężenie zwrotne jest ciągłe, indywidualne i grupowe, a proces uczenia się jest kierowany zgodnie z osiągnięciami uczniów. Na przykład, nauka stacjonarna może być i będzie modyfikowana zgodnie z wynikami nauki online

– jeśli uczniowie wykazują słabsze wyniki w ocenie online pod koniec fazy online, ćwiczenia w fazie bezpośredniej rozpoczną się od krótkich wykładów teoretycznych.

3 Szkolenie jest zorganizowane w taki sposób, że istnieje progresja nauki – uczniowie najpierw zajmują się teorią, następnie ćwiczą techniki i taktyki, a na końcu wdrażają wszystko w symulacjach opartych na scenariuszach.

To podejście zapewni, że uczniowie osiągną wymagane kompetencje do wykonywania zadań jako członkowie patrolu.

Wybrane metody szkoleniowe obejmują pracę indywidualną i grupową, krótkie wykłady i prezentacje, dyskusje, ćwiczenia praktyczne, demonstrację, odgrywanie ról, symulację).

Oczekuje się, że uczniowie będą aktywnie uczestniczyć w dyskusji i ćwiczeniach praktycznych. Trenerzy wspierają uczniów w eksplorowaniu i integrowaniu koncepcji związanych ze szkoleniem, a także sterują procesem i zachęcają do debaty.

Strategia oceny

Strategia oceny szkolenia ma na celu wspieranie uczniów w osiąganiu rezultatów uczenia się. Opiera się głównie na ocenie kształtującej, tj. indywidualnej i grupowej informacji zwrotnej. Mimo że nie ma ocen zaliczonych/niezaliczonych, instruktorzy mają obowiązek wyraźnie wskazywać krytyczne błędy i udzielać sugestii dotyczących prawidłowego sposobu działania.

Oceny mierzą osiągnięcia na każdym etapie procesu uczenia się i są dostosowane do rezultatów uczenia się. Oznacza to, że nauka online, która obejmuje głównie wiedzę teoretyczną, jest oceniana za pomocą pytań wielokrotnego wyboru, podczas gdy umiejętności są oceniane w ćwiczeniach praktycznych. Pytania wielokrotnego wyboru są formułowane w taki sposób, aby oceniać zastosowanie wiedzy teoretycznej, a ćwiczenia praktyczne są tworzone w sposób umożliwiający ocenę sytuacyjnej implementacji wiedzy i umiejętności.

Każdy dzień szkolenia kończy się sesją podsumowującą, z podsumowaniem omawianych tematów i kompleksową informacją zwrotną grupy dotyczącą wyników uczniów. Jest to okazja do ponownego wskazania krytycznych błędów (jeśli takie istnieją). Ostatni, piąty dzień szkolenia poświęcony jest ćwiczeniom opartym na scenariuszach, które są w rzeczywistości oceną podsumowującą osiągnięć uczestników w trakcie całego szkolenia i obejmują obie jednostki – użycie siły i medycynę taktyczną.

W przypadku ćwiczeń tworzone są rubryki, aby ocenić, czy uczestnicy osiągnęli wyniki uczenia się w kluczowych obszarach. W trakcie kursu udzielana jest informacja zwrotna, aby zapewnić ciągły postęp i ustanowić ogólne standardy krytyczne.

Assessment structure of the training

Ocena	Jednostka	Kiedy	Metoda	Waga
Teoretyczna	Użycie siły	Samodzielna nauka online	Test wielokrotnego wyboru online	Zdaj 80% poprawnych odpowiedzi / nie zdaj (dwie ponowne oceny)
	Podstawy medycyny taktycznej	Samodzielna nauka online	Test wielokrotnego wyboru online	Zdaj 80% poprawnych odpowiedzi / nie zdaj (dwie ponowne oceny)
Praktyczna: Scenariusz 1	Użycie siły	Dzień 5 szkolenia praktycznego – sesja poranna	Ćwiczenie praktyczne – symulacja scenariusza nieskomplikowanego	Poprawne działania / krytyczne błędy
	Podstawy medycyny taktycznej	Dzień 5 szkolenia praktycznego – sesja poranna	Ćwiczenie praktyczne – symulacja scenariusza nieskomplikowanego	Poprawne działania / krytyczne błędy
Praktyczna: Scenariusz 2	Użycie siły	Dzień 5 szkolenia praktycznego – sesja poranna	Ćwiczenie praktyczne – symulacja scenariusza złożonego	Poprawne działania / krytyczne błędy
	Podstawy medycyny taktycznej	Dzień 5 szkolenia praktycznego – sesja poranna	Ćwiczenie praktyczne – symulacja scenariusza złożonego	Poprawne działania / krytyczne błędy
Praktyczna: Scenariusz 3	Użycie siły	Dzień 5 szkolenia praktycznego – sesja popołudniowa	Ćwiczenie praktyczne – symulacja scenariusza złożonego	Poprawne działania / krytyczne błędy

	Podstawy medycyny taktycznej	Dzień 5 szkolenia praktycznego – sesja popołudniowa	Ćwiczenie praktyczne – symulacja scenariusza złożonego	Poprawne działania / krytyczne błędy
--	------------------------------	---	--	--------------------------------------

Analiza ryzyka szkoleniowego

Celem analizy ryzyka szkoleniowego jest ocena i ograniczenie ryzyka szkoleniowego, czyli zapewnienie bezpieczeństwa i zdrowia uczestników szkolenia w każdym aspekcie związanym z uczestnictwem w szkoleniu. Analizę ryzyka dla szkolenia przygotowuje lider zajęć (wykładowca/instruktor/trener). Analiza ryzyka powinna zawierać ocenę poziomu zagrożenia, które może wystąpić podczas szkolenia, oraz środków, które należy wprowadzić w celu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa uczestników szkolenia i innych podmiotów zaangażowanych w szkolenie.

Wszyscy dostawcy szkoleń są upoważnieni do wdrożenia środków bezpieczeństwa w celu uniknięcia lub zmniejszenia ryzyka narażenia życia, zdrowia i mienia uczestników szkolenia, pracowników instytucji, w której odbywa się szkolenie, oraz osób trzecich wewnątrz i na zewnątrz pomieszczeń, w których odbywa się szkolenie.

W przypadkach, gdy wyeliminowanie ryzyka nie jest możliwe w praktyce, konieczne jest zmniejszenie ryzyka i kontrolowanie pozostałych ryzyk, tak aby na późniejszym etapie te pozostałe ryzyka zostały ponownie ocenione w ramach programu weryfikacji, a możliwość wyeliminowania ryzyka została rozważona w świetle nowych ustaleń.

Ocena szkolenia

Proces opracowywania programu nauczania „Szkolenie z zakresu stosowania siły i podstaw medycyny taktycznej dla policjantów reagujących w pierwszej kolejności” składa się z czterech faz: analizy, rozwoju/aktualizacji, wdrożenia i oceny. Po wdrożeniu programu szkoleniowego rozpoczyna się ocena procesu nauczania. Na podstawie wyników oceny przeprowadzana jest kompleksowa analiza, a po jej zakończeniu, w razie potrzeby, program nauczania jest gotowy do aktualizacji. Ocena powinna wykazać, czy przeszkoleni uczestnicy osiągnęli efekty uczenia się. W związku z tym oczekuje się, że faza oceny zapewni konstruktywną informację zwrotną na temat skuteczności szkolenia, a tym samym stworzy podstawę do dalszej poprawy szkolenia. Informacje zwrotne są zbierane bezpośrednio po zakończeniu szkolenia, a następnie, w razie potrzeby, po tym, jak uczestnicy spędzą określoną ilość czasu w miejscu pracy, wykonując zadania związane z danym szkoleniem.

Ocena szkolenia zostanie przeprowadzona za pomocą kwestionariuszy ewaluacyjnych dla uczestników i trenerów.

Struktura programu nauczania

PLAN SZKOLENIA			LICZBA GODZIN
I	Część ogólna szkolenia		1
II	Samodzielna nauka przed szkoleniem (poprzez e-learning)		8
	1.	Użycie siły	4
	2.	Podstawy medycyny taktycznej	4
III	Zajęcia kontaktowe w trakcie szkolenia		38
	Dzień 1-3	Użycie siły	23
	Dzień 4	Podstawy medycyny taktycznej	8
	Dzień 5	Użycie siły i Podstawy medycyny taktycznej – forma symulacji	7
IV	Dzień 5	Ocena szkolenia	1
łącznie:			48

GŁÓWNA CZĘŚĆ SZKOLENIA			LICZBA GODZIN
1.	WSTĘP DO SZKOLENIA		1
	1.1.	Wstęp	
	1.2.	Prezentacja programu, celów, kompetencji biznesowych, harmonogramu wykładów i osób prowadzących szkolenie	
	1.3.	Wyposażenie uczestników w plan szkolenia	
	1.4.	Struktura szkolenia	
	1.5.	Zasady współdziałania osób zaangażowanych w realizację szkolenia przedmiotowego	
łącznie:			1

SAMODZIELNA NAUKA PRZED SZKOLENIEM (POPRZECZ E-LEARNING)			LICZBA GODZIN
SEKCJA 1	UŻYCIE SIŁY		4
	Topic 1.1.	Podstawowe zasady stosowania siły	1
	Content 1.1.1.	Zasady stosowania siły zgodnie z prawem krajowym i normami UE, przy pełnym poszanowaniu podstawowych praw	
	Topic 1.2.	Sekwencje progresywne/użycie siły kontinuum	1

	Content 1.2.1.	Progresywna sekwencja/użycie siły kontinuum w zależności od poziomu zagrożenia. Składniki świadomości sytuacyjnej. Wskaźniki ryzyka podczas interwencji. Zasady efektywnej koordynacji w jednostce patrolowej	
Topic 1.3.	Wydawanie poleceń/technik deeskalacji		1
	Content 1.3.1.	Podstawowe polecenia (werbalne i niewerbalne) dotyczące użycia siły	
	Content 1.3.2.	Właściwe polecenie w zależności od poziomu zagrożenia	
	Content 1.3.3.	Kroki w procesie deeskalacji	
Topic 1.4.	Wchodzenie do pomieszczeń		1
	Content 1.4.1.	Ocena ryzyka/potencjalne zagrożenia i podatności. Typy obiektów i ich charakterystyka. Obsługa kątów i przeszkód. Obszary śmiertelnego lejka i bezpośredniego zagrożenia	
	Content 1.4.2.	Formacje ruchu i komunikacja. Zasady unikania ognia sojuszniczego	
	Content 1.4.3.	Techniki wejścia i oczyszczania	
Unit 2	PODSTAWY MEDYCyny TAKTYCZNEJ		4
Topic 2.1.	Podstawowe zabiegi resuscytacyjne (BLS)		1
	Content 2.1.1.	Kolejność wykonywania podstawowych czynności resuscytacyjnych	
	Content 2.1.2.	Cel i zalety stosowania AED	
	Content 2.1.3.	Algorytm podstawowych czynności resuscytacyjnych u dzieci	
Topic 2.2.	Obce ciało w drogach oddechowych		0.5
	Content 2.2.1.	Niedrożność dróg oddechowych spowodowana ciałem obcym w trzech kategoriach wiekowych	
	Content 2.2.2.	Algorytm postępowania w przypadku niedrożności dróg oddechowych w trzech kategoriach wiekowych	
	Content 2.2.3.	Rękoczyn Heimlicha	
Topic 2.3.	Hipotermia		0.5
	Content 2.3.1.	Przyczyny i objawy hipotermii u dorosłych i niemowląt	

	Content 2.3.2.	Czynniki zwiększające ryzyko hipotermii	
	Content 2.3.3.	Kroki zapobiegania hipotermii	
Topic 2.4.	Medycyna taktyczna dla pierwszych respondentów		2
	Content 2.4.1.	Postępowanie w 3 strefach zagrożenia TCCC	
	Content 2.4.2.	Algorytm MARCH	
In total:			8

NAUKA W KONTAKCIE W TRAKCIE SZKOLENIA			LICZBA GODZIN
Unit 1	UŻYCIE SIŁY		23
Day 1 Topic 1.1.	Postępowanie z osobą współpracującą		2
	Content 1.1.1.	Zachowanie odległości/pozycjonowanie	
	Content 1.1.2.	Skuteczna komunikacja z osobą/osobami współpracującymi	
	Content 1.1.3.	Techniki kontroli/eskortowania	
Day 1 Topic 1.2.	Obsługa sprzętu do pasa służbowego		2
	Content 1.2.1.	Pozycjonowanie sprzętu na pasie służbowym	
	Content 1.2.2.	Wybór i przygotowanie do użycia odpowiedniego sprzętu	
	Content 1.2.3.	Podstawowe ruchy i manewrowanie różnym sprzętem z pasa służbowego	
Day 1 Topic 1.3.	Kajdankowanie		1
	Content 1.3.1.	Zakładanie kajdanek w pozycji stojącej (z wykorzystaniem barier pionowych i na otwartych przestrzeniach)	
	Content 1.3.2.	Zakładanie kajdanek w pozycji leżącej	
Day 1 Topic 1.4.	Przeszukanie		1
	Content 1.4.1.	Przeszukanie ciała w pozycji stojącej	
	Content 1.4.2.	Przeszukanie ciała w pozycji leżącej	
Day 1 Topic 1.5.	Postępowanie z osobą, która nie wykonuje poleceń (osoba nieulegająca poleceniom) i narusza dystans (narażając strefę bezpieczeństwa funkcjonariusza)		1

	Content 1.5.1.	Szczegóły komunikacji z osobą, która nie wykonuje poleceń. Postępowanie z osobą, która przekracza dystans i naraża bezpieczeństwo funkcjonariusza. Obrona przed pchnięciami, chwytami i uściskami.	
Day 1	Dzień 1 podsumowania		1
Day 2 Topic 2.1.	Stosowanie środków przymusu w celu ograniczenia oporu pasywno-defensywnego – pokonywanie oporu pasywnego siłą fizyczną		2
	Content 1.6.1.	Rodzaje oporu biernego	
	Content 1.6.2.	Techniki pokonywania oporu biernego osoby stojącej, siedzącej, leżącej – indywidualnie i zespołowo	
Day 2 Topic 2.2.	Stosowanie środków przymusu w celu ograniczenia aktywnego poziomu resistance		5
	Content 1.7.1.	Rodzaje oporu czynnego (zaciskanie rąk, odpychanie funkcjonariusza, wycofywanie się z jednoczesnym unikaniem zatrzymania)	
	Content 1.7.2.	Techniki pokonywania czynnego oporu osoby stojącej, siedzącej, leżącej i aktywnie próbującej uniknąć zatrzymania – indywidualnie i zespołowo	
Day 2	Dzień 2 podsumowania		1
Day 3 Topic 3.1.	Radzenie sobie z osobą groźną (agresywną słownie lub będącą w posiadaniu niebezpiecznego przedmiotu)		3
	Content 1.8.1.	Czynniki ryzyka i wskaźniki ryzyka podczas interwencji – sygnały ostrzegawcze możliwego ataku – lub eskalacja w kierunku przemocy fizycznej	
	Content 1.8.2.	Identyfikacja niebezpiecznych przedmiotów, które mogą być użyte przez osobę – czynniki sytuacyjne i percepcja funkcjonariusza	
	Content 1.8.3.	Koordinacja zespołu i podział ról. Zmiana pozycji funkcjonariuszy, wydawanie poleceń i techniki deeskalacji (gradacja). Zatrzymanie osoby agresywnej słownie lub osoby będącej w posiadaniu niebezpiecznego przedmiotu.	
Day 3 Topic 3.2.	Bezpieczne i skuteczne wchodzenie do pomieszczeń i budynków przy niskim i średnim stopniu zagrożenia (w tym do opuszczonych budynków i w warunkach słabego oświetlenia)		3

	Content 1.9.1.	Ocena ryzyka/potencjalne zagrożenia i podatności. Typy obiektów i ich cechy. (Koncepcja ukrywania się/zasadzki) Techniki stopniowej i ostrożnej obserwacji wokół narożnika, nieoczyszczonego obszaru i innych przeszkód. (Koncepcja kątów zagrożenia, obszarów śmiertelnego lejka i natychmiastowe zagrożenie)	
	Content 1.9.2.	Formacje ruchu i komunikacja. Podstawowe zasady postępu taktycznego (poruszanie się po schodach i korytarzach). Zasady unikania ognia sojuszniczego	
	Content 1.9.3.	Techniki wejścia w różnych sytuacjach związanych z niskim i średnim poziomem zagrożenia podczas interwencji	
	Content 1.9.4.	Techniki oczyszczania w różnych sytuacjach związanych z niskim i średnim poziomem zagrożenia podczas interwencji	
	Day 3	Dzień 3 podsumowanie	1
Unit 2	PODSTAWY MEDYCyny TAKTYCZNEJ		8
	Day 4 Topic 4.1.	Podstawowe zabiegi resuscytacyjne (BLS)	1
	Content 2.1.1.	Interwencje ratujące życie i technika RKO (udrożnienie dróg oddechowych, uciskanie klatki piersiowej, wentylacja z użyciem AED lub bez)	
	Content 2.1.2.	Niedrożność dróg oddechowych ciałem obcym – Algorytm postępowania w przypadku zadławienia (podstawowe leczenie, uderzenia w plecy, ucisk brzucha)	
	Day 4 Topic 4.2.	Krwotok	3
	Content 2.2.1.	Rodzaje krwotoków i procedury	
	Content 2.2.2.	Zastosowanie opasek uciskowych – samodzielne stosowanie i stosowanie przez inną osobę	
	Content 2.2.3.	Pakowanie rany opatrunkiem hemostatycznym lub gazą kompresyjną	
	Day 4 Topic 4.3.	Oddychanie	1
	Content 2.3.1.	Rany klatki piersiowej	
	Content 2.3.2.	Zastawki i opatrunki improwizowane	
	Content 2.3.3.	Wczesna profilaktyka hipotermii	

	Day 4 Topic 4.4.	Protokół MARCH-E dla osoby poszkodowanej w wyniku urazu	2
	Content 2.4.1.	Badanie krwi/ocena od stóp do głów	
	Content 2.2.4.	Zastosowanie bandażu modułowego	
	Content 2.4.3.	Metody ewakuacji osoby poszkodowanej	
	Day 4	Dzień 4 podsumowanie	1
Unit 3	UŻYCIE SIŁY I PODSTAWY MEDYCyny TAKTYCZNEJ		7
	Day 5 Assessment 1	Scenariusz 1	2
	Day 5 Assessment 2	Scenariusz 2	2
	Day 5 Assessment 3	Scenariusz 3	2
	Day 5	Podsumowanie Dzień 5	1
In total:			38

PODSUMOWANIE SZKOLENIA			LICZBA GODZIN
1.	PODSUMOWANIE SZKOLENIA		1
	1.1.	Ocena szkolenia przez uczestników	
	1.2.	Ocena programu nauczania przez trenerów	
In total:			1

Efekty uczenia się w ramach tematu, metody uczenia się/nauczania i zasoby

SAMODZIELNA NAUKA PRZED SZKOLENIEM (POPRZECZ E-LEARNING)

UNIT 1	UŻYCIE SIŁY	
Topic 1	Podstawowe zasady stosowania siły	
Topic learning outcomes	Po ukończeniu tego tematu uczniowie będą potrafili:	
	LO1:	Określić zasady stosowania siły zgodnie z prawem krajowym i normami UE, przy pełnym poszanowaniu podstawowych praw
Learning/Teaching methods	Online	
	Nauka indywidualna – czytanie, oglądanie	
Resources	Prezentacje, materiały do czytania	

UNIT 1	UŻYCIE SIŁY		
Topic 2	SEKWENCJE PROGRESYWNE/UŻYCIE SIŁY CONTINUUM		

Topic learning outcomes	Po ukończeniu tego tematu, uczniowie będą potrafili:	
	LO1:	Opisać sekwencję progresywną/ciągłość użycia siły w zależności od poziomu zagrożenia
	LO2:	Opisać główne składniki świadomości sytuacyjnej
	LO3:	Wymienić główne wskaźniki ryzyka podczas interwencji
	LO4:	Opisać główne zasady skutecznej koordynacji w jednostce patrolowej
Learning/Teaching methods	Online Nauka indywidualna – czytanie, oglądanie	
Resources	Prezentacje, materiały do czytania	

UNIT 1	UŻYCIE SIŁY	
Topic 3	WYDAWANIE POLECEŃ/TECHNIKI DEESKALACJI	
Topic learning outcomes	Po ukończeniu tego tematu, uczniowie będą potrafili:	
	LO1:	Wymienić podstawowe polecenia (werbalne i niewerbalne) dotyczące użycia siły
	LO2:	Wybrać właściwe polecenie w zależności od poziomu zagrożenia
	LO3:	Wymienić kroki w procesie deeskalacji
Learning/Teaching methods	Online Nauka indywidualna – czytanie, oglądanie	
Resources	Prezentacje, materiały do czytania ze zdjęciami i filmami	

UNIT 1	UŻYCIE SIŁY	
Topic 4	Wchodzenie do pomieszczeń i budynków	
Topic learning outcomes	Po ukończeniu tego tematu uczniowie będą potrafili:	
	LO1:	Rozpoznać różne rodzaje obiektów i wyjaśnij ich cechy
	LO2:	Opisać formacje ruchu
	LO3:	Wymienić zasady unikania ognia sojuszniczego
	LO4:	Opisać techniki wejścia i oczyszczania

Learning/Teaching methods	Online Nauka indywidualna – czytanie, oglądanie
Resources	Prezentacje, materiały do czytania, filmy

UNIT 2	PODSTAWY MEDYCYNY TAKTYCZNEJ	
Topic 1	PODSTAWOWE PODTRZYMANIE ŻYCIA (BLS)	
Topic learning outcomes	Po ukończeniu tego tematu, uczniowie będą potrafili:	
	LO1:	Rozpoznać znaczenie wczesnego rozpoczęcia podstawowych zabiegów resuscytacyjnych
	LO2:	Zdefiniować najczęstsze wskaźniki zatrzymania akcji serca
	LO3:	Zdefiniować algorytm podstawowych zabiegów resuscytacyjnych i podstawowych zabiegów resuscytacyjnych u dzieci
	LO4:	Opisać cel i zalety stosowania AED
Learning/Teaching methods	Online Nauka indywidualna – czytanie, oglądanie	
Resources	Prezentacje, materiały do czytania, filmy związane z RKO	

UNIT 2	PODSTAWY MEDYCYNY TAKTYCZNEJ	
Topic 2	NIEDROŻNOŚĆ DRÓG ODDECHOWYCH Z POWODU CIAŁA OBCEGO	
Topic learning outcomes	Po ukończeniu tego tematu, uczniowie będą potrafili:	
	LO1:	Zdefiniować niedrożność dróg oddechowych spowodowaną ciałem obcym w trzech kategoriach wiekowych
	LO2:	Opisać algorytm postępowania w przypadku niedrożności dróg oddechowych w trzech kategoriach wiekowych
Learning/Teaching methods	Online Nauka indywidualna – czytanie, oglądanie	
Resources	Prezentacje, materiały do czytania, filmy dotyczące ucisku brzucha	

UNIT 2	PODSTAWY MEDYCYNY TAKTYCZNEJ	
Topic 3	HIPOTERMIA	
	Po ukończeniu tego tematu, uczniowie będą potrafili:	

Topic learning outcomes	LO1:	Opisać przyczyny i objawy hipotermii u dorosłych i niemowląt
	LO2:	Określić czynniki zwiększające ryzyko hipotermii
	LO3:	Określić kroki w zapobieganiu hipotermii
Learning/Teaching methods	Online Nauka indywidualna – czytanie, oglądanie	
Resources	Prezentacje, materiały do czytania	

UNIT 2	MEDYCYNĄ TAKTYCZNA	
Topic 4	PIERWSI RATOWNICY MEDYCYNĄ TAKTYCZNA	
Topic learning outcomes	Po ukończeniu tego tematu, uczniowie będą potrafili:	
	LO1:	Opisać postępowanie w trzech strefach zagrożenia TCCC
	LO2:	Opisać algorytm MARCH
Learning/Teaching methods	Online Nauka indywidualna – czytanie, oglądanie	
Resources	Prezentacje, materiały do czytania	

ZAJĘCIA KONTAKTOWE W TRAKCIE SZKOLENIA

UNIT 1	UŻYCIE SIŁY	
Topic 1	POSTĘPOWANIE Z OSOBĄ WSPÓŁPRACUJĄCĄ	
Topic learning outcomes	Po ukończeniu tego tematu, uczniowie będą potrafili:	
	LO1:	Wykazać się prawidłowym pozycjonowaniem, aby zachować bezpieczeństwo
	LO2:	Używać prawidłowych próśb/poleceń w kontaktach z osobami współpracującymi
	LO3:	Wykazać się odpowiednimi technikami kontroli/eskortowania w kontaktach z osobami współpracującymi
Learning/Teaching methods	Przedstawienie, symulacja	
Resources	Filmy	

UNIT 1	UŻYCIE SIŁY	
Topic 2	OBSŁUGA SPRZĘTU PASA SŁUŻBOWEGO	

Topic learning outcomes	Po ukończeniu tego tematu, uczniowie będą potrafili:	
	LO1:	Wykazać się prawidłowym ustawieniem sprzętu na pasie służbowym
	LO2:	Obsługiwać różne rodzaje sprzętu w zależności od poziomu zagrożenia, zgodnie z zasadami stosowania siły
Learning/Teaching methods	Przedstawienie, symulacja	
Resources	Pas służbowy ze standardowym wyposażeniem (kajdanki, pałka, gaz bojowy, pistolet, latarka)	

UNIT 1	UŻYCIE SIŁY	
Topic 4	ZAKŁADANIE KAJDANEK	
Topic learning outcomes	Po ukończeniu tego tematu, uczniowie będą potrafili:	
	LO1:	Założyć kajdanki, gdy osoba znajduje się w pozycji stojącej
	LO2:	Założyć kajdanki, gdy osoba znajduje się w pozycji leżącej
Learning/Teaching methods	Przedstawienie, symulacja	
Resources	Wideo, pas służbowy ze standardowym wyposażeniem (kajdanki, pałka, gaz OC, pistolet, latarka)	

UNIT 1	UŻYCIE SIŁY	
Topic 7	PRZEGLĄDANIE CIAŁA	
Topic learning outcomes	Po ukończeniu tego tematu, uczniowie będą potrafili:	
	LO1:	Rozpoznawać rodzaje rewizji osobistej
	LO2:	Stosować technikę rewizji osobistej wobec osoby na różnych stanowiskach, indywidualnie i w zespole
Learning/Teaching methods	Przedstawienie, symulacja	
Resources	Wideo, pas służbowy ze standardowym wyposażeniem (kajdanki, pałka, gaz OC, pistolet, latarka)	

UNIT 1	UŻYCIE SIŁY	
Topic 3	POSTĘPOWANIE Z OSOBĄ, KTÓRA NIE WYKONUJE POLECEŃ (OSOBĄ NIEPRZESTRZEGAJĄCĄ SIĘ) I ŁAMIE DYSTANS (NARUSZAJĄC STREFĘ BEZPIECZEŃSTWA OFICERA)	

Topic learning outcomes	OBRONA PRZED PCHNIĘCIAMI, CHWYTAMI I ŚCISKAMI	
	LO1:	Wykazać się prawidłowym ustawieniem, aby zachować bezpieczeństwo
	LO2:	Używać prawidłowych próśb/poleceń w kontaktach z osobami nieulegającymi poleceniom
	LO3:	Wykazać się odpowiednią taktyczną pozycją przewagi, obroną i technikami kontroli w kontaktach z osobami nieulegającymi po przerwaniu dystansu
	LO4:	Stosować różne techniki odzyskiwania kontroli i uwolnienia się od ataku (chwytania, chwytu) osoby poprzez manipulację stawami szkieletowymi lub punktami nacisku.
Learning/Teaching methods	Przedstawienie, symulacja	
Resources	Wideo, pas służbowy ze standardowym wyposażeniem (kajdanki, pałka, gaz OC, pistolet, latarka)	

UNIT 1	UŻYCIE SIŁY	
Topic 5	UŻYCIE ŚRODKÓW PRZYMUSOWYCH W OGRANICZANIU PASYWNO-DEFENSYWNEGO	
Topic learning outcomes	POZIOM OPORU – POKONYWANIE PASYWNEGO OPORU PRZY UŻYCIU SIŁY FIZYCZNEJ	
	LO1:	Rozpoznać rodzaje oporu biernego
	LO2:	Zastosować różne techniki pokonywania oporu biernego
Learning/Teaching methods	Przedstawienie, symulacja	
Resources	Wideo, pas służbowy ze standardowym wyposażeniem (kajdanki, pałka, gaz OC, pistolet, latarka)	

UNIT 1	UŻYCIE SIŁY	
Topic 6	UŻYCIE ŚRODKÓW PRZYMUSOWYCH W OGRANICZANIU AKTYWNEGO POZIOMU OPORU	
Topic learning outcomes	Po ukończeniu tego tematu, uczniowie będą w stanie:	
	LO1:	Rozpoznać rodzaje aktywnego poziomego oporu
	LO2:	Zastosować różne techniki pokonywania aktywnego poziomego oporu
Learning/Teaching methods	Przedstawienie, symulacja	
Resources	Wideo, pas służbowy ze standardowym wyposażeniem (kajdanki, pałka, gaz OC, pistolet, latarka)	

UNIT 1	UŻYCIE SIŁY	
Topic 8	POSTĘPOWANIE Z OSOBĄ GROŹNĄCĄ (AGRESYWNĄ WERBALOWO LUB POSIADAJĄCĄ NIEBEZPIECZNY PRZEDMIOT) OCHRONA I TECHNIKI PRZECHOWYWANIA BRONI PALNEJ TECHNIKI OBRONY NAZIEMNEJ	
Topic learning outcomes	Po ukończeniu tego tematu, uczniowie będą w stanie:	
	LO1:	Rozpoznawać oznaki możliwego ataku
	LO2:	Identyfikować niebezpieczne przedmioty, które mogą być użyte przez osobę
	LO3:	Stosować różne techniki i ruchy podczas wydawania poleceń i deeskalacji sytuacji (gradacja)
	LO4:	Stosować odpowiednie metody podczas obchodzenia się z niebezpiecznymi przedmiotami
	LO5:	Wykazywać umiejętności zarządzania zespołem, dzieląc role patrolu
	LO 6:	Stosować różne techniki i ruchy w celu ochrony broni palnej przed przestępcą bez użycia sprzętu lub stosować techniki zatrzymywania broni w pozycji stojącej
	LO 7:	Stosować różne techniki i ruchy w celu ochrony siebie podczas ataku na ziemi i odzyskać pozycję ochrony i przewagę
Learning/Teaching methods	Przedstawienie, symulacja	
Resources	Wideo, pas służbowy ze standardowym wyposażeniem (kajdanki, pałka, gaz OC, pistolet, latarka)	

UNIT 1	UŻYCIE SIŁY	
Topic 9	BEZPIECZNE I SKUTECZNE WCHODZENIE DO POMIESZCZEŃ I BUDYNKÓW PRZY NISKIM I ŚREDNIM POZIOMIE ZAGROŻENIA (W TYM OPUSZCZONE BUDYNKI I WARUNKI SŁABEGO OŚWIETLENIA)	
Topic learning outcomes	Po ukończeniu tego tematu, uczniowie będą w stanie:	
	LO1:	Ocenić otrzymane informacje, biorąc pod uwagę potencjalne zagrożenia i podatności
	LO2:	Rozpoznać różne rodzaje obiektów i wyjaśnij ich cechy
	LO3:	Stosować techniki stopniowej i ostrożnej obserwacji za rogiem, nieoczyszczonym obszarem i innymi przeszkodami, aby uniknąć zagrożenia
	LO4:	Zidentyfikować obszary śmiertelnego lejka i natychmiastowe leczenie
	LO5:	Wykazać bezpieczny ruch i odpowiednie

Learning/Teaching methods	Przedstawienie, symulacja
Resources	Wideo, pas służbowy ze standardowym wyposażeniem (kajdanki, pałka, gaz OC, pistolet, latarka)

UNIT 2	PODSTAWY MEDYCyny TAKTYCZNEJ	
Topic 1	PODSTAWOWE PODTRZYMANIE ŻYCIA (BLS)	
Topic learning outcomes	Po ukończeniu tego tematu, uczniowie będą w stanie:	
	LO1:	ocenić podstawowe parametry życiowe zgodnie z wytycznymi Europejskiej Rady Resuscytacji
	LO2:	udrożnić drogi oddechowe, stosując odchylenie głowy i wysunięcie żuchwy
	LO3:	przeprowadzić resuscytację krążeniowo-oddechową zgodnie z wytycznymi Europejskiej Rady Resuscytacji
	LO4:	zademonstrować użycie AED zgodnie z algorytmem BLS
	LO5:	rozpoznać niedrożność dróg oddechowych spowodowaną ciałem obcym
Learning/Teaching methods	Przedstawienie, symulacja	
	Resources	
	Manekin niemowlęcy, manekin nastoletni, manekin dorosły, treningowy AED, rękawiczki, folia do resuscytacji krążeniowo-oddechowej, koc ratunkowy, maska higieniczna	

UNIT 2	PODSTAWY MEDYCyny TAKTYCZNEJ	
Topic 5	DUŻE KRWAWIENIE	
Topic learning outcomes	Po ukończeniu tego tematu, uczniowie będą w stanie:	
	LO1:	samodzielnie założyć opaskę uciskową i prawidłowo założyć ją innej osobie
	LO2:	wybrać odpowiedni dedykowany opatrunek uciskowy/opatrunek na ranę
Learning/Teaching methods	Przedstawienie, symulacja	
Resources	Rękawice, opaska uciskowa, sztuczna krew, sztuczne rany, opatrunek hemostatyczny, bandaż, gaza, bandaż modułowy, nożyczki, symulator pakowania ran	

UNIT 2	PODSTAWY MEDYCyny TAKTYCZNEJ	
---------------	------------------------------	--

Topic 6	ODDYCHANIE	
Topic learning outcomes	Po ukończeniu tego tematu, uczniowie będą w stanie:	
	LO1:	Zastosować specjalny opatrunek (z zaworem lub bez) lub improwizowany
	LO2:	Postępować zgodnie z podstawowymi zasadami wczesnego zapobiegania hipotermii – pokaż prawidłowe zastosowanie koca ratunkowego
Learning/Teaching methods	Przedstawienie, symulacja	
Resources	Uszczelnienie klatki piersiowej, opatrunek na zawór, rękawiczki, koc ratunkowy	

UNIT 2	PODSTAWY MEDYCyny TAKTYCZNEJ	
Topic 4	PROTOKÓŁ MARCH-E DLA OSOBY PORANNEJ TRAUMĄ	
Topic learning outcomes	Po ukończeniu tego tematu, uczniowie będą w stanie:	
	LO1:	Rozpoznawać znaczenie kolejności protokołu MARCH-E
	LO2:	Postępować prawidłowo zgodnie z algorytmem protokołu MARCH-E w nagłych wypadkach medycznych i w sytuacji CUF
	LO3:	Pokazywać szybką ewakuację ze strefy zagrożenia
	LO4:	Pokazywać prawidłowy sposób ułożenia osoby w pozycji bezpiecznej
Learning/Teaching methods	Przedstawienie, symulacja	
Resources	Rękawice, rurka nosowo-gardłowa, symulator rurki nosowo-gardłowej, środek smarujący, nosze	
UNIT 3	UŻYCIE SIŁY I PODSTAWY MEDYCyny TAKTYCZNEJ	
Assessment 1	SCENARIUSZ 1	
Assessment methods	Symulacja – Sprawa przemocy domowej	
Resources	Pas służbowy ze standardowym wyposażeniem policyjnym – kajdanki, pałka, gaz pieprzowy, latarka, pistolety FX i immunitet; IFAK, sztuczna krew; nóż gumowy	

UNIT 3	UŻYCIE SIŁY I PODSTAWY MEDYCyny TAKTYCZNEJ	
Assessment 2	SCENARIUSZ 2	
Assessment methods	Symulacja – Ograniczenie uzbrojonego podejrzanego	
Resources	Pas służbowy ze standardowym wyposażeniem policyjnym – kajdanki, pałka, gaz pieprzowy, latarka, pistolety FX i immunitet; IFAK, sztuczna krew; gumowy nóż	

UNIT 3	UŻYCIE SIŁY I PODSTAWY MEDYCyny TAKTYCZNEJ
Assessment 3	SCENARIUSZ 3
Assessment methods	Symulacja – podejrzany o wykroczenie
Resources	Pas służbowy ze standardowym wyposażeniem policyjnym – kajdanki, pałka, gaz pieprzowy, latarka, pistolety FX i simmunition; IFAK, sztuczna krew; gumowy nóż

Plany tematyczne
SZKOLENIE Z UŻYCIA SIŁY
I PODSTAWY MEDYCYNY TAKTYCZNEJ
dla policjantów reagujących w pierwszej
kolejności

O planach tematycznych

Na kolejnych stronach znajdują się szczegółowe plany realizacji konkretnych tematów kursu.

Te plany tematyczne zawierają listę rezultatów uczenia się, jakie zapewnia temat, treści nauczania, które obejmie, oraz najbardziej odpowiednie metody uczenia się. Ponadto opisano odpowiednie środowisko i zaplecze szkoleniowe, a także wymieniono niezbędny sprzęt szkoleniowy.

Druga część planów tematycznych opisuje „ścieżkę uczenia się” – szczegółowy opis przebiegu nauki, od wprowadzenia do części głównej i podsumowania na końcu. Zawiera ona sekwencję działań edukacyjnych, oczekiwane działania od uczniów, a także wskazówki i ważne uwagi dla trenerów. Ma być sugestią i punktem wyjścia do zaplanowania lekcji, ponieważ jest to jeden z wielu możliwych sposobów osiągnięcia rezultatów uczenia się. Jeśli jednak trener uzna, że ta droga jest dla niego odpowiednia, plan tematyczny będzie wystarczający i bardzo pomocny w procesie przygotowawczym. Dlatego możesz swobodnie korzystać z tylu planów tematycznych, ile uznasz za stosowne. Wszystkie z nich zostały przetestowane i sprawdziły się w czterech szkoleniach pilotażowych w ramach projektu Erasmus+ FIRST-TAC.

Wśród planów tematycznych znajdziesz również szczegółowy plan wdrożenia trzech ćwiczeń symulacyjnych. Zawierają one opis sytuacji, oczekiwane działania od uczniów i kryteria oceniania, które pomogą Ci ocenić jakość wykonania. Ponieważ program nauczania nie przewiduje egzaminu końcowego, kryteria oceniania zostały zaprojektowane jako narzędzie, które umożliwi bardziej obiektywne i precyzyjne przekazywanie uczniom informacji zwrotnych.

Jak wspomniano wcześniej, możesz swobodnie korzystać z dowolnej ilości tych materiałów. Jeśli jednak zdecydujesz się zmienić niektóre lub wszystkie z nich, chcielibyśmy, abyś rozważył następujące kluczowe aspekty opracowywania i wdrażania planu lekcji.

Każda lekcja ma zasadniczo taką samą strukturę:

- zaczyna się od wprowadzenia do tematu. W tym miejscu wyjaśniane są cele i znaczenie tematu oraz potwierdzana jest wcześniejsza nauka. Ma to na celu zmotywowanie uczniów i poinformowanie trenera, czy konieczne jest dostosowanie planu do wiedzy i umiejętności uczniów.
- Po wprowadzeniu następuje właściwa aktywność edukacyjna/aktywności. Ta faza obejmuje instruktaż trenerów i kierowane ćwiczenia prowadzone przez uczniów w celu utrwalenia nowych umiejętności i pomysłów.
- Ostatnia część lekcji dotyczy podsumowania i oceny jakości nauki oraz osiągnięcia rezultatu uczenia się.

Istnieje wiele modeli opisujących tę podstawową strukturę, takich jak model potrójnego A (aktywuj, nabywaj, stosuj) lub model BOPPPS (pomost, cele, wstępna ocena, partycypacyjna nauka, ocena końcowa, podsumowanie) itp. Zachęcamy do zapoznania się z nimi i znalezienia najbardziej odpowiedniego dla siebie. Należy jednak pamiętać, że bez zmotywowanego ucznia nie ma mowy o uczeniu się, a bez narzędzia oceny nie ma pewności, że zamierzone efekty uczenia się zostaną osiągnięte.

Należy wziąć pod uwagę podczas planowania lekcji

Co chcę, aby uczniowie wynieśli z lekcji?

Jakie są rezultaty uczenia się?

Jakie są najlepsze działania edukacyjne, które umożliwią uczniom osiągnięcie tych rezultatów uczenia się?

Czy mam wszystko, czego potrzebuję, aby wdrożyć zaplanowane działania edukacyjne?

W jaki sposób zmotywuję uczniów do aktywnego uczestnictwa?

W jaki sposób ocenię, czy uczniowie osiągnęli zamierzone cele?

PLANY TEMATÓW

UŻYCIIE SIŁY Temat 1.1. Postępowanie z osobą współpracującą	
Rezultaty uczenia się:	LO1: Wykazanie się prawidłowym pozycjonowaniem w celu zachowania bezpieczeństwa LO2: Stosowanie prawidłowych próśb/poleceń w kontaktach z osobami współpracującymi LO3: Wykazanie się odpowiednimi technikami kontroli/eskortowania w kontaktach z osobami współpracującymi
Treść uczenia się:	1. Zarządzanie odległością/pozycjonowanie 2. Efektywna komunikacja z osobą/osobami współpracującymi 3. Techniki kontroli/eskortowania
Metody uczenia się:	Wyjaśnienie, demonstracje, ćwiczenia praktyczne, nauka indywidualna, nauka grupowa, odgrywanie ról, nauka oparta na problemach
Środowisko i zaplecze szkoleniowe:	Siłownia z tatami, strzelnica taktyczna lub inne miejsca ćwiczeń
Sprzęt szkoleniowy:	Pas służbowy ze standardowym wyposażeniem (kajdanki, pałka, gaz OC, pistolet, latarka), radia policyjne, pistolety UTM, FX lub Airsoft z magazynkami, mundur służbowy odpowiedni do ćwiczeń, odzież statystyka, noże treningowe, pistolety treningowe, imitacje narkotyków, przedmioty zabronione itp.
Liczba osób uczących się:	24
Czas trwania:	2 godziny

PLAN TEMATU			
Czas	Zajęcia i treści edukacyjne	Praktyka (działania uczących się)	Notatki
Część wprowadzająca			
15 minut.	1. Rejestracja uczniów 2. Kontrola bezpieczeństwa sprzętu szkoleniowego 3. Cele, punkty szkoleniowe i prezentacja postępów 4. Rozgrzewka, ćwiczenia przygotowawcze	Uczniowie zapisują się, wykonują polecenia trenera i słuchają instruktażu bezpieczeństwa. Wykonują ćwiczenia.	Ważne: Upewnij się, że uczestnicy kursu nie mają prawdziwej broni, amunicji ani gazu OC.
Trzon			
25 minut.	1. Utrzymywanie odległości/pozycjonowanie 1.1. Jeden trener wyjaśnia i demonstruje odpowiednie pozycje policjanta w trakcie aresztowania, wyjaśnia ich cechy i różnice (równowaga nóg, tułowia, ciała,	Zrozumienie i zastosowanie/użytkowanie Każdy uczeń wykonuje ćwiczenia 5-8 razy.	Błędy są monitorowane i korygowane. Szybka analiza i dyskusja są wykonywane. Stopień trudności

	pozycja głowy, środek ciężkości ciała, mobilność, prędkość itp.). 1.1.1. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Wszyscy uczniowie stoją przed ścianą. Po komendzie trenera: „Gotowi”, uczniowie muszą przyjąć odpowiednią odległość i stanąć w pozycji gotowości (bez żadnych specjalnych środków); po komendzie trenera: „Zrelaksowani”, uczniowie stoją przed ścianą. 1.1.2. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Wszyscy uczniowie stoją w dwóch rzędach, po komendach trenera: „naprzód”, „w lewo”, „w prawo”, „w tył” uczniowie muszą zrobić jeden krok i stanąć w pożądaną pozycję. 1.1.3. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Wszyscy uczniowie stoją w dwóch rzędach, po komendzie trenera: „niebezpieczeństwo z przodu”, „skręć w lewo”, „skręć w prawo”, „niebezpieczeństwo z tyłu”, uczniowie muszą zrobić jeden krok i stanąć w pożądaną pozycję. 1.1.4. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Dwa rzędy uczniów naprzeciwko siebie – ci w jednym działają jako osoby współpracujące, ci w drugim jako oficerowie. Oficerowie stoją w pozycji „Relaks” w odległości 5 kroków. Po sygnale oficerowie zbliżają się do osób współpracujących i powinni stanąć w odpowiedniej pozycji. 1.1.5. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Dwa rzędy, funkcjonariusze stoją tyłem do osób współpracujących w pozycji „Relax” i w odległości 5 kroków. Trener wydaje polecenie osobom współpracującym, aby stanęły w pożądaną pozycję (na lewo, na prawo itd.). Po sygnale policjanci zbliżają się do osób współpracujących i powinni stanąć w odpowiedniej pozycji. Trener identyfikuje i koryguje błędy. 1.2. Uczącym się wyjaśnia się, jak dzielić funkcje taktyczne (który funkcjonariusz jest „akcją”, który funkcjonariusz „ochroną”) i jak się ustawiać względem sprawcy (utrzymując bezpieczny trójkąt, zwracając uwagę – mogą istnieć różne warianty trójkątów).	ćwiczeń i sytuacji modelowych dobierany jest do poziomu umiejętności funkcjonariuszy.
--	---	--

	1.2.1. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: praca w trójkę (osoba współpracująca i dwóch funkcjonariuszy). Po sygnale policjanci zbliżają się do osoby współpracującej i stają w prawej pozycji, utrzymując bezpieczny trójkąt. Jeśli osoba współpracująca zmienia pozycję, policjanci muszą utrzymywać bezpieczny trójkąt z przodu i z prawej strony. 1.2.2. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Dwa rzędy, funkcjonariusze stoją tyłem do osoby współpracującej w pozycji „Relax” i w odległości 5 kroków. Trener wydaje polecenie osobie współpracującej, aby stanęła w pożądanym miejscu (na lewo, na prawo itd.). Po sygnale funkcjonariusze policji podchodzą do osoby współpracującej i powinni stanąć w odpowiedniej pozycji, utrzymując bezpieczny trójkąt z prawej strony i z przodu. 1.2.3. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Dwa rzędy, funkcjonariusze stoją przed osobą współpracującą w pozycji „Relax” i w odległości 5 kroków. Po sygnale policjanci zbliżają się do osoby współpracującej i stają w odpowiedniej pozycji, utrzymując bezpieczny trójkąt. Po drugiej komendzie trenera osoba współpracująca odwraca się, aby objąć stanowisko oficera. Policjanci muszą utrzymać bezpieczny trójkąt. Trener identyfikuje i koryguje błędy.		
20 minut.	2. Skuteczna komunikacja z osobą(ami) współpracującą(ymi) 2.1. Trener wyjaśnia specyfikę komunikacji z osobami. Podkreśla się znaczenie powitania, przedstawienia się oraz powodu i celu wystąpienia. Wyjaśnia się poprawną komunikację (etyka, pewność siebie, kształtowanie umiejętności zachowania nieagresywnego). Wymienia się najczęstsze zwroty komunikacyjne, a także gesty języka niewerbalnego: podejść do nas, wyjmij ręce z kieszeni, stań w tym miejscu, pokaż dłonie, powoli pokaż mi swoje dokumenty, odwróć się itp. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: praca w grupach trzyosobowych (osoba współpracująca i dwóch funkcjonariuszy).	Zrozumienie i zastosowanie/użytkowanie Każdy uczeń wykonuje ćwiczenia 5-8 razy. Zmianie ulegają role oficerów i osób współpracujących.	Błędy są monitorowane i korygowane. Szybka analiza i dyskusja są wykonywane. Stopień trudności ćwiczeń i sytuacji modelowych dobierany jest do poziomu umiejętności funkcjonariuszy.

	Po sygnale policjanci zbliżają się do osoby współpracującej. Powód – osoba współpracująca zachowuje się podejrzanie. Policjanci powinni stanąć w odpowiedniej pozycji, utrzymując bezpieczny trójkąt i zacząć komunikować się z tą osobą. Jeśli osoba współpracująca zmieni pozycję, policjanci muszą utrzymać bezpieczny trójkąt. Jeśli osoba współpracująca pokaże, że nie rozumie, policjanci muszą użyć języka niewerbalnego. Trener identyfikuje i koryguje błędy.		
20 minut.	3. Techniki kontroli/eskortowania 3.1. Trener wyjaśnia, jak prosić o dokumenty, jak je zabrać, jak zachować się, gdy dokumenty spadną na ziemię, jak sprawdzić tożsamość osoby. Działania funkcjonariuszy akcji i osłony są demonstrowane podczas sprawdzania dokumentów i rejestrowania danych osobowych lub sprawdzania ich za pomocą bazy danych, zapewniając kontrolę środowiskową, a także działania funkcjonariuszy, gdy zostaną poproszeni o okazanie dokumentu statusu funkcjonariusza. <i>Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Praca w grupach trzyosobowych (osoba współpracująca i dwóch funkcjonariuszy).</i> Po sygnale policjanci zbliżają się do osoby współpracującej. Powód – osoba współpracująca zachowuje się podejrzanie. Policjanci powinni stanąć w odpowiedniej pozycji, zachowując bezpieczny trójkąt, rozpocząć komunikację z osobą współpracującą i poprosić o dokumenty osobiste. Następnie policjanci muszą sprawdzić informacje za pomocą policyjnego radia lub baz danych na miejscu. 3.2. Trener wyjaśnia, jak eskortować osobę do obiektu pieszo, jak funkcjonariusze powinni się ustawić, jakie są możliwości kontrolowania osoby (kontrola wzrokowa, wskazywanie kierunku za pomocą dotyku, kontrola ręczna itp.). <i>Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Praca w grupach trzyosobowych (osoba współpracująca i dwóch funkcjonariuszy).</i> Po otrzymaniu sygnału policjanci powinni prawidłowo eskortować osobę.	Zrozumienie i zastosowanie/użytkowanie Każdy uczeń wykonuje ćwiczenia 5-8 razy. Zmienili się role oficera i statystyka. Uczniowie pokazują elementy taktyczne, których nauczyli się wcześniej.	Błędy są monitorowane i korygowane. Szybka analiza i dyskusja są wykonywane. Stopień trudności ćwiczeń i sytuacji modelowych dobierany jest do poziomu umiejętności funkcjonariuszy.

	3.3. Trener prosi uczestników o pokazanie elementów techniki pokazanych wcześniej.		
Część końcowa			
10 minut.	1. Kontrola bezpieczeństwa broni i innego sprzętu szkoleniowego 2. Uczniowie zadają pytania 3. są wyniki szkolenia , największą uwagę zwraca się na najlepsze wyniki oraz na najczęściej popełniane błędy. 4. Porównanie różnic i podobieństw w różnych krajach, analiza i podsumowanie 5. Miejsce ćwiczeń i sprzęt do ćwiczeń są uporządkowane	Uczniowie słuchają, analizują i zadają pytania.	Zapewnienie właściwego zabezpieczenia broni treningowej i innego sprzętu, kompletowanie dokumentacji, przygotowanie miejsca ćwiczeń

UŻYCIE SIŁY Temat 1.2. Obsługa sprzętu do pasa służbowego	
Rezultaty uczenia się:	LO1: Wykazanie prawidłowego umiejscowienia sprzętu na pasie służbowym LO2: Obsługa różnych typów sprzętu w zależności od poziomu zagrożenia, zgodnie z zasadami stosowania siły
Treść nauki:	1. Pozycjonowanie sprzętu na pasie służbowym 2. Wybór i przygotowanie do użycia odpowiedniego sprzętu 3. Podstawowe ruchy i manewry z różnym wyposażeniem z pasa służbowego
Metody nauczania:	Wyjaśnienie, Demonstracje, Ćwiczenia praktyczne, Odgrywanie ról, Nauka indywidualna, Nauka grupowa, Nauka oparta na problemach
Środowisko i obiekty szkoleniowe:	Siłownia z matami tatami, strzelnicą taktyczną lub innymi miejscami do ćwiczeń
Sprzęt treningowy:	Pas służbowy ze standardowym wyposażeniem (kajdanki, pałka, gaz OC, pistolet, latarka), radia policyjne, pistolety UTM, FX lub Airsoft z magazynkami, mundur służbowy odpowiedni do szkolenia, odzież statystyczna, noże treningowe, pistolety treningowe
Liczba uczniów:	24
Czas trwania:	2 godziny

PLAN TEMATU			
Czas	Zajęcia i treści edukacyjne	Praktyka (działania uczących się)	Notatki
Część wprowadzająca			
10 minut.	1. Kontrola bezpieczeństwa sprzętu szkoleniowego. 2. Cele, punkty szkolenia i prezentacja postępów. 3. Rozgrzewka, ćwiczenia przygotowawcze.	Uczniowie zapisują się, wykonują polecenia trenera i słuchają instruktażu bezpieczeństwa. Wykonują ćwiczenia.	Ważne: Upewnij się, że uczestnicy kursu nie mają prawdziwej broni, amunicji ani gazu OC.
Trzon			
20 minut.	1. Umiejscowienie sprzętu na pasie służbowym 1.1. Trener demonstruje prawidłowe rozmieszczenie sprzętu na pasie służbowym, zabezpieczając przed upadkiem na podłogę z prawej lub lewej strony, z tyłu lub z przodu, uzasadnia konieczność i obowiązek takiego rozmieszczenia. 1.1.1. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: <i>Po sygnale wszyscy uczniowie kładą ręce na wskazanym pasie lub na pistolecie.</i> 1.1.2. Wykonanie ćwiczenia praktycznego:	Uczniowie przygotowują pasy służbowe. Zrozumienie i zastosowanie/użytkowanie Każdy uczeń wykonuje ćwiczenia 7-10 razy. Uczniowie zadają pytania.	Błędy są monitorowane i korygowane. Szybka analiza i dyskusja są wykonywane. Stopień trudności ćwiczeń i sytuacji modelowych dobierany jest do poziomu

	Po sygnale wszyscy uczniowie biegną 5-10 metrów do przodu i do tyłu, kładą ręce na wskazanym pasie z wyposażeniem lub na pistolecie. 1.1.3. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Po sygnale wszyscy uczniowie muszą się obrócić 5 razy i położyć ręce na wskazanym pasie lub pistolecie. 1.1.4. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Po sygnale wszyscy uczniowie bezpiecznie padają na podłogę po prawej lub lewej stronie, na plecach lub z przodu. Po wstaniu kładą ręce na określonym sprzęcie pasa lub broni krótkiej. Trener identyfikuje i koryguje błędy.		umiejętności funkcjonariuszy.
2 5 minut.	2. Wybór i przygotowanie do użycia odpowiedniego sprzętu 2.1. Trener wyjaśnia i demonstruje czynności przygotowania pasa służbowego do użycia – kajdanek, pałki, gazu pieprzowego, broni krótkiej. 2.1.1. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Po sygnale wszyscy kursanci wyciągają kajdanki i przygotowują je do użycia (rozglądają się i znajdują wyposażenie do zakładania pasów służbowych, znajdują wyposażenie do zakładania pasów służbowych i kontrolują otoczenie, wyciągają kajdanki w pozycji statycznej). 2.1.2. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Po sygnale wszyscy kursanci wyciągają pałeczkę i przygotowują ją do użycia (rozglądają się i znajdują pas służbowy, znajdują pas służbowy i kontrolują otoczenie, wyciągają pałeczkę w pozycji statycznej). 2.1.3. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Po sygnale wszyscy kursanci wydobywają gaz OC i przygotowują go do użycia (rozglądają się i znajdują wyposażenie pasa służbowego, znajdują wyposażenie pasa służbowego i kontrolują środowisko, wydobywają gaz OC w pozycji statycznej). 2.1.4. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Po sygnale wszyscy uczestnicy kursu wyciągają broń palną i przygotowują ją do użycia (rozglądają się i znajdują wyposażenie do pasa służbowego, znajdują wyposażenie do pasa	Każdy uczeń wykonuje ćwiczenia 12-15 razy.	

	służbowego i kontrolują środowisko, wyciągają broń palną w pozycji statycznej). 2.1.5. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Po sygnale wszyscy uczniowie wyjmują pas z określonym wyposażeniem służbowym lub pistolet, a po otrzymaniu dodatkowego sygnału wymieniają pas z wyposażeniem służbowym lub pistolet na inny pas z wyposażeniem.		
2 5 minut.	3. Podstawowe ruchy i manewry z różnym wyposażeniem z pasa służbowego 3.1. Trener pokazuje, jak bezpiecznie poruszać się w lewo, w prawo lub do tyłu, aby uniknąć ataku, oraz przygotowuje odpowiedni sprzęt do pasa lub broń krótką. 3.1.1. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Dwa rzędy, funkcjonariusze stoją przed badanymi w pozycji „Relaks” i w odległości 5 kroków. Po sygnale badani podchodzą do policjantów i próbują ich dosięgnąć. Policjanci muszą unikać ataku, stać w odpowiedniej pozycji i przygotować się do użycia sprzętu służbowego w postaci pasa lub broni ręcznej. 3.1.2. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Dwa rzędy, funkcjonariusze stoją przed badanymi w pozycji „Relaks” i w odległości 5 kroków. Po sygnale badani podchodzą do policjantów i próbują ich dosięgnąć. Policjanci muszą unikać ataku, zachować bezpieczną odległość i przygotować się do użycia pasa służbowego lub broni ręcznej w zależności od sytuacji. 3.1.3. Trener prosi uczestników o zademonstrowanie elementów techniki pokazanych wcześniej.	Zrozumienie i zastosowanie/użytkowanie Każdy uczeń wykonuje ćwiczenia 5 razy. Role policjanta i podmiotu ulegają zmianie. Każdy uczeń wykonuje ćwiczenia 5 razy. Musi zdecydować, jaki dystans jest bezpieczny.	Błędy są monitorowane i korygowane. Szybka analiza i dyskusja są wykonywane. Dużą uwagę przywiązuje się do umiejętności szybkiego identyfikowania zagrożenia i stałego monitorowania sytuacji (wydawania poleceń, informowania kolegów o zagrożeniu i innych osób).
Część końcowa			
10 minut.	- Kontrola bezpieczeństwa broni i innego sprzętu szkoleniowego - Uczniowie zadają pytania. - Omawiane są wyniki szkolenia, największą uwagę zwraca się na najlepsze rezultaty oraz na najczęściej popełniane błędy. - Porównanie różnic i podobieństw między różnymi krajami, analiza i podsumowanie.	Uczniowie słuchają, analizują i zadają pytania.	Zapewnienie właściwego zabezpieczenia broni i innego sprzętu szkoleniowego, uzupełnienie dokumentacji, przygotowanie

	5. Przygotowano miejsce do ćwiczeń i sprzęt do ćwiczeń.		miejsca szkolenia.
--	---	--	--------------------

UŻYCIE SIŁY Temat 1.3. Zakładanie kajdanek	
Rezultaty uczenia się:	LO1: Załóż kajdanki, gdy osoba znajduje się w pozycji stojącej. LO2: Załóż kajdanki osobie leżącej
Treść nauki:	1. Zakładanie kajdanek w pozycji stojącej (z wykorzystaniem barier pionowych i w przestrzeniach otwartych) 2. Zakładanie kajdanek w pozycji leżącej
Metody nauczania:	Wyjaśnienie, Demonstracje, Ćwiczenia praktyczne, Nauka indywidualna, Nauka grupowa, Odgrywanie ról, Nauka oparta na problemach
Środowisko i obiekty szkoleniowe:	Siłownia z matami tatami, strzelnicą taktyczną lub innymi miejscami do ćwiczeń
Sprzęt treningowy:	Pas służbowy ze standardowym wyposażeniem (kajdanki, pałka, gaz OC, pistolet, latarka), radiotelefony policyjne, pistolety UTM, FX lub Airsoft z magazynkami, mundur służbowy odpowiedni do szkolenia, ubranie statystyka
Liczba uczniów:	24
Czas trwania:	1 godzina

PLAN TEMATU			
Czas	Zajęcia i treści edukacyjne	Praktyka (działania uczących się)	Notatki
Część wprowadzająca			
10 minut.	1. Kontrola bezpieczeństwa sprzętu szkoleniowego 2. Cele, punkty szkoleniowe i prezentacja postępów 3. Rozgrzewka, ćwiczenia przygotowawcze	Uczniowie zapisują się, wykonują polecenia trenera i słuchają instruktażu bezpieczeństwa. Wykonują ćwiczenia.	Ważne: Upewnij się, że uczestnicy kursu nie mają prawdziwej broni, amunicji ani gazu OC.
Trzon			
15 minut.	1. Zakładanie kajdanek w pozycji stojącej (przy użyciu barier pionowych i w przestrzeniach otwartych) 1.1. Trener wyjaśnia i demonstruje prawidłową technikę używania kajdanek w pozycji stojącej przy barierce lub na otwartej przestrzeni, gdy osoba zatrzymana ma ręce na głowie, rozłożone lub odłożone za plecami. 1.1.1. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: <i>Uczniowie stoją w dwóch rzędach naprzeciwko siebie – w jednym są</i>	Zrozumienie i zastosowanie/użytkowanie Każdy uczeń wykonuje ćwiczenia 2-3 razy. Role oficera i poddanego ulegają zmianie.	Trener musi zwrócić uwagę na następujące kwestie: w jaki sposób osoba jest przygotowywana do zatrzymania, w jaki sposób przygotowywane są kajdanki, w jaki sposób policjant

	badani, w drugim funkcjonariusze. Funkcjonariusze stoją w pozycji „Relaks” w odległości 5 kroków. Po sygnale policjanci podchodzą do badanych i powinni założyć im kajdanki na otwartej przestrzeni. 1.1.2. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Uczniowie stoją w dwóch rzędach naprzeciwko siebie – w jednym są badani, w drugim funkcjonariusze. Funkcjonariusze stoją w pozycji „Relaks” w odległości 5 kroków. Po sygnale policjanci podchodzą do badanego i powinni założyć mu kajdanki za pomocą barierki.		przejmuje kontrolę i zakłada kajdanki.
15 minut.	2. Zakładanie kajdanek w pozycji leżącej 2.1. Trener wyjaśnia i pokazuje prawidłową technikę używania kajdanek, jeżeli osoba ćwicząca znajduje się w pozycji leżącej. 2.1.1. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Uczniowie ustawiają się w dwóch rzędach naprzeciwko siebie – w jednym leżą badani, w drugim stoją funkcjonariusze. Funkcjonariusze stoją w pozycji „Relaks” w odległości 5 kroków. Po sygnale policjanci podchodzą do leżących badanych i powinni założyć im kajdanki.	Zrozumienie i zastosowanie/użytkowanie Każdy uczeń wykonuje ćwiczenia 2-3 razy. Role oficera i poddanego ulegają zmianie.	Trener musi zwrócić uwagę na następujące kwestie: w jaki sposób osoba jest przygotowywana do zatrzymania, w jaki sposób przygotowywane są kajdanki, w jaki sposób policjant przejmuje kontrolę i zakłada kajdanki.
Część końcowa			
5 minut.	1. Kontrola bezpieczeństwa broni i innego sprzętu szkoleniowego. 2. Uczniowie zadają pytania. 3. Omawiane są wyniki szkolenia, największą uwagę zwraca się na najlepsze rezultaty oraz na najczęściej popełniane błędy. 4. Porównanie różnic i podobieństw między różnymi krajami, analiza i podsumowanie. 5. Przygotowano miejsce do ćwiczeń i sprzęt do ćwiczeń.	Uczniowie słuchają, analizują i zadają pytania.	Zapewnienie właściwego zabezpieczenia broni i innego sprzętu szkoleniowego, przygotowanie miejsca szkolenia.

UŻYCIE SIŁY Temat 1.4. Przeszukanie ciała	
Rezultaty uczenia się:	LO1: Rozpoznawać rodzaje rewizji osobistej LO2: Stosowanie techniki przeszukania ciała wobec osoby na różnych pozycjach, indywidualnie i w zespole
Treść nauki:	1. Przeszukanie ciała w pozycji stojącej 2. Przeszukanie ciała w pozycji leżącej
Metody nauczania:	Wyjaśnienie, Demonstracje, Ćwiczenia praktyczne, Nauka indywidualna, Nauka grupowa, Odgrywanie ról, Nauka oparta na problemach
Środowisko i obiekty szkoleniowe:	Siłownia z matami tatami, strzelnicą taktyczną lub innymi miejscami do ćwiczeń
Sprzęt treningowy:	Pas służbowy ze standardowym wyposażeniem (kajdanki, pałka, gaz OC, pistolet, latarka), radiotelefony policyjne, pistolety UTM, FX lub Airsoft z magazynkami, mundur służbowy odpowiedni do szkolenia, odzież dla osób biorących udział w szkoleniu
Liczba uczniów:	24
Czas trwania:	1 godzina

PLAN TEMATU			
Czas	Zajęcia i treści edukacyjne	Praktyka (działania uczących się)	Notatki
Część wprowadzająca			
5 minut.	1. Kontrola bezpieczeństwa sprzętu szkoleniowego. 2. Cele, punkty szkolenia i prezentacja postępów. 3. Rozgrzewka, ćwiczenia przygotowawcze.	Uczniowie zapisują się, wykonują polecenia trenera i słuchają instruktażu bezpieczeństwa. Wykonują ćwiczenia.	Ważne: Upewnij się, że uczestnicy kursu nie mają prawdziwej broni, amunicji ani gazu OC.
Trzon			
25 minut.	1. Przeszukanie ciała w pozycji stojącej (przeszukanie czubkami palców) 1.1. Trener wyjaśnia i demonstruje prawidłową technikę przeszukania osobistego za pomocą przeszukań czubkami palców w pozycji stojącej obok bariery lub na otwartej przestrzeni, gdy osoba przeszukiwana nie ma kajdanek, a ręce są za głową lub rozłożone. 1.1.1. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: <i>Uczniowie stoją w dwóch rzędach naprzeciwko siebie – w jednym są badani, w drugim funkcjonariusze. Funkcjonariusze stoją w pozycji „Relaks” w odległości 3 kroków. Po sygnale policjanci podchodzą do badanych i powinni przeprowadzić rewizję osobistą na otwartej przestrzeni, podczas gdy</i>	Zrozumienie i zastosowanie/użytkowanie Każdy uczeń wykonuje ćwiczenia 2 razy. Role oficera i poddanego ulegają zmianie.	Trener musi zwrócić uwagę na następujące kwestie: w jaki sposób osoba jest przygotowywana do kontroli osobistej oraz czy funkcjonariusze cały czas ją kontrolują.

	badani są bez kajdanek, z rękami za głową. 1.1.2. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: <i>Uczniowie stoją w dwóch rzędach naprzeciwko siebie – w jednym są badani, w drugim funkcjonariusze. Funkcjonariusze stoją w pozycji „Relaks” w odległości 3 kroków. Po sygnale policjanci zbliżają się do badanych i powinni przeprowadzić rewizję osobistą na otwartej przestrzeni, podczas gdy badani są bez kajdanek, z rozłożonymi rękami.</i> 1.1.3. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: <i>Uczniowie stoją w dwóch rzędach naprzeciwko siebie – w jednym są badani, w drugim funkcjonariusze. Funkcjonariusze stoją w pozycji „Relaks” w odległości 3 kroków. Po sygnale policjanci zbliżają się do badanych i powinni przeprowadzić kontrolę osobistą obok bariery, podczas gdy badani są bez kajdanek, z rękami za głową.</i> 1.1.4. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: <i>Uczniowie stoją w dwóch rzędach naprzeciwko siebie – w jednym są badani, w drugim funkcjonariusze. Funkcjonariusze stoją w pozycji „Relaks” w odległości 3 kroków. Po sygnale policjanci zbliżają się do badanych i powinni przeprowadzić kontrolę osobistą obok bariery, podczas gdy badani są bez kajdanek, z rozłożonymi rękami.</i> 1.2. Trener wyjaśnia i demonstruje właściwą technikę kontroli osobistej w pozycji stojącej przy barierze lub na otwartej przestrzeni, gdy osoba jest skuta kajdankami. 1.2.1. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: <i>Uczniowie stoją w dwóch rzędach naprzeciwko siebie – w jednym są badani, w drugim funkcjonariusze. Funkcjonariusze stoją w pozycji „Relaks” w odległości 3 kroków. Po sygnale policjanci podchodzą do badanych, zakładają kajdanki i powinni przeprowadzić kontrolę osobistą na otwartej przestrzeni.</i> 1.2.2. Wykonanie ćwiczenia praktycznego:		
--	--	--	--

	<i>Uczniowie stoją w dwóch rzędach naprzeciwko siebie – w jednym są badani, w drugim funkcjonariusze. Funkcjonariusze stoją w pozycji „Relaks” w odległości 3 kroków. Po sygnale policjanci podchodzą do badanych, zakładają kajdanki i powinni przeprowadzić kontrolę osobistą przy barierce.</i>		
10 minut.	2. Przeszukanie ciała w pozycji leżącej 2.1. Trener wyjaśnia i pokazuje prawidłowe techniki kontroli ciała w przypadku, gdy osoba podejrzana kłamie. 2.1.1. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: <i>Uczniowie ustawiają się w dwóch rzędach naprzeciwko siebie – w jednym leżą badani, w drugim stoją funkcjonariusze. Funkcjonariusze są w pozycji „Relaks” w odległości 3 kroków. Po sygnale policjanci podchodzą do leżących osób, zakładają im kajdanki i powinni przeprowadzić kontrolę osobistą.</i>	Zrozumienie i zastosowanie/użytkowanie Każdy uczeń wykonuje ćwiczenia 2 razy. Role oficera i poddanego ulegają zmianie.	Trener musi zwrócić uwagę na następujące kwestie: w jaki sposób osoba jest przygotowywana do kontroli osobistej oraz czy funkcjonariusze cały czas ją kontrolują.
Część końcowa			
5 minut.	1. Kontrola bezpieczeństwa broni i innego sprzętu szkoleniowego 2. Uczniowie zadają pytania. 3. Omawiane są wyniki szkolenia, największą uwagę zwraca się na najlepsze rezultaty oraz na najczęściej popełniane błędy. 4. Porównanie różnic i podobieństw między różnymi krajami, analiza i podsumowanie. 5. Przygotowano miejsce do ćwiczeń i sprzęt do ćwiczeń.	Uczniowie słuchają, analizują i zadają pytania.	Zapewnienie właściwego zabezpieczenia broni i innego sprzętu szkoleniowego, przygotowanie miejsca szkolenia.

UŻYCIE SIŁY Temat 1.5. Postępowanie z osobą, która nie wykonuje poleceń (osoba niespełniająca poleceń) i narusza dystans (narażając strefę bezpieczeństwa funkcjonariusza)	
Rezultaty uczenia się:	LO1: Wykazanie się prawidłowym ustawieniem w celu zachowania bezpieczeństwa LO2: Stosuj właściwe prośby/polecenia w kontaktach z osobami niespełniającymi wymagań LO3: Wykazanie się odpowiednią taktyczną przewagą, obroną i technikami kontroli w kontaktach z osobami niespełniającymi wymagań
Treść nauki:	1. Szczegóły komunikacji i zatrzymania osoby nie wykonującej poleceń i naruszającej bezpieczną odległość
Metody nauczania:	Wyjaśnienie, Demonstracje, Ćwiczenia praktyczne, Nauka indywidualna, Nauka grupowa, Odgrywanie ról, Nauka oparta na problemach
Środowisko i obiekty szkoleniowe:	Siłownia z matami tatami, strzelnicą taktyczną lub innymi miejscami do ćwiczeń
Sprzęt treningowy:	Pas służbowy ze standardowym wyposażeniem (kajdanki, pałka, gaz OC, pistolet, latarka), radia policyjne, pistolety UTM, FX lub ASG z magazynkami, mundur służbowy odpowiedni do ćwiczeń, strój statystyka, noże treningowe, pistolety treningowe, imitacje narkotyków, przedmioty zabronione itp.
Liczba uczniów:	24
Czas trwania:	1 godzina

PLAN TEMATYCZNY			
Czas	Zajęcia i treści edukacyjne	Praktyka (działania uczących się)	Notatki
Część wprowadzająca			
10 minut.	1. Kontrola bezpieczeństwa sprzętu szkoleniowego. 2. Cele, punkty szkolenia i prezentacja postępów. 3. Rozgrzewka, ćwiczenia przygotowawcze.	Uczniowie zapisują się, wykonują polecenia trenera i słuchają instruktażu bezpieczeństwa. Wykonują ćwiczenia.	Ważne: Upewnij się, że uczestnicy kursu nie mają prawdziwej broni, amunicji ani gazu OC.
Trzon			
25 minut.	1. Szczegóły komunikacji i zatrzymania osoby nie wykonującej poleceń i naruszającej bezpieczną odległość 1.1. Trener wyjaśnia i pokazuje, jak radzić sobie w sytuacjach, gdy dana osoba nie wykonuje poleceń i narusza bezpieczną odległość. 1.1.1. <i>Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Wszyscy uczniowie stoją w dwóch rzędach – w jednym są badani, w drugim funkcjonariusze. Pracują w parach. Po sygnale badany podchodzi do policjanta. Policjant prosi go/ją</i>	Zrozumienie i zastosowanie/użytkowanie Każdy uczeń wykonuje ćwiczenia 5 razy. Role oficera i poddanego ulegają zmianie.	Błędy są monitorowane i korygowane. Szybka analiza i dyskusja są wykonywane. Dużą uwagę przywiązuje się do umiejętności szybkiego identyfikowania zagrożenia i ciągłego

	o zatrzymanie się, stosuje środki perswazyjne. Następnie osoba ta stosuje się do poleceń, ćwiczenie się kończy. 1.1.2. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Uczniowie pracują w trójkę (podmiot i dwóch funkcjonariuszy). Po sygnale podmiot podchodzi do policjantów. Policjanci proszą go/ją o zatrzymanie się, stosują środki perswazyjne. Następnie osoba ta stosuje się do wymagań, ćwiczenie się kończy. 1.1.3. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Uczniowie pracują w trójkę (podmiot i dwóch funkcjonariuszy). Po sygnale policjanci podchodzą do podmiotu. Powód – zachowuje się podejrzanie. Policjanci powinni stanąć w odpowiedniej pozycji, utrzymując bezpieczny trójkąt, i zacząć komunikować się z podmiotem, prosząc o dokumenty osobiste. Następnie policjanci muszą sprawdzić informacje za pomocą policyjnego radia lub baz danych na miejscu. Podmiot nie zgadza się z wymaganiami i zaczyna odchodzić. Policjanci stosują środki perswazji. Po tym, jak osoba stosuje się do wymagań, ćwiczenie się kończy. Trener identyfikuje i koryguje błędy.		monitorowania sytuacji (wydawania poleceń, informowania kolegów o zagrożeniu i innych osób).
Część końcowa			
10 minut.	1. Kontrola bezpieczeństwa broni i innego sprzętu szkoleniowego. 2. Uczniowie zadają pytania. 3. Omawiane są wyniki szkolenia, największą uwagę zwraca się na najlepsze rezultaty oraz na najczęściej popełniane błędy. 4. Porównanie różnic i podobieństw między różnymi krajami, analiza i podsumowanie. 5. Przygotowano miejsce do ćwiczeń i sprzęt do ćwiczeń.	Uczniowie słuchają, analizują i zadają pytania.	Zapewnienie właściwego zabezpieczenia broni treningowej i innego sprzętu, wypełnienie dokumentacji, przygotowanie miejsca ćwiczeń.

UŻYCIĘ SIŁY Temat 2.1. Stosowanie środków przymusu w celu ograniczenia oporu bierno-obronnego – pokonywanie oporu biernego siłą fizyczną	
Rezultaty uczenia się:	LO1: Rozpoznawać rodzaje oporu biernego LO2: Stosowanie różnych technik pokonywania biernego oporu
Treść nauki:	1. Rodzaje oporu biernego 2. Techniki przełamывania biernego oporu człowieka stojącego, siedzącego, leżącego
Metody nauczania:	Wyjaśnienie, Demonstracje, Ćwiczenia praktyczne, Nauka indywidualna, Nauka grupowa, Odgrywanie ról, Nauka oparta na problemach
Środowisko i obiekty szkoleniowe:	Siłownia z matami tatami, strzelnicą taktyczną lub innymi miejscami do ćwiczeń
Sprzęt treningowy:	Pas służbowy ze standardowym wyposażeniem (kajdanki, pałka, gaz OC, pistolet, latarka), radio policyjne, pistolety UTM, FX lub ASG z magazynkami, mundur służbowy odpowiedni do ćwiczeń, strój statystyka, noże treningowe, pistolety treningowe, imitacje narkotyków, przedmioty zabronione itp.
Liczba uczniów:	24
Czas trwania:	2 godziny

PLAN TEMATYCZNY			
Czas	Zajęcia i treści edukacyjne	Praktyka (działania uczących się)	Notatki
Część wprowadzająca			
15 minut.	1. Kontrola bezpieczeństwa sprzętu szkoleniowego 2. Cele, punkty szkoleniowe i prezentacja postępów 3. Rozgrzewka, ćwiczenia przygotowawcze	Uczniowie zapisują się, wykonują polecenia trenera i słuchają instruktażu bezpieczeństwa. Wykonują ćwiczenia.	Ważne: Upewnij się, że uczestnicy kursu nie mają prawdziwej broni, amunicji ani gazu OC.
Trzon			
10 minut.	1. Rodzaje oporu biernego Trener wyjaśnia rodzaje biernego oporu, pokazuje praktyczne przykłady i opisuje, jak zachować się w takiej sytuacji.	Uczniowie słuchają i zadają pytania.	Trener musi zwrócić uwagę na następujące kwestie: w jaki sposób osoba jest przygotowywana do zatrzymania, w jaki sposób przygotowywane są kajdanki, w jaki sposób policjant przejmuję

			kontrolę i zakłada kajdanki.
55 minut.	2. Techniki przełamывania biernego oporu człowieka stojącego, siedzącego, leżącego – indywidualnie i zespołowo 2.1. Trener wyjaśnia i pokazuje, jak radzić sobie w sytuacjach, gdy osoba leży, siedzi lub stoi na ulicy i nie zgadza się z poleceniami funkcjonariuszy policji, w jaki sposób komunikacja z osobą niestosującą się do poleceń jest najskuteczniejsza, jak stosować delikatne sterowanie ręką podczas kontrolowania i eskortowania tej osoby. 2.1.1. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Uczniowie pracują w trójkę (podmiot i dwóch funkcjonariuszy). Po sygnale policjanci podchodzą do podmiotu. Stają w odpowiedniej pozycji, zachowując bezpieczny trójkąt i komunikują się z podmiotem, który stoi i nie zgadza się z wymaganiami funkcjonariuszy. Policjanci muszą kontrolować go/ją, używając miękkiej kontroli ręcznej. 2.1.2. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Uczniowie pracują w trójkę (podmiot i dwóch funkcjonariuszy). Po sygnale policjanci podchodzą do podmiotu. Stają w odpowiedniej pozycji, utrzymując bezpieczny trójkąt, i komunikują się z podmiotem, który siedzi i nie zgadza się z wymaganiami funkcjonariuszy policji. Funkcjonariusze policji muszą kontrolować podmiot, używając miękkiej kontroli ręcznej. 2.1.3. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Uczniowie pracują w trójkę (podmiot i dwóch funkcjonariuszy). Po sygnale policjanci podchodzą do podmiotu. Stają w odpowiedniej pozycji, zachowując bezpieczny trójkąt i komunikują się z podmiotem, który siedzi i nie zgadza się z wymaganiami funkcjonariuszy policji. Funkcjonariusze policji muszą kontrolować podmiot, używając miękkiej kontroli dłoni. Po podniesieniu podmiotu nie idzie on/ona własnymi stopami. 2.1.4. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Uczniowie pracują w trójkę (podmiot i dwóch	Zrozumienie i zastosowanie/użytkowanie Każdy uczeń wykonuje ćwiczenia 5 razy. Role oficera i poddanego ulegają zmianie.	Błędy są monitorowane i korygowane. Szybka analiza i dyskusja są wykonywane. Dużą uwagę przywiązuje się do umiejętności szybkiego identyfikowania zagrożenia i stałego monitorowania sytuacji (wydawania poleceń, informowania kolegów o zagrożeniu i innych osób).

	funkcjonariuszy). Po sygnale policjanci podchodzą do podmiotu. Stają w odpowiedniej pozycji, zachowując bezpieczny trójkąt i komunikują się z podmiotem, który leży i nie zgadza się z wymaganiami funkcjonariuszy. Policjanci muszą kontrolować go/ją, używając miękkiej kontroli dłoni. Po podniesieniu podmiotu nie stawia on oporu i idzie o własnych nogach. 2.1.5. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Uczniowie pracują w trójkę (statystyk i dwóch funkcjonariuszy). Po sygnale policjanci podchodzą do badanego. Stają w odpowiedniej pozycji, zachowując bezpieczny trójkąt i komunikują się z badanym, który leży i nie zgadza się z wymaganiami policjantów. Policjanci muszą go złapać, używając miękkiej kontroli dłoni. Po podniesieniu badanego nie idzie on/ona o własnych nogach. 2.1.6. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Uczniowie pracują w sześciu grupach (cztery osoby i dwóch funkcjonariuszy). Po sygnale policjanci podchodzą do czterech osób. Powód – protestują przeciwko wycince drzew, kładąc się na drodze prowadzącej do drzew i uniemożliwiając przejazd ciężarówkom. Policjanci powinni stanąć w odpowiedniej pozycji, utrzymując bezpieczny trójkąt, i zacząć komunikować się ze sprawcami, prosząc o dokumenty osobiste. Następnie policjanci muszą sprawdzić informacje za pomocą policyjnego radia lub baz danych na miejscu. Osoby badane nie zgodzą się z ich wymaganiami i będą nadal leżeć na drodze. Policjanci powinni używać miękkiej kontroli ręcznej, podnosząc osoby badane w bezpieczne miejsce. Trener identyfikuje i koryguje błędy.		
Część końcowa			
10 minut.	1. Kontrola bezpieczeństwa broni i innego sprzętu szkoleniowego. 2. Uczniowie zadają pytania. 3. Omawiane są wyniki szkolenia, największą uwagę zwraca się na najlepsze rezultaty oraz na najczęściej popełniane błędy. 4. Porównanie różnic i podobieństw między różnymi krajami, analiza i podsumowanie.	Uczniowie słuchają, analizują i zadają pytania.	Zapewnienie właściwego zabezpieczenia broni i innego sprzętu szkoleniowego, przygotowanie miejsca szkolenia.

	5. Przygotowano miejsce do ćwiczeń i sprzęt do ćwiczeń.		
--	---	--	--

UŻYCIE SIŁY Temat 2.2. Stosowanie środków przymusu w celu ograniczenia aktywnego poziomu oporu	
Rezultaty uczenia się:	LO1: Rozpoznawać rodzaje aktywnego poziomu oporu LO2: Stosowanie różnych technik pokonywania aktywnego poziomu oporu
Treść nauki:	- Rodzaje aktywnego oporu (zaciskanie rąk, odpychanie funkcjonariusza, wycofywanie się z jednoczesnym unikaniem zatrzymania) - Techniki pokonywania czynnego oporu osoby stojącej, siedzącej, leżącej i aktywnie starającej się uniknąć zatrzymania – indywidualnie i zespołowo
Metody nauczania:	Wyjaśnienie, Demonstracje, Ćwiczenia praktyczne, Nauka indywidualna, Nauka grupowa, Odgrywanie ról, Nauka oparta na problemach
Środowisko i obiekty szkoleniowe:	Siłownia z matami tatami, strzelnicą taktyczną lub innymi miejscami do ćwiczeń
Sprzęt treningowy:	Pas służbowy ze standardowym wyposażeniem (kajdanki, pałka, gaz OC, pistolet, latarka), radia policyjne, pistolety UTM, FX lub ASG z magazynkami, mundur służbowy odpowiedni do szkolenia, odzież podwładnych, noże treningowe, pistolety treningowe, imitacje narkotyków, przedmioty zabronione itp.
Liczba uczniów:	24
Czas trwania:	5 godzin

PLAN TEMATU			
Czas	Zajęcia i treści edukacyjne	Praktyka (działania uczących się)	Notatki
Część wprowadzająca			
10 minut.	- Kontrola bezpieczeństwa sprzętu szkoleniowego. - Cele, punkty szkolenia i prezentacja postępów. - Rozgrzewka, ćwiczenia przygotowawcze.	Uczniowie zapisują się, wykonują polecenia trenera i słuchają instruktażu bezpieczeństwa. Wykonują ćwiczenia.	Ważne: Upewnij się, że uczestnicy kursu nie mają prawdziwej broni, amunicji ani gazu OC.
Trzon			
10 minut.	1. Rodzaje aktywnego poziomu oporu (zaciskanie rąk, odpychanie funkcjonariusza, wycofywanie się	Uczniowie słuchają i zadają pytania.	

	z jednoczesnym unikaniem zatrzymania) 1.1. Trener wyjaśnia rodzaje aktywnego poziomu oporu, pokazuje kilka praktycznych przykładów i opisuje, jak zachować się w takich sytuacjach.		
90 minut.	2. Techniki pokonywania czynnego oporu osoby stojącej, siedzącej, leżącej i aktywnie starającej się uniknąć zatrzymania – indywidualnie i zespołowo 2.1. Trener wyjaśnia i pokazuje, jak radzić sobie w sytuacjach, gdy osoba leży, siedzi lub stoi w miejscu publicznym lub obiekcie i odmawia wykonania poleceń funkcjonariuszy policji; komunikacja z osobą nie wykonującą poleceń jest najskuteczniejsza; jak stosować twardą kontrolę ręczną podczas kontrolowania i eskortowania tej osoby. 2.1.1. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Uczniowie pracują w trójkę (podmiot i dwóch funkcjonariuszy). Po sygnale policjanci podchodzą do podmiotu. Stają w odpowiedniej pozycji, zachowując bezpieczny trójkąt i komunikują się z podmiotem, który stoi i nie zgadza się z wymaganiami funkcjonariuszy. Policjanci muszą kontrolować go/ją za pomocą miękkiej kontroli dłoni. Następnie podmiot zaciska dłoń. Policjanci używają: 2.1.1.1. Nacisk na staw łokciowy i kontrola nadgarstka. 2.1.1.2. Ucisk na staw nadgarstkowy. 2.1.1.3. Blokada stawu łokciowego. 2.1.1.4. Zablockowanie pach i uniesienie nóg w celu położenia badanego na ziemi. 2.1.1.5. Blokowanie pach, cofanie się do tyłu w celu położenia badanego na ziemi i blokowanie stawów nadgarstków. Trener identyfikuje i koryguje błędy.	Zrozumienie i zastosowanie/użytkowanie Każdy uczeń wykonuje ćwiczenia 5-8 razy. Zmieniły się role oficera i statystyka.	Błędy są monitorowane i korygowane. Szybka analiza i dyskusja są wykonywane. Dużą uwagę przywiązuje się do umiejętności szybkiego rozpoznawania zagrożenia i ciągłego monitorowania sytuacji (wydawania poleceń, informowania kolegów o zagrożeniu i innych osób).
45 minut.	2.1.2. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Uczniowie pracują w trójkę (podmiot i dwóch funkcjonariuszy). Po sygnale policjanci podchodzą do podmiotu. Stają w odpowiedniej pozycji, zachowując bezpieczny trójkąt i komunikują się z podmiotem, który siedzi na ławce (na ziemi itp.) i nie zgadza się z wymaganiami funkcjonariuszy. Policjanci muszą kontrolować go/ją za pomocą miękkiej kontroli dłoni.	Zrozumienie i zastosowanie/użytkowanie Każdy uczeń wykonuje ćwiczenia 5-8 razy. Role oficera i poddanego ulegają zmianie.	Błędy są monitorowane i korygowane. Szybka analiza i dyskusja są wykonywane. Dużą uwagę przywiązuje się do umiejętności

	Następnie podmiot zaciska dłoń. Policjanci używają: 2.1.2.1. Punkty nacisku i blokada stawu łokciowego. 2.1.2.2. Punkty nacisku i ucisk stawu nadgarstkowego. Trener identyfikuje i koryguje błędy.		szybkiego identyfikowania zagrożenia i ciągłego monitorowania sytuacji (wydawania poleceń, informowania kolegów o zagrożeniu i innych osób).
45 minut.	2.1.3. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Uczniowie pracują w trójkę (podmiot i dwóch funkcjonariuszy). Po sygnale policjanci podchodzą do podmiotu. Stają w odpowiedniej pozycji, zachowując bezpieczny trójkąt i komunikują się z podmiotem, który leży na ziemi i nie zgadza się z wymaganiami funkcjonariuszy. Policjanci muszą kontrolować go/ją za pomocą miękkiej kontroli dłoni. Następnie podmiot zaciska dłoń. Policjanci używają: 2.1.2.1. Punkty nacisku pod łopatką i pozycja stabilizacyjna na klatce piersiowej kontrolująca łokieć i bark. 2.1.2.2. Nacisk na szczękę i pozycja stabilizująca na klatce piersiowej kontrolująca łokieć i bark. Trener identyfikuje i koryguje błędy.	Zrozumienie i zastosowanie/użytkowanie Każdy uczeń wykonuje ćwiczenia 5-8 razy. Role oficera i poddanego ulegają zmianie.	Błędy są monitorowane i korygowane. Szybka analiza i dyskusja są wykonywane. Dużą uwagę przywiązuje się do umiejętności szybkiego identyfikowania zagrożenia i ciągłego monitorowania sytuacji (wydawania poleceń, informowania kolegów o zagrożeniu i innych osób).
25 minut.	2.1.4. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Uczniowie pracują w trójkę (podmiot i dwóch funkcjonariuszy). Po sygnale policjanci podchodzą do podmiotu. Powód – hałasuje, pije alkohol i zachowuje się rozprasza. Stają w odpowiedniej pozycji, utrzymując bezpieczny trójkąt, i komunikują się z podmiotem, który nie zgadza się z wymaganiami funkcjonariuszy, odpychając funkcjonariuszy lub wycofując się, unikając jednocześnie zatrzymania. Funkcjonariusze policji powinni podjąć decyzję o zatrzymaniu osoby. Trener identyfikuje i koryguje błędy.	Miejsce ćwiczeń jest podzielone na 8 sektorów roboczych, w każdym sektorze uczestniczy 3 uczniów. Każdy uczeń wykonuje ćwiczenie 1 raz.	Błędy są monitorowane i korygowane. Szybka analiza i dyskusja są wykonywane. Dużą uwagę przywiązuje się do umiejętności szybkiego identyfikowania zagrożenia i ciągłego monitorowania sytuacji (wydawania poleceń,

			informowania kolegów o zagrożeniu i innych osób).
Część końcowa			
10 minut.	1. Kontrola bezpieczeństwa broni i innego sprzętu szkoleniowego. 2. Uczniowie zadają pytania. 3. Omawiane są wyniki szkolenia, największą uwagę zwraca się na najlepsze rezultaty oraz na najczęściej popełniane błędy. 4. Porównanie różnic i podobieństw między różnymi krajami, analiza i podsumowanie. 5. Przygotowano miejsce do ćwiczeń i sprzęt do ćwiczeń.	Uczniowie słuchają, analizują i zadają pytania.	Zapewnienie właściwego zabezpieczenia broni i innego sprzętu szkoleniowego, przygotowanie miejsca szkolenia.

UŻYCIE SIŁY Temat 3.1. Postępowanie w przypadku osoby stanowiącej zagrożenie (agresywnej słownie lub posiadającej niebezpieczny przedmiot)	
Rezultaty uczenia się:	LO1: Rozpoznawać oznaki możliwego ataku LO2: Zidentyfikuj niebezpieczne przedmioty, które mogą być użyte przez osobę LO3: Stosowanie różnych technik i ruchów podczas wydawania poleceń i łagodzenia sytuacji (gradacja) LO4: Stosuj odpowiednie metody podczas obchodzenia się z niebezpiecznymi przedmiotami LO5: Wykazanie się umiejętnością zarządzania zespołem poprzez podział ról w jednostce patrolowej LO6: Stosowanie technik obrony przed chwytem – techniki zatrzymywania broni LO7: Stosować techniki obrony z ziemi i bezpiecznego wstawania
Treść nauki:	1. Oznaki możliwego ataku 2. Identyfikacja niebezpiecznych przedmiotów, które mogą być użyte przez osobę 3. Koordynacja pracy zespołu i podział ról Zmiana pozycji funkcjonariuszy, wydawanie poleceń i techniki deeskalacji (gradacja). Zatrzymywanie i obchodzenie się z niebezpiecznymi przedmiotami.
Metody nauczania:	Wyjaśnienie, Demonstracje, Ćwiczenia praktyczne, Nauka indywidualna, Nauka grupowa, Odgrywanie ról, Nauka oparta na problemach
Środowisko i obiekty szkoleniowe:	Siłownia z matami tatami, strzelnicą taktyczną lub innymi miejscami do ćwiczeń
Sprzęt treningowy:	Pas służbowy ze standardowym wyposażeniem (kajdanki, pałka, gaz OC, pistolet, latarka), radia policyjne, pistolety UTM, FX lub ASG

	z magazynkami, mundur służbowy odpowiedni do szkolenia, odzież podwładnych, noże treningowe, pistolety treningowe, imitacje narkotyków, przedmioty zabronione itp.
Liczba uczniów:	24
Czas trwania:	3 godziny

PLAN TEMATYCZNY			
Czas	Zajęcia i treści edukacyjne	Praktyka (działania uczących się)	Notatki
Część wprowadzająca			
10 minut.	- Kontrola bezpieczeństwa sprzętu szkoleniowego. - Cele, punkty szkolenia i prezentacja postępów. - Rozgrzewka, ćwiczenia przygotowawcze.	Uczniowie zapisują się, wykonują polecenia trenera i słuchają instruktora bezpieczeństwa. Wykonują ćwiczenia.	Ważne: Upewnij się, że uczestnicy kursu nie mają prawdziwej broni, amunicji ani gazu OC.
Trzon			
10 minut.	1. Oznaki możliwego ataku 1.1. Trener wyjaśnia, jak rozpoznawać oznaki potencjalnego ataku (ataku fizycznego, śmiertelnej broni, cegieł, kijów itp.), pokazuje kilka praktycznych przykładów i opisuje, jak zachowywać się w takich sytuacjach.	Uczniowie słuchają i zadają pytania.	
30 minut.	2. Identyfikacja niebezpiecznych przedmiotów, które mogą być użyte przez osobę 2.1. Trener wyjaśnia, jak identyfikować niebezpieczne przedmioty, opisuje możliwe widoczne lub niewidoczne miejsca ukrycia, wyjaśnia, jak kontrolować tego typu sytuacje, jakie działania można podjąć i jakie środki bezpieczeństwa są zalecane. 2.1.1. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Uczniowie pracują w trójkę (podmiot i dwóch funkcjonariuszy). Po sygnale policjanci podchodzą do podmiotów. Stają w odpowiedniej pozycji, zachowując bezpieczny trójkąt i komunikują się z podmiotem, który potencjalnie ma niebezpieczny przedmiot. Policjanci powinni identyfikować zagrożenia, zapewniać komunikację ze sobą i podejmować decyzje, co robić. Jeśli policjanci zidentyfikują niebezpieczny przedmiot, zabierają go podmiotowi (jeśli przedmiot jest w posiadaniu podmiotu, policjant	Zrozumienie i zastosowanie/użytkowanie Każdy uczeń wykonuje ćwiczenia 2 razy. Role oficera i poddanego ulegają zmianie.	Błędy są monitorowane i korygowane. Szybka analiza i dyskusja są wykonywane. Dużą uwagę przywiązuje się do umiejętności szybkiego identyfikowania zagrożenia i ciągłego monitorowania sytuacji (wydawania poleceń, informowania kolegów o zagrożeniu i innych osób).

	<i>musi go bezpiecznie podnieść od podmiotu; jeśli przedmiot jest w rękach podmiotu, policjant musi zażądać, aby podmiot powoli położył przedmiot na ziemi).</i>		
75 minut.	3. Koordynacja zespołu i podział ról. Zmiana pozycji funkcjonariuszy, wydawanie poleceń i techniki deeskalacji (gradacja). Zatrzymywanie i obchodzenie się z niebezpiecznymi przedmiotami 3.1. Trener wyjaśnia i demonstruje możliwe pozycje bojowe policjanta, pozycje kliniczne i pchnięcia, jak reagować, gdy osoba grozi zranieniem policjantów niebezpiecznym przedmiotem, jak wydawać właściwe polecenia i stosować techniki deeskalacji, jak zmieniać pozycję w zależności od zmieniającej się sytuacji, jak podnieść zatrzymaną osobę. 3.1.1. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: <i>Wszyscy uczniowie stają przed trenerem. Po komendzie trenera: „Broń” lub „Walcz” uczniowie muszą stanąć w defensywnej lub ofensywnej pozycji walki; po komendzie trenera: „Zrelaksuj się” uczniowie muszą stanąć w zrelaksowanej pozycji.</i> 3.1.2. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: <i>Dwa rzędy uczniów naprzeciwko siebie – ci w jednym działają jako podmioty, ci w drugim jako oficerowie. Oficerowie stoją w pozycji „Relaks” w odległości 2 kroków. Po sygnale podmioty zbliżają się do policjantów, policjanci powinni zwiększyć odległość, popychając podmioty obiema rękami.</i> 3.1.3. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: <i>Dwa rzędy uczniów naprzeciwko siebie – ci w jednym działają jako poddani, ci w drugim jako oficerowie. Oficerowie stoją w pozycji „Relaks” w odległości 2 kroków. Po sygnale, poddani zbliżają się do policjantów, chwytając ich obiema rękami (symetryczna pozycja kłinczu bojowego). Policjanci powinni bronić się przed uderzeniami i stosować techniki pchania.</i>	Zrozumienie i zastosowanie/użytkowanie Każdy uczeń wykonuje ćwiczenia 2 razy. Role oficera i poddanego ulegają zmianie.	Błędy są monitorowane i korygowane. Szybka analiza i dyskusja są wykonywane. Dużą uwagę przywiązuje się do umiejętności szybkiego identyfikowania zagrożenia i ciągłego monitorowania sytuacji (wydawania poleceń, informowania kolegów o zagrożeniu i innych osób).

	3.1.4. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Dwa rzędy uczniów naprzeciwko siebie – ci w jednym działają jako poddani, ci w drugim jako oficerowie. Oficerowie stoją w pozycji „Relaks” w odległości 2 kroków. Po sygnale, poddani zbliżają się do policjantów, chwytając ich obiema rękami (pozycja klinczu walki – ręce w górze). Policjanci powinni bronić się przed uderzeniami i stosować techniki pchania. 3.1.5. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Dwa rzędy uczniów naprzeciwko siebie – ci w jednym działają jako poddani, ci w drugim jako oficerowie. Oficerowie stoją w pozycji „Relaks” w odległości 2 kroków. Po sygnale, poddani zbliżają się do policjantów, chwytając ich obiema rękami (pozycja klinczu walki – ręce w dół). Policjanci powinni bronić się przed uderzeniami i stosować techniki pchania. 3.1.6. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Dwa rzędy uczniów naprzeciwko siebie – ci w jednym działają jako poddani, ci w drugim jako oficerowie. Oficerowie stoją w pozycji „Relaks” w odległości 2 kroków. Po sygnale, poddani zbliżają się do policjantów, chwytając ich obiema rękami (pozycja klinczu walki od tyłu). Policjanci powinni bronić się przed uderzeniami i stosować techniki pchania. 3.1.7. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Dwa rzędy uczniów – policjanci stoją w pozycji „Relax”, badani leżą skuci kajdankami w odległości 2 kroków. Po sygnale policjanci podnoszą badanych. 3.1.8. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Uczniowie pracują w grupach trzyosobowych (podmiot i dwóch funkcjonariuszy). Podmiot leży skuty kajdankami w odległości 2 kroków. Po sygnale policjanci podchodzą do podmiotu i wspólnie go/ją podnoszą. 3.1.9. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Uczniowie pracują w grupach trzyosobowych (podmiot i dwóch funkcjonariuszy). Po sygnale policjanci podchodzą do podmiotów. Stają w odpowiedniej pozycji, zachowując bezpieczny trójkąt i komunikują się z podmiotem, który potencjalnie ma niebezpieczny przedmiot. Policjanci		
--	---	--	--

	żądają, aby podmiot powoli położył przedmiot na ziemi, zmieniając pozycję w zależności od zmieniającej się sytuacji. Podmiot kładzie przedmiot na ziemi, a funkcjonariusze zatrzymują go i przeprowadzają kontrolę osobistą. 3.1.10. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Uczniowie pracują w grupach trzyosobowych (podmiot i dwóch funkcjonariuszy). Po sygnale policjanci podchodzą do podmiotów. Stają w odpowiedniej pozycji, utrzymując bezpieczny trójkąt, i komunikują się z podmiotem, który potencjalnie ma niebezpieczny przedmiot. Policjanci żądają, aby powoli położył przedmiot na ziemi, zmieniając pozycję zgodnie ze zmieniającą się sytuacją. Podmiot powoli podchodzi z niebezpiecznym przedmiotem do funkcjonariuszy policji. 3.1.11. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Uczniowie pracują w trójkę (podmiot i dwóch funkcjonariuszy). Po sygnale policjanci podchodzą do podmiotu. Stają w odpowiedniej pozycji, utrzymując bezpieczny trójkąt, i komunikują się z podmiotem, który potencjalnie ma niebezpieczny przedmiot. Policjanci żądają, aby powoli położył przedmiot na ziemi, zmieniając pozycję zgodnie ze zmieniającą się sytuacją. Podmiot niespodziewanie atakuje funkcjonariuszy policji. 3.1.12. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Uczniowie pracują w grupach czteroosobowych (2 osoby i dwóch funkcjonariuszy). Po sygnale policjanci podchodzą do osób badanych. Stają w odpowiedniej pozycji, zachowując bezpieczny trójkąt i komunikują się z osobami badanymi, które potencjalnie mają niebezpieczne przedmioty. Policjanci żądają, aby powoli kładli przedmioty na ziemi, zmieniając pozycję w zależności od zmieniającej się sytuacji. Jedna osoba badana kładzie przedmiot na ziemi, a policjanci zatrzymują ją i przeprowadzają kontrolę ciała. Inna osoba badana niespodziewanie atakuje policjantów. 3.2. Trenerzy demonstrują podstawowe techniki trzymania broni palnej i wyjaśniają, jak zapobiegać atakom lub bronić się przed nimi, aby		
--	--	--	--

	przejąć kontrolę nad bronią podczas konfrontacji fizycznej. 3.2.1. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: <i>Uczniowie są instruowani, aby trzymać jedną rękę na broni palnej, a drugą rękę w pozycji obronnej, aby chronić broń przed chwyceniem. Ręka na broni palnej powinna być stanowcza i gotowa do wyciągnięcia, jeśli będzie to konieczne.</i> 3.2.2. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: <i>Uczniowie uczą się używać kabury, „blokując” dłoń napastnika uchwytem na nadgarstku i „potrząsając”, aby otworzyć kciuk napastnika, wykorzystując w tym celu takie elementy retencyjne, jak blokada kciuka.</i> 3.2.3. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: <i>Uczniowie są instruowani, aby działać w obronie bliskiego kontaktu, bez możliwości bezpiecznego schowania broni. Jeśli napastnik podejrze zbyt blisko, zabezpiecz lufę broni drugą ręką i użyj łokci, kolan i pozycji ciała, aby pchnąć, stwórz dystans i uniemożliw im wyjęcie broni z ręki.</i> 3.3. Trenerzy demonstrują, a uczniowie ćwiczą techniki obrony, gdy funkcjonariusz znajduje się na ziemi, a napastnik nadal stoi, poprzez stworzenie przestrzeni między funkcjonariuszem a napastnikiem. 3.3.1. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: <i>Uczniowie są instruowani, aby używać nóg i ramion, aby odepchnąć napastnika lub stworzyć barierę. Muszą chronić ważne obszary, trzymając ręce w górze, aby chronić głowę i twarz podczas wstawania. Używają nóg, aby kopnąć lub odepchnąć napastnika, jeśli jest to konieczne, i utrzymują równowagę, stosując kontrolowany ruch i unikając pośpiechu, aby wstać.</i>		
Część końcowa			
10 minut.	1. Kontrola bezpieczeństwa broni i innego sprzętu szkoleniowego. 2. Uczniowie zadają pytania. 3. Omawiane są wyniki szkolenia, największą uwagę zwraca się na najlepsze rezultaty oraz na najczęściej popełniane błędy.	Uczniowie słuchają, analizują i zadają pytania.	Zapewnienie właściwego zabezpieczenia broni i innego sprzętu szkoleniowego, przygotowanie

	4. Porównanie różnic i podobieństw między różnymi krajami, analiza i podsumowanie. 5. Przygotowano miejsce do ćwiczeń i sprzęt do ćwiczeń.		miejsca szkolenia.
--	--	--	--------------------

UŻYCIE SIŁY Temat 3.2. Bezpieczne i skuteczne wchodzenie do pomieszczeń i budynków przy niskim i średnim poziomie zagrożenia (w tym opuszczone budynki i słabe warunki oświetleniowe)	
Rezultaty uczenia się:	LO1: Oceń otrzymane informacje, biorąc pod uwagę potencjalne zagrożenia i podatności LO2: Rozpoznawać różne rodzaje obiektów i wyjaśniać ich cechy charakterystyczne LO3: Zastosuj kąty i przeszkody, aby uniknąć smakołyków LO4: Zidentyfikuj obszary śmiertelnego lejka i natychmiast podejmij leczenie LO5: Demonstrować bezpieczny ruch i właściwe zachowanie
Treść nauki:	1. Ocena ryzyka/potencjalne zagrożenia i podatności. Typy obiektów i ich charakterystyka. Obsługa kątów i przeszkód zagrożenia. Obszary lejka śmiertelnego i natychmiastowe zagrożenie. 2. Formacje ruchu i komunikacja. Zasady unikania ognia sojuszniczego. 3. Techniki wejścia 4. Techniki czyszczenia
Metody nauczania:	Wyjaśnienie, Demonstracje, Ćwiczenia praktyczne, Nauka indywidualna, Nauka grupowa, Odgrywanie ról, Nauka oparta na problemach
Środowisko i obiekty szkoleniowe:	Typy pokoi udogodnienia lub strzelnica z możliwością treningu w ciemności
Sprzęt treningowy:	Pas służbowy ze standardowym wyposażeniem (kajdanki, pałka, gaz OC, pistolet, latarka), radia policyjne, pistolety UTM, FX lub Airsoft z magazynkami, pociski 720 UTM lub FX, tarcze w kształcie sylwetki człowieka, maski ochronne lub okulary, mundur służbowy odpowiedni do ćwiczeń
Liczba uczniów:	24
Czas trwania:	3 godziny

PLAN TEMATU			
Czas	Zajęcia i treści edukacyjne	Praktyka (działania uczących się)	Notatki
Część wprowadzająca			
10 minut.	1. Kontrola bezpieczeństwa sprzętu szkoleniowego. 2. Cele, punkty szkolenia i prezentacja postępów. 3. Rozgrzewka, ćwiczenia przygotowawcze.	Uczniowie zapisują się, wykonują polecenia trenera i słuchają instruktażu bezpieczeństwa. Wykonują ćwiczenia.	Ważne: Upewnij się, że uczestnicy kursu nie mają prawdziwej broni, amunicji ani gazu OC.
Trzon			
15 minut.	1. Ocena ryzyka/potencjalne zagrożenia i podatności. Typy obiektów i ich charakterystyka. Obsługa kątów i przeszkód zagrożenia. Obszary lejka	Uczniowie słuchają i zadają pytania.	

	śmiertelnego i natychmiastowego zagrożenia 1.1. Trener wyjaśnia podstawowe zasady oceny potencjalnych smakołyków i punktów wrażliwych, opisuje podstawowe rodzaje obiektów, wyjaśnia, jak obchodzić się z kątami i przeszkodami, jak zachowywać się w sytuacjach stresowych, jakie techniki oczyszczania można zastosować w zależności od smakołyku.		
30 minut.	2. Formacje ruchu i komunikacja. Zasady unikania ognia sojuszniczego 2.1. Trener wyjaśnia i pokazuje, jak poruszać się w parach, zachowywać taktyczny dystans, komunikować się i wspierać się nawzajem podczas sprawdzania obiektów, bezpiecznie obchodzić się z bronią krótką, unikać ognia sojuszniczego, dzielić obserwację obszaru. 2.1.1. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Uczniowie pracują w parach (dwóch funkcjonariuszy). Po sygnale policjanci podchodzą do otwartych drzwi pokoju, w zespole bez broni krótkiej, i sprawdzają pokój pod kątem zagrożenia z lewej i prawej strony. 2.1.2. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Uczniowie pracują w parach (dwóch funkcjonariuszy). Po sygnale policjanci podchodzą do zamkniętych drzwi pokoju, w zespole bez broni krótkiej, i sprawdzają pokój pod kątem zagrożenia. 2.1.3. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Uczniowie pracują w parach (dwóch funkcjonariuszy). Po sygnale policjanci podchodzą do zamkniętych lub otwartych drzwi pokoju, w zespole bez broni krótkiej, i sprawdzają pokój pod kątem zagrożenia. Następnie poziom zagrożenia wzrasta. Policjanci muszą wyciągnąć broń i przygotować się do jej użycia, wydając komendę „Broń”. 2.1.4. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Uczniowie pracują w parach (dwóch funkcjonariuszy). Po sygnale policjanci podchodzą do otwartych drzwi pokoju, w drużynie z bronią krótką, i sprawdzają pokój pod kątem zagrożenia z lewej i prawej strony.	Zrozumienie i zastosowanie/użytkowanie Każdy uczeń wykonuje ćwiczenia 2 razy. Role oficera i poddanego ulegają zmianie.	Zapewnij odpowiednie zabezpieczenie broni treningowej i innego sprzętu, rozmieszczenie miejsca treningu. Używaj celów w postaci sylwetki człowieka z bronią lub bez niej.

	2.1.5. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Uczniowie pracują w parach (dwóch funkcjonariuszy). Po sygnale policjanci podchodzą do zamkniętych drzwi pokoju, w drużynie z bronią krótką, i sprawdzają pokój pod kątem zagrożenia.		
30 minut.	3. Techniki wejścia 3.1. Trener wyjaśnia i pokazuje, jak wejść do pokoju, stosując dynamiczny lub wolny typ sprawdzania oraz różne metody wejścia: „Krojenie ciasta”, „Szybkie spojrzenie”, „Wejście hakowe”, „Wejście krzyżowe”, „Wejście mieszane”. 3 .1.1. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Uczniowie pracują w parach (dwóch funkcjonariuszy). Po sygnale policjanci sprawdzają pomieszczenie, stosując metody „Krojenia ciasta” i „Szybkiego spojrzenia”, a następnie wchodzi do pomieszczenia przez otwarte drzwi, w zespole, stosując metodę „Wejścia na hak” od lewej i prawej strony. 3 .1.2. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Uczniowie pracują w parach (dwóch funkcjonariuszy). Po sygnale policjanci sprawdzają pomieszczenie, stosując metody „Krojenia ciasta” i „Szybkiego spojrzenia”, a następnie wchodzi do pomieszczenia przez otwarte drzwi, w zespole, stosując metodę „Wejście krzyżowe” od lewej i prawej strony. 3 .1.3. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Uczniowie pracują w parach (dwóch funkcjonariuszy). Po sygnale policjanci sprawdzają pomieszczenie, stosując metody „Krojenia ciasta” i „Szybkiego spojrzenia”, a następnie wchodzi do pomieszczenia przez otwarte drzwi, w zespole, stosując metodę „Wejścia mieszane” od lewej i prawej strony.	Zrozumienie i zastosowanie/użytkowanie Każdy uczeń wykonuje ćwiczenia 2 razy. Role oficera i poddanego ulegają zmianie.	Zapewnij odpowiednie zabezpieczenie broni treningowej i innego sprzętu, rozmieszczenie miejsca treningu. Używaj celów w postaci sylwetki człowieka z bronią lub bez.
40 minut.	4. Techniki czyszczenia 4.1. Trener wyjaśnia i pokazuje, jak zająć pozycję w pomieszczeniu, jak ją sprawdzić i zabezpieczyć, jak obchodzić się z bronią krótką i latarką, jak używać śmiertelnie niebezpiecznej siły w zależności od poziomu zagrożenia.	Zrozumienie i zastosowanie/użytkowanie Każdy uczeń wykonuje ćwiczenia 2 razy. Role oficera i poddanego ulegają zmianie.	Zapewnij odpowiednie zabezpieczenie broni treningowej i innego sprzętu, rozmieszczenie miejsca

	4.1.1. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Uczniowie pracują w parach (dwóch funkcjonariuszy). Po sygnale policjanci wchodzi do pokoju, w zespole i z przygotowanymi pistoletami, stosując odpowiednią metodę wejścia. Następnie muszą wykryć i zdecydować, jakiego rodzaju środki przymusu mogliby użyć. Cele są nieszkodliwe. 4.1.2. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Uczniowie pracują w parach (dwóch funkcjonariuszy). Po sygnale policjanci wchodzi do pokoju, w zespole, z przygotowanymi pistoletami i latarkami, stosując odpowiednią metodę wejścia. Następnie muszą wykryć i zdecydować, jakiego rodzaju środki przymusu mogliby użyć. Cele są nieszkodliwe. 4.1.3. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Uczniowie pracują w parach (dwóch funkcjonariuszy). Po sygnale policjanci wchodzi do pokoju, w zespole i z przygotowanymi pistoletami, stosując odpowiednią metodę wejścia. Następnie muszą wykryć i zdecydować, jakiego rodzaju środki przymusu mogliby użyć. Cele są nieszkodliwe. 4.1.4. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Uczniowie pracują w parach (dwóch funkcjonariuszy). Po sygnale policjanci wchodzi do pokoju, w zespole, z przygotowanymi pistoletami i latarkami, stosując odpowiednią metodę wejścia. Następnie muszą wykryć i zdecydować, jakiego rodzaju środki przymusu mogliby użyć. Cele są nieszkodliwe.		treningu. Używaj celów w postaci sylwetki człowieka z bronią lub bez.
Część końcowa			
10 minut.	1. Kontrola bezpieczeństwa broni i innego sprzętu szkoleniowego. 2. Uczniowie zadają pytania. 3. Omawiane są wyniki szkolenia, największą uwagę zwraca się na najlepsze rezultaty oraz na najczęściej popełniane błędy. 4. Porównanie różnic i podobieństw między różnymi krajami, analiza i podsumowanie. 5. Przygotowano miejsce do ćwiczeń i sprzęt do ćwiczeń.	Uczniowie słuchają, analizują i zadają pytania.	Zapewnienie właściwego zabezpieczenia broni i innego sprzętu szkoleniowego, przygotowanie miejsca szkolenia.

PODSTAWY MEDYCYNY TAKTYCZNEJ Temat 4.1. Podstawowe zabiegi podtrzymujące życie	
Rezultaty uczenia się:	LO1: Ocena parametrów życiowych zgodnie z wytycznymi Europejskiej Rady Resuscytacji LO2: Otwórz drogi oddechowe, odchylając głowę i wysuwając żuchwę LO3: Wykonywanie resuscytacji krążeniowo-oddechowej zgodnie z wytycznymi Europejskiej Rady Resuscytacji LO4: Demonstracja użycia AED zgodnie z algorytmem BLS LO5: Zaprezentuj prawidłowy sposób ułożenia osoby w pozycji bezpiecznej LO6: Rozpoznawać niedrożność dróg oddechowych spowodowaną ciałem obcym LO7: Zademonstruj usuwanie ciała obcego w przypadku niedrożności dróg oddechowych
Treść nauki:	1. Interwencje ratujące życie i technika resuscytacji krążeniowo-oddechowej 2. Obce ciało w drogach oddechowych
Metody nauczania:	Wyjaśnienie, demonstracja, odgrywanie ról, dyskusja
Środowisko i obiekty szkoleniowe:	Sala lekcyjna lub inna odpowiednia przestrzeń wewnątrz/na zewnątrz
Sprzęt treningowy:	Manekiny, Szkolenia AED, Folia do resuscytacji krążeniowo-oddechowej
Liczba uczniów:	24 na dwóch instruktorów minimum
Czas trwania:	45 minut + 5 minut całkowitego czasu wprowadzenia/podsumowania

PLAN TEMATYCZNY			
Czas	Zajęcia i treści edukacyjne	Praktyka (działania uczących się)	Notatki
Część wprowadzająca			
3 minuty.	Wstęp: Członkowie zespołu szkoleniowego przedstawiają się i krótko opowiadają uczestnikom o swoim doświadczeniu i szkoleniu. Jeden trener przedstawia harmonogram dnia Jeden trener przedstawia cele i LO tematu Dystrybucja zestawu IFAC do każdego uczestnika kursu wraz z instrukcją		Podczas przedstawiania trenerów ważne jest, aby zacząć budować relację – dodając humoru, podkreślając entuzjazm związany z możliwością pracy z tą grupą itp. Aby zaoszczędzić czas, wszyscy trenerzy biorą udział.
2 minuty.	Łączenie się z nauką online: Jeden trener prowadzi krótką rozmowę na temat algorytmu BLS, powtarzając	Weź udział w dyskusji	

	kluczowe informacje i podsumowując wiedzę		
Trzon			
5 minut.	1. Interwencje ratujące życie i technika resuscytacji krążeniowo-oddechowej 1.1. Dwóch trenerów wyjaśnia i demonstruje algorytm protokołu podstawowego podtrzymywania życia i technikę resuscytacji krążeniowo-oddechowej bez użycia AED – całej klasie. Jeden wykonuje uciski klatki piersiowej, drugi oddech ratowniczy i demonstruje prawidłowy sposób ułożenia osoby w pozycji bezpiecznej.	Uczniowie stuchają wyjaśnień i oglądają demonstrację.	Szkolenie to jest zgodne z wytycznymi Europejskiej Rady Resuscytacji: https://www.cprguidelines.eu/assets/guidelines/European-Resuscitation-Council-Guidelines-2021-Ba.pdf
10 minut.	1.1.1. <i>Wykonywanie ćwiczeń praktycznych: Uczniowie są podzieleni na sześć stacji – a na każdej stacji są dwie pary uczniów. Jedna para w każdej grupie wykonuje algorytm BLS na manekinie – dokładnie według kroków zademonstrowanych przez trenerów. Jedna osoba z pary wykonuje uciski klatki piersiowej, druga oddechy ratownicze. Następnie zmieniają się. Po swoich rotacjach obserwują, jak druga para robi to samo.</i> <i>Każdy uczestnik musi przynajmniej raz spróbować wykonać uciskanie klatki piersiowej i sztuczne oddychanie.</i>	Uczniowie próbują sami – każdy uczeń wykonuje ćwiczenie jeden raz.	Sprzęt rozkładany jest na ziemi przed rozpoczęciem zajęć – najlepiej w 6 stanowiskach (trzy na instruktora). Stacja będzie składać się z manekina osoby dorosłej i AED
5 minut.	1.2. Dwóch trenerów wyjaśnia i demonstruje algorytm BLS z użyciem AED całej klasie. Skupiają się na użyciu AED – kontynuowaniu resuscytacji krążeniowo-oddechowej podczas mocowania elektrod, przestrzeganiu instrukcji AED i środków bezpieczeństwa.	Uczniowie stuchają wyjaśnień i oglądają demonstrację.	Podczas wyjaśniania i demonstrowania a użycia AED, trener zwraca szczególną uwagę na bezpieczeństwo uczniów. Ważna wskazówka dla uczniów: Jeśli zalecany jest wstrząs, upewnij się, że ani ty, ani nikt inny nie dotyka poszkodowanej osoby.
10 minut.	1.2.1. <i>Wykonywanie ćwiczeń praktycznych: Uczniowie są podzieleni na sześć stacji – a na każdej stacji są dwie pary uczniów. Jedna para w każdej grupie wykonuje algorytm BLS na manekinie – dokładnie według kroków zademonstrowanych przez trenerów. Jedna osoba z pary wykonuje uciski klatki piersiowej, druga obsługuje AED. Następnie zmieniają się. Po swoich rotacjach obserwują, jak druga para robi to samo.</i> <i>Każdy uczestnik szkolenia musi przynajmniej raz spróbować uciskania klatki piersiowej i użycia AED.</i>	Uczniowie próbują sami – każdy uczeń wykonuje ćwiczenie jeden raz.	Podczas ćwiczeń monitoruje się

			błędy i je koryguje.
2 minuty.	2. Niedrożność dróg oddechowych spowodowana ciałem obcym 2.1. Jeden trener wyjaśnia i demonstruje prawidłowy sposób postępowania w przypadku niedrożności dróg oddechowych ciałem obcym. Postępuje zgodnie z wytycznymi ERC: kaszel, 5 uderzeń w plecy, 5 uciśnień nadbrzusza. 2.1.1. <i>Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Uczniowie są podzieleni na grupy czteroosobowe, na sześciu stanowiskach. Jedna osoba z każdej grupy wykonuje algorytm PBLS na manekinie – dokładnie według kroków zademonstrowanych przez trenerów. Pozostali obserwują. Następnie następuje rotacja.</i> <i>Każdy uczący się musi spróbować przynajmniej raz.</i>	Uczniowie słuchają wyjaśnień i oglądają demonstrację. Uczniowie próbują sami – każdy uczeń wykonuje ćwiczenie jeden raz.	
8 minut.			
Część końcowa			
2 minuty.	Trenerzy podsumowują kluczowe punkty nauczania algorytmu BLS; zachęcają uczniów do odpowiadania na pytania i omawiania kluczowych punktów BLS	Uczniowie słuchają i uczestniczą w dyskusji	Trenerzy mogą poprosić jednego uczestnika kursu o wyjaśnienie algorytmu BLS przed grupą

PODSTAWY MEDYCYNY TAKTYCZNEJ Temat 4.2. Masywne krwawienie	
Rezultaty uczenia się:	LO1: Samodzielne założenie opaski uciskowej i prawidłowe jej założenie innej osobie LO2: Wybierz odpowiedni opatrunek uciskowy/opatrunek na ranę
Treść nauki:	1. Rodzaje krwotoków i procedury 2. Stosowanie opasek uciskowych – zakładanie ich samemu i za inną osobę 3. Tamponowanie rany opatrunkiem hemostatycznym lub gazą kompresyjną
Metody nauczania:	Wyjaśnienie, pokaz, ćwiczenia praktyczne
Środowisko i obiekty szkoleniowe:	Sala lekcyjna lub inna odpowiednia przestrzeń wewnątrz/na zewnątrz
Sprzęt treningowy:	Rękawice, IFAK (opaska uciskowa, gaza kompresyjna/hemostatyczna, nożyczki), sztuczna krew, sztuczne rany, bandaż elastyczny/bandaż modułowy, symulator pakowania ran, czerwona taśma
Liczba uczniów:	24 na dwóch instruktorów minimum
Czas trwania:	3 godziny

PLAN TEMATU			
Czas	Zajęcia i treści edukacyjne	Praktyka (działania uczących się)	Notatki
Część wprowadzająca			
5 minut.	Wstęp - cele i LO tematu	Słuchać	Trenerzy muszą wyjaśnić znaczenie tematu
5 minut.	Łączenie się z nauką online – powtarzanie i podsumowywanie wiedzy na temat rodzajów krwotoków i procedur postępowania w przypadku masywnego krwawienia	Weź udział w dyskusji	Dyskusja o rzeczach, których nauczyłeś się online
Trzon			
60 minut.	1. Stosowanie opasek uciskowych – zakładanie samemu i zakładanie innej osobie 1.1. Jeden trener wyjaśnia i demonstruje prawidłowy sposób samodzielnego zakładania opaski uciskowej na ramię – całej klasie. Uczniom wyjaśnia się, że optymalny czas na założenie opaski uciskowej wynosi 40 sekund. 1.1.1. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Uczestnicy powtarzają procedurę na sobie jednocześnie, każdy z własną opaską uciskową. W zależności od osiągnięć uczestników,	Uczniowie słuchają wyjaśnień, obejrzyj demonstrację, spróbuj sam – każdy uczący się musi spróbować przynajmniej raz	Podczas ćwiczeń monitoruje się błędy i je koryguje. Każda stacja składa się z rękawiczek i opaski uciskowej

	można im pozwolić na założenie opaski uciskowej na oczy. Każdy uczeń musi spróbować przynajmniej raz. 1.2. Dwóch trenerów wyjaśnia i demonstruje prawidłowy sposób zakładania opaski uciskowej na drugą osobę – całej klasie. Trenerzy demonstrują wiele sposobów zakładania – na nogę i ramię. 1.2.1. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Uczniowie są podzieleni na trzyosobowe grupy. Jedna osoba wciela się w rolę osoby poszkodowanej, druga zakłada opaskę uciskową, a trzecia pomaga w wywieraniu nacisku przed założeniem. Uczestnicy zmieniają się, aż każdy wypróbuje każdą rolę. Ćwiczenie jest zorganizowane w formie krótkich odgrywanych ról. Trenerzy krzyczą: noga (lub ramię). Następnie uczniowie muszą znaleźć osłonę i pokazać, jak założyć opaskę uciskową na nogę (lub ramię) innej osoby.		
60 minut.	2. Tamponowanie rany opatrunkiem hemostatycznym lub gazą kompresyjną 2.1. Trenerzy wyjaśniają i demonstrują pakowanie ran w parach – całej klasie. Jeden wywiera nacisk na ranę, a drugi przygotowuje opatrunek. 2.1.1. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Ćwiczenie odbywa się na symulatorze tamponowania rany. Uczniowie powtarzają procedurę ćwicząc w parach, stosując kompresowaną / hemostatyczną gazę na symulatorze tamponowania rany. Każdy uczeń musi spróbować przynajmniej raz.	Uczniowie słuchają wyjaśnień, obejrzyj demonstrację, spróbuj sam – każdy uczący się musi spróbować przynajmniej raz	Każde stanowisko do ćwiczeń składa się ze sprasowanej gazy (jedna gazą hemostatyczną do pokazania uczniom), gazy, nożyczek, symulatora tamponowania ran, sztucznej krwi, bandaża elastycznego/bandaża modułowego .
Część końcowa			
5 minut.	Trenerzy podsumowują najważniejsze punkty nauczania dotyczące masywnego krwawienia i procedur z nim związanych; zachęcają uczestników do odpowiadania na pytania i udziału w dyskusji.	Uczniowie słuchają i uczestniczą w dyskusji	Trenerzy mogą poprosić dwóch uczniów o wyjaśnienie lub zademonstrowanie stosowania opaski uciskowej

			i tamponowania ran przed grupą
--	--	--	--------------------------------

PODSTAWY MEDYCYNY TAKTYCZNEJ Temat 4.3. Oddychanie			
Rezultaty uczenia się:	LO1: Nałożyć opatrunek dedykowany (z zaworem lub bez) lub improwizowany LO2: Postępować zgodnie z podstawowymi zasadami wczesnego zapobiegania hipotermii – pokaż prawidłowe zastosowanie koca ratunkowego		
Treść nauki:	1. Rany klatki piersiowej 2. Zawór i opatrunki improwizowane 3. Wczesna profilaktyka hipotermii		
Metody nauczania:	Wyjaśnienie, demonstracja, odgrywanie ról, dyskusja		
Środowisko i obiekty szkoleniowe:	Sala lekcyjna lub inna odpowiednia przestrzeń wewnątrz/na zewnątrz		
Sprzęt treningowy:	Uszczelnienie klatki piersiowej (zawór, bez zaworu lub opatrunku improwizowanego), rękawiczki, nożyczki, koc ratunkowy, taśma izolacyjna		
Liczba uczniów:	24 na dwóch instruktorów minimum		
Czas trwania:	1 godzina		

PLAN TEMATU			
Czas	Zajęcia i treści edukacyjne	Praktyka (działania uczących się)	Notatki
Część wprowadzająca			
2 minuty.	Wstęp - cele i LO tematu	Słuchać	Trenerzy muszą wyjaśnić znaczenie tematu
Trzon			
10 minut.	1. Rany klatki piersiowej 1.1. Jeden ze szkoleniowców przedstawia krótką prezentację mechanizmu powstawania ran klatki piersiowej oraz sposobu postępowania w przypadku tych ran.	Słuchaj i oglądaj	Korzystanie z PPT i/lub wideo
5 minut.	2. Zawór i opatrunki improwizowane 2.1. Jeden z trenerów wyjaśnia i demonstruje przeszukanie klatki piersiowej, po czym następuje założenie uszczelnienia klatki piersiowej (z zaworem lub bez) oraz improwizowanego opatrunku (koc termiczny i taśma izolacyjna).	Uczniowie słuchają wyjaśnień, obejrzyj demonstrację, spróbuj sam – każdy uczący się musi spróbować przynajmniej raz	Sprzęt należy rozłożyć na ziemi – na 12 stanowiskach Na stanowisku znajdować się będzie sprzęt do uszczelniania klatki

15 minut.	Trener demonstruje innym trenerom lub wolontariuszom, jak uczą się uczniowie		piersiowej (z zaworem lub bez), rękawice, nożyczki, koc termiczny i taśma klejąca.
2 minuty.	2.1.1. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Uczniowie pracują w parach, jeden na drugim – jeden zakłada opatrunek na klatkę piersiową, a drugi wciela się w rolę osoby poszkodowanej; następnie się obracają. Każdy uczeń powinien spróbować raz.		Podczas ćwiczeń monitoruje się błędy i je koryguje.
8 minut.	3. Wczesna profilaktyka hipotermii 3.1. Jeden z trenerów wyjaśnia konieczność zapobiegania hipotermii i pokazuje całej klasie prawidłowy sposób stosowania koca ratunkowego. 3.1.1. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Uczniowie pracują w parach, jeden na drugiego – jeden zakłada koc termiczny, a drugi odgrywa rolę osoby poszkodowanej; następnie się obracają. Każdy uczeń powinien spróbować raz.		
Część końcowa			
3 minuty.	Trenerzy podsumowują najważniejsze punkty nauczania dotyczące ran klatki piersiowej, zachęcają uczestników do odpowiadania na pytania i udziału w dyskusji.	Uczniowie słuchają i uczestniczą w dyskusji	Trenerzy proszą jednego z uczniów o wyjaśnienie lub zademonstrowanie przed grupą sposobu opatrywania ran klatki piersiowej

PODSTAWY MEDYCYNY TAKTYCZNEJ Temat 4.4. Protokół MARCH-E dla osoby poszkodowanej w wyniku urazu	
Rezultaty uczenia się:	LO1: Rozpoznawać znaczenie sekwencji protokołu MARCH-E LO2: Prawidłowe przestrzeganie algorytmu protokołu MARCH-E w nagłych wypadkach medycznych i w sytuacjach wymagających natychmiastowej pomocy medycznej LO3: Wykazanie szybkiej ewakuacji ze strefy zagrożenia LO4: Pokazanie prawidłowego sposobu ułożenia osoby w pozycji bezpiecznej
Treść nauki:	1. Ocena od stóp do głów 2. Zastosowanie bandażu modułowego
Metody nauczania:	Wyjaśnienie, demonstracja, odgrywanie ról, dyskusja
Środowisko i obiekty szkoleniowe:	Sala lekcyjna lub inna odpowiednia przestrzeń wewnątrz/na zewnątrz
Sprzęt treningowy:	Rękawice, rurka nosowo-gardłowa, symulator rurki nosowo-gardłowej, środek smarujący, nosze, bandaż
Liczba uczniów:	24 na dwóch instruktorów minimum
Czas trwania:	2 godziny

PLAN TEMATYCZNY			
Czas	Zajęcia i treści edukacyjne	Praktyka (działania uczących się)	Notatki
Część wprowadzająca			
5 minut.	Wstęp - cele i LO tematu	Słuchać	
10 minut.	Łączenie się z nauką online – powtórzenie kluczowych punktów protokołu MARCH i podsumowanie wiedzy	Weź udział w dyskusji	Dyskusja o rzeczach, których nauczyłeś się online
Trzon			
5 minut.	1. Ocena całościowa 1.1. Jeden trener wyjaśnia i demonstruje, jak przeprowadzić dokładną ocenę od stóp do głów w nagłych wypadkach medycznych i w sytuacji CUF. Wstępne wyjaśnienie obejmuje kluczowe punkty dotyczące ewakuacji rannych osób – ewakuacja z noszami lub bez, ewakuacja z udziałem jednego, dwóch lub trzech ratowników. Ponadto, podczas wstępnego wyjaśnienia trener demonstruje prawidłowy sposób ułożenia osoby w pozycji bezpiecznej. 1.1.1. Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Uczniowie pracują w grupach czteroosobowych. Jedna osoba wciela się w rolę osoby poszkodowanej, jedna jest głównym	Uczniowie słuchają wyjaśnień, obejrzyj demonstrację, spróbuj sam – każdy uczący się musi spróbować przynajmniej raz	Sprzęt należy rozłożyć na ziemi – najlepiej 12 stanowisk (po sześć na instruktora) Stacja będzie składać się z rękawiczek, rurki nosowo-gardłowej, symulatora, środka smarującego, noszy, bandaża, opaski uciskowej,

60 minut.	ratownikiem, dwie osoby obserwują, wykonują jego polecenia i pomagają. Ćwiczenie jest zorganizowane jako odgrywanie ról. Przed ćwiczeniem jeden trener wyjaśnia scenariusz wszystkim grupom. Opis sytuacji – rana klatki piersiowej : Podczas pościgu za podejrzanym dochodzi do strzelaniny. Jeden z funkcjonariuszy zostaje ranny strzałem w klatkę piersiową. Jeden z funkcjonariuszy udziela pierwszej pomocy zgodnie z protokołem MARCH, szukając rany (pobierając krew), stosując okluzyjne uszczelnienie klatki piersiowej. Inni funkcjonariusze monitorują teren, wzywają pogotowie ratunkowe i przygotowują się do ewakuacji. 1.1.2.Wykonanie ćwiczenia praktycznego: Uczniowie pracują w grupach czteroosobowych. Jedna osoba wciela się w rolę osoby poszkodowanej, jedna jest głównym ratownikiem, dwie osoby obserwują, wykonują jego polecenia i pomagają. Zamieniają się rolami, aby każdy uczeń mógł wcielić się w każdą rolę w całym podtemacie: główny ratownik, ratownik pomocniczy, osoba poszkodowana. Ćwiczenie jest zorganizowane jako odgrywanie ról. Przed ćwiczeniem jeden trener wyjaśnia scenariusz wszystkim grupom. Opis sytuacji – obfite krwawienie, opaska uciskowa : Podczas eksplozji ręka oficera zostaje odcięta. Jeden oficer udziela pierwszej pomocy zgodnie z protokołem MARCH, komunikuje się z poszkodowanym, starając się zapobiec utracie przytomności. Inni oficerowie monitorują teren, wzywają pogotowie ratunkowe, przygotowują się do ewakuacji. 1.1.3.Wykonanie ćwiczeń praktycznych: Uczniowie pracują w grupach czteroosobowych. Jedna osoba wciela się w rolę osoby poszkodowanej, jedna jest głównym ratownikiem, dwie obserwują, wykonują jego polecenia i pomagają. Ćwiczenie jest zorganizowane jako odgrywanie ról. Przed ćwiczeniem jeden trener wyjaśnia scenariusz wszystkim grupom.	sztucznej krwi, sztucznych ran Podczas ćwiczeń monitoruje się błędy i je koryguje. Za zgodą instruktora lokalizacja i stopień skomplikowania urazów mogą ulec zmianie. W zależności od gotowości fizycznej uczestników szkolenia można stosować następujące metody ewakuacji osoby poszkodowanej: 1. Jeden funkcjonariusz ewakuuje jedną raną osobę 2. Dwóch funkcjonariuszy ewakuuje jedną raną osobę 3. Trzech funkcjonariuszy ewakuuje jedną raną osobę. Ćwiczy się również ewakuację na noszach, zwracając uwagę na to, w jaki sposób poszkodowany powinien być przygotowany do ewakuacji przy użyciu noszy.
-----------	---	---

	Opis sytuacji – obfite krwawienie, opatrywanie rany : Funkcjonariusze reagują na konflikt w barze, a jeden z nich zostaje ranny nożem w pachwinę. Jeden z funkcjonariuszy udziela pierwszej pomocy zgodnie z protokołem MARCH, komunikuje się z poszkodowanym i stara się utrzymać go przytomnym. Inni funkcjonariusze monitorują teren, wzywają pogotowie ratunkowe, przygotowują się do ewakuacji. 1.1.4. Wykonanie ćwiczeń praktycznych: Uczniowie pracują w grupach czteroosobowych. Jedna osoba wciela się w rolę osoby poszkodowanej, jedna jest głównym ratownikiem, dwie obserwują, wykonują jego polecenia i pomagają. Ćwiczenie jest zorganizowane jako odgrywanie ról. Przed ćwiczeniem jeden trener wyjaśnia scenariusz wszystkim grupom. Opis sytuacji – dwie rany postrzałowe : Funkcjonariusze odpowiadają na wezwanie dotyczące głośnego hałasu w mieszkaniu. Po wejściu funkcjonariusze znajdują dwóch pijanych mężczyzn kłócących się ze sobą. Podczas wyjaśniania okoliczności jedna z pijanych osób nagle strzela z pistoletu do drugiej pijanej osoby. Osoba ta zostaje ranna w klatkę piersiową i górną część nogi, gdzie przecięta jest tętnica udowa. Jeden funkcjonariusz udziela pierwszej pomocy zgodnie z protokołem MARCH, drugi rozbraja podejrzanego, monitoruje teren, wzywa pogotowie ratunkowe, przygotowuje się do ewakuacji. 2. Zastosowanie bandażu modułowego 2.1. Jeden trener wyjaśnia i pokazuje, jak stosować bandaż modułowy w przypadku drobnych urazów. 2.1.1. Wykonanie ćwiczeń praktycznych: Uczniowie pracują w grupach czteroosobowych. Jedna osoba wciela się w rolę osoby poszkodowanej, jedna jest głównym ratownikiem, dwie obserwują, wykonują jego polecenia i pomagają. Ćwiczenie jest zorganizowane jako odgrywanie ról. Przed ćwiczeniem jeden trener wyjaśnia scenariusz wszystkim		
--	---	--	--

grupom. Podkreśla on zagrożenia i objawy urazów głowy u uczniów. Opis sytuacji – uraz głowy : Funkcjonariusze reagują na konflikt na ulicy, gdzie dochodzi do bójki. Podczas wyjaśniania okoliczności jeden z funkcjonariuszy zostaje uderzony w głowę szklaną butelką. Funkcjonariusz traci przytomność. Jeden z funkcjonariuszy udziela pierwszej pomocy zgodnie z protokołem MARCH. Inni funkcjonariusze monitorują teren, wzywają pogotowie ratunkowe, przygotowują się do ewakuacji. 2.1.2.Wykonanie ćwiczeń praktycznych: Przed ćwiczeniem jeden trener wyjaśnia scenariusz wszystkim grupom. Wyjaśnia rodzaje krwawienia i specyfikę opatrunków na szyję. Opis sytuacji – uraz szyi : Funkcjonariusze przybywają na miejsce konfliktu domowego. Trwa kłótnia między żoną i mężem. Kiedy funkcjonariusz próbuje ich rozdzielić, kobieta rani mężczyznę paznokciami w szyję. Jeden z funkcjonariuszy udziela pierwszej pomocy zgodnie z protokołem MARCH. Inni funkcjonariusze zatrzymują podejrzanego, w razie potrzeby monitorują teren, wzywają pogotowie ratunkowe, przygotowują się do ewakuacji. 2.1.3.Wykonanie ćwiczeń praktycznych: Uczniowie pracują w grupach czteroosobowych. Jedna osoba wciela się w rolę osoby poszkodowanej, jedna jest głównym ratownikiem, dwie obserwują, wykonują jego polecenia i pomagają. Ćwiczenie jest zorganizowane jako odgrywanie ról. Przed ćwiczeniem jeden trener wyjaśnia scenariusz wszystkim grupom. Wyjaśnia rodzaje krwawienia i specyfikę opatrunków, kładąc nacisk na ocenę bezpieczeństwa środowiskowego. Opis sytuacji – obrażenia nogi i ręki : Funkcjonariusze odpowiadają na zgłoszenie podejrzanych osób na prywatnej posesji. Podczas inspekcji terenu jeden z funkcjonariuszy zostaje ugryziony w nogę przez agresywnego psa. Funkcjonariusz upada, a pies gryzie go w ramię, z którego zaczyna płynąć krew żylna, a pies ucieka. Jeden z funkcjonariuszy udziela pierwszej pomocy zgodnie z protokołem MARCH.		
---	--	--

	<i>Inni funkcjonariusze monitorują teren, wzywają pogotowie ratunkowe, przygotowują się do ewakuacji.</i>		
Część końcowa			
10 minut.	Trenerzy podsumowują kluczowe punkty nauczania algorytmu MARCH, zachęcają uczniów do odpowiadania na pytania i omawiania kluczowych punktów protokołu MARCH	Uczniowie słuchają i uczestniczą w dyskusji	Trenerzy mogą poprosić jednego uczestnika kursu o wyjaśnienie algorytmu MARCH przed całą grupą

ĆWICZENIE SYMULACYJNE 1	
Sprawa przemocy domowej	
Uczniowie stają w obliczu sytuacji z życia wziętej, w której mogą wykazać się wiedzą i umiejętnościami zdobytymi podczas szkolenia. Ich wyniki są ściśle monitorowane i oceniane za pomocą rubryk oceniania. Szczegółowe informacje zwrotne są przekazywane po ćwiczeniu.	
Cele ogólne ćwiczenia:	1. Uczniowie powinni wykazać się umiejętnością użycia wyłącznie obiektywnie rozsądnej, koniecznej i proporcjonalnej siły 2. Uczniowie powinni wykazać się umiejętnością udzielania pomocy medycznej
Metody nauczania:	Wyjaśnienie podczas odprawy – wprowadzenie i przygotowanie do ćwiczenia; symulacja; dyskusja podczas odprawy i oceny ćwiczenia
Środowisko i obiekty szkoleniowe:	Sala symulacyjna lub inna odpowiednia przestrzeń wewnętrzna
Sprzęt treningowy:	Pas służbowy ze standardowym wyposażeniem policyjnym – radiotelefon, kajdanki, pałka, gaz pieprzowy, latarka, pistolety FX i immunitet; IFAK, sztuczna krew; gumowy nóż
Liczba uczniów:	Dwóch (jeden patrol) na dwóch instruktorów – jeden do stosowania siły, jeden do medycyny taktycznej Ponieważ w szkoleniu bierze udział 24 uczestników, potrzebnych będzie 12 iteracji
Liczba aktorów:	1 dorosła kobieta i dwóch mężczyzn – z których jeden jest przestępcą. Zaleca się, aby aktor grający przestępcę był jednym z trenerów, którzy potrafią dostosować się do działań uczniów – jeśli wykonują je poprawnie, aktor podporządkowuje się; jeśli nie, aktor podnosi poziom swojego oporu.
Czas trwania:	2 godziny w sumie

PLAN TEMATU			
Czas	Zajęcia i treści edukacyjne	Praktyka (działania uczących się)	Notatki
Część wprowadzająca			
5 minut.	Kontrola bezpieczeństwa i dystrybucja sprzętu szkoleniowego	Słuchać	Ważne: Upewnij się, że uczestnicy kursu nie mają

			prawdziwej broni, amunicji ani gazu OC.
5 minut.	Uczniowie podzieleni są na pary, które odgrywają rolę patrolu policyjnego		
5 minut.	Wprowadzenie – trenerzy prezentują: - cele ćwiczenia - kluczowe kryteria oceny - scenariusz ćwiczeń	Słuchaj i zadawaj pytania	
Trzon			
60 minut.	Uczniowie wykonują ćwiczenie w patrolach dwuosobowych	Uczestnicy muszą zapoznać się z odpowiednimi procedurami bezpieczeństwa. Uczestnicy muszą zadbać o właściwe wykonywanie czynności pierwszej pomocy i komunikację.	Trenerzy powinni ingerować w ćwiczenia tylko wtedy, gdy jest to naprawdę konieczne.
Część końcowa			
5 minut.	Szczegółowy feedback jest przekazywany każdej grupie przez trenerów bezpośrednio po ćwiczeniach	Uczniowie słuchają i uczestniczą w dyskusji	Trenerzy zachęcają uczestników do dzielenia się swoją opinią na temat ćwiczeń, zanim przedstawią swoje sugestie dotyczące możliwych ulepszeń wykonania. Feedback jest udzielany w sposób konstruktywny – metodą kanapkową lub podobną. Innymi słowy, trenerzy rozpoczynają feedback od zidentyfikowania rzeczy, które są zrobione dobrze, kontynuują wskazywanie

			błędów i wyjaśnianie lepszego przebiegu akcji, a kończą pozytywnymi uwagami.
10 minut.	Przekazano grupową informację zwrotną - zidentyfikowano najczęstsze błędy - przedstawiono sugestie dotyczące ulepszeń	Weź udział w dyskusji, odpowiedz na pytania	Trenerzy mówią o błędach, nie wspominając o konkretnych uczniach lub patrolach

SZCZEGÓŁY SYMULACJI	
Opis sytuacji	
Sprawa przemocy domowej	
Patrol otrzymuje informacje z Centrum Dowodzenia za pomocą łączności radiowej o zgłoszonym zdarzeniu – przemocy domowej. Do incydentu doszło w mieszkaniu i został on popełniony przez mężczyznę. Kobieta zgłosiła, że jej mąż jest pod wpływem narkotyków i alkoholu i zaatakował ją werbalnie i fizycznie. Podobno pokłócił się z nią i swoim ojcem, ponieważ nie chciał iść do kliniki leczenia uzależnień. Dwuosobowy patrol udaje się we wskazane miejsce, wyposażony w pasy służbowe i radio.	
Instrukcje dla trenerów i aktorów	
Przed mieszkaniem kobieta czeka ze starszym mężczyzną. Pokazuje siniaki i prosi o pomoc. Mówi, że jej mąż, który zasnął w salonie, zabrał jej dokumenty i pieniądze. Starszy mężczyzna, który jest ojcem podejrzanego, chce go obudzić. Nagle jego syn odwraca się i dźga go w nogę dużym nożem. Policjanci powinni obezwładnić podejrzanego poprzez powalenie go na ziemię i zastosowanie odpowiednich środków przymusu bezpośredniego, zgodnie z zasadą proporcjonalności i unikaniem obrażeń. Podejrzany traci przytomność i wygląda, jakby miał zawał serca. Policjanci powinni wykonać wszystkie niezbędne czynności taktyczne i udzielić pierwszej pomocy obu mężczyznom w kolejności ich pilności.	

KRYTERIA OCENY		
Kryterium	Zadawalający poziom wykonania	Krytyczne błędy
Komunikacja z osobą poszkodowaną, ośrodkiem dowodzenia i między sobą	Próba nawiązania kontaktu z ofiarą Istnieje komunikacja z centrum dowodzenia, która jest krótka i jasna	Centrum dowodzenia nie jest informowane o sytuacji Nie jest jasne, kto jest głównym dostawcą pierwszej pomocy

	Pomiędzy członkami zespołu istnieje komunikacja, a instrukcje są krótkie i jasne	
Dbanie o bezpieczeństwo osoby poszkodowanej i siebie samej	Postępuj zgodnie z protokołem bezpieczeństwa CUF/TFC	Rozpocznij procedurę pierwszej pomocy bez ewakuacji do bezpieczniejszej strefy Nie zakładaj rękawiczek medycznych przy dotykaniu krwawiącej rany
Rozpoznaj i zatrzymaj masywne krwawienia i inne obrażenia zagrażające życiu	Znajdź wszystkie obrażenia zagrażające życiu i zastosuj odpowiednie leczenie medyczne	Niewłaściwe zastosowanie opaski uciskowej – nie założona wystarczająco wysoko i ciasno Zastosowanie niewłaściwego leczenia Nie udało się znaleźć kontuzji
Leczenie możliwego zawału serca	Prawidłowo wykonuj RKO	Nie umieszczaj osoby na twardej powierzchni Nie sprawdzono, czy osoba oddycha Nie wykonano pochyleń głowy Uciskanie klatki piersiowej nie jest wystarczająco głębokie, ciśnienie nie jest całkowicie uwalniane, rytm jest nieprawidłowy Ręce osoby wykonującej resuscytację krążeniowo-oddechową są zgięte w łokciach
Przestrzeganie zasad bezpieczeństwa	Przestrzeganie zasad bezpieczeństwa podczas używania broni krótkiej lub innych środków przymusu. Broń nie jest skierowana tam, gdzie nie jest przeznaczona do użycia, palec nie jest trzymany na spuście, dopóki nie jest przeznaczony do strzału, strzelanie tylko do widocznych celów, traktowanie broni palnej tak, jakby była załadowana	Palec wskazujący na spuście, „ogień sojusznicy/linia ognia” Flagi Stosowanie technik obezwładniających z bronią w ręku.
Kontrola broni krótkiej i innego wyposażenia służbowego	Prawidłowo kontroluje broń i inny sprzęt służbowy w sytuacji zatrzymania. Używa najbardziej wydajnej i wygodnej pozycji sprzętu służbowego i broni krótkiej. Szybko przechodzi i	Nieprzygotowany pas służbowy Utrata wyposażenia pasa służbowego

	reorganizuje, wybierając ścieżki ruchu.	
Komunikacja w zespole	Rozumie i powołuje się na zasady pracy zespołowej. Przekazuje informacje innym członkom patrolu. Komunikuje się z Command Centre i innymi funkcjonariuszami policji, a także z przedstawicielami innych instytucji.	Niejasny podział ról. Nieprzekazanie kluczowych informacji.
Komunikacja ze sprawcą i innymi osobami zaangażowanymi w sytuację	Komunikuje się z osobami zaangażowanymi w sytuację, wchodzi w interakcję ze sprawcą. Werbalnie lub fizycznie odciąga ludzi od zagrożenia i odwraca uwagę sprawcy od ludzi, szukając okazji, aby go odkazić.	Nie wydawanie jasnych poleceń i instrukcji. Brak ostatniego ostrzeżenia przed użyciem siły.
Podejmowanie inicjatywy i dostosowywanie się do sytuacji	Przejmuje inicjatywę od kolegi, zmienia role (działanie, bezpieczeństwo, komunikacja).	Postawa bierna Niewspierające zachowanie Nie zrozumienie rozwijającej się sytuacji
Świadomość sytuacyjna	Szybko identyfikuje źródło pojawiającego się zagrożenia, ma zdolność do zachowania kontroli wzrokowej podczas pracy w zespole. Zbiera informacje z oceny wizualnej sytuacji, osób zaangażowanych w sytuację, wspierającego policjanta lub innych policjantów i innych instytucji.	Brak umiejętności budowania świadomości sytuacyjnej.
Techniki deeskalacji	Stosuje techniki deeskalacji w celu tłumienia incydentów i prawidłowo wybiera styl i treść komunikacji ze sprawcą. Nie demonstruje agresywnego używania broni służbowej i innego sprzętu służbowego.	Brak próby zastosowania techniki deeskalacji Eskalacja sytuacji poprzez agresywną postawę lub stosowanie nieproporcjonalnych środków
Przygotowanie do użycia siły	Szybko przygotowuje się do użycia siły – pozycja jest prawidłowa, wszystko jest na swoim miejscu, gotowość do użycia pasa służbowego lub broni krótkiej jest natychmiastowa.	Brak gotowości Niewłaściwe pozycjonowanie

Zasady taktyki i techniki	Stosuje podstawowe zasady taktyki i techniki w sytuacjach zatrzymania: - zmienia jeden pas służbowy na inny lub zastępuje go bronią i odwrotnie (przejście) - zmienia pozycję i warianty w zależności od sytuacji - prawidłowo wybiera pozycję strzelecką (ocenia, czy strzelanie jest bezpieczne i czy za sprawcą znajdują się ludzie) - wybiera odpowiednią okładkę - działania pod osłoną (przeładowanie broni, przegrupowanie, pomoc medyczna, przemieszczanie się)	Stosowanie nieodpowiednich technik, brak synchronizacji
----------------------------------	--	--

ARKUSZ OCENY			
Uczestnik			
		(imię nazwisko)	
	Sprawdzona wiedza/umiejętności na zatłoczonych ulicach miasta	Maksymalna liczba punktów	Zdobyte punkty
1.	Komunikacja z poszkodowanym i między sobą	1	
2.	Dbanie o bezpieczeństwo osoby poszkodowanej i siebie samej	1	
3.	Rozpoznaj i zatrzymaj masywne krwawienia i inne obrażenia zagrażające życiu	1	
4.	Leczenie możliwego zawału serca	1	
5.	Przestrzeganie zasad bezpieczeństwa	1	
6.	Kontrola broni krótkiej i innego wyposażenia służbowego	1	
7.	Komunikacja w zespole	1	
8.	Komunikacja ze sprawcą i innymi osobami zaangażowanymi w sytuację	1	
9.	Podejmowanie inicjatywy i dostosowywanie się do sytuacji	1	
10.	Świadomość sytuacyjna	1	
11.	Techniki deeskalacji	1	
12.	Przygotowanie do użycia siły	1	
13.	Zasady taktyki i techniki	1	
	Całkowity	13	
Trener			
		(imię nazwisko)	
Uwagi/uwagi: 			

ĆWICZENIE SYMULACYJNE 2 Zatrzymanie uzbrojonego podejrzanego	
Uczniowie stają w obliczu sytuacji z życia wziętej, w której mogą wykazać się wiedzą i umiejętnościami zdobytymi podczas szkolenia. Ich wyniki są ściśle monitorowane i oceniane za pomocą rubryk oceniania. Szczegółowe informacje zwrotne są przekazywane po ćwiczeniu.	
Cele ogólne ćwiczenia:	1. Uczniowie muszą wykazać się odpowiednimi procedurami bezpieczeństwa 2. Uczniowie muszą zapewnić prawidłowe wykonywanie czynności pierwszej pomocy i komunikację
Metody nauczania:	Wyjaśnienie podczas odprawy – wprowadzenie i przygotowanie do ćwiczenia; symulacja; dyskusja podczas odprawy i oceny ćwiczenia
Środowisko i obiekty szkoleniowe:	Sala symulacyjna lub inna odpowiednia przestrzeń wewnętrzna
Sprzęt treningowy:	Pas służbowy ze standardowym wyposażeniem policyjnym – radiotelefon, kajdanki, pałka, gaz pieprzowy, latarka, pistolety FX i immunitet; IFAK, sztuczna krew; gumowy nóż
Liczba uczniów:	Dwóch (jeden patrol) na dwóch instruktorów – jeden do stosowania siły, jeden do medycyny taktycznej Ponieważ w szkoleniu bierze udział 24 uczestników, potrzebnych będzie 12 iteracji
Liczba aktorów:	1 dorosły mężczyzna, jeden oficer centrum dowodzenia. Zaleca się, aby aktor był jednym z trenerów, który wie, jak dostosować się do działań uczniów – jeśli wykonują je poprawnie, aktor podporządkowuje się; jeśli nie, aktor podnosi poziom swojego oporu. Oficer centrum dowodzenia jest również trenerem.
Czas trwania:	2 godziny w sumie

PLAN TEMATYCZNY			
Czas	Zajęcia i treści edukacyjne	Praktyka (działania uczących się)	Notatki
Część wprowadzająca			
5 minut.	Kontrola bezpieczeństwa i dystrybucja sprzętu szkoleniowego	Uczniowie zapisują się, wykonują polecenia trenera i słuchają instruktażu bezpieczeństwa. Wykonują ćwiczenia.	Ważne: Upewnij się, że uczestnicy kursu nie mają prawdziwej broni i amunicji, ani gazu OC.
5 minut.	Uczniowie podzieleni są na pary, które odgrywają rolę patrolu policyjnego		
5 minut.	Wprowadzenie – trenerzy prezentują: - cele ćwiczenia - kluczowe kryteria oceny - scenariusz ćwiczeń	Słuchaj i zadawaj pytania	
Trzon			

60 minut.	Uczniowie wykonują ćwiczenie w patrolach dwuosobowych	Uczestnicy muszą zapoznać się z odpowiednimi procedurami bezpieczeństwa. Uczestnicy muszą zadbać o właściwe wykonywanie czynności pierwszej pomocy i komunikację.	Trenerzy powinni ingerować w ćwiczenia tylko wtedy, gdy jest to naprawdę konieczne.
Część końcowa			
5 minut.	Szczegółowy feedback jest przekazywany każdej grupie przez trenerów bezpośrednio po ćwiczeniach	Uczniowie słuchają i uczestniczą w dyskusji	Trenerzy zachęcają uczestników do dzielenia się swoją opinią na temat ćwiczeń, zanim przedstawia swoje sugestie dotyczące możliwych ulepszeń wykonania. Feedback jest udzielany w sposób konstruktywny – metodą kanapkową lub podobną. Innymi słowy, trenerzy rozpoczynają feedback od zidentyfikowania rzeczy, które są zrobione dobrze, kontynuują wskazywanie błędów i wyjaśnianie lepszego przebiegu akcji, a kończą pozytywnymi uwagami.
10 minut.	Przekazano grupową informację zwrotną - zidentyfikowano najczęstsze błędy - przedstawiono sugestie	Weź udział w dyskusji, odpowiedz na pytania	Trenerzy mówią o błędach, nie wspominając o konkretnych

	dotyczące ulepszeń		uczniach lub patrolach
--	--------------------	--	------------------------

SZCZEGÓŁY SYMULACJI	
Opis sytuacji	
Zatrzymanie uzbrojonego podejrzanego	
Patrol otrzymuje informacje z Centrum Dowodzenia za pośrednictwem łączności radiowej o zgłoszonym zdarzeniu – dwóch mężczyzn kłócących się na korytarzu budynku mieszkalnego. Świadek widział, że jeden z mężczyzn miał nóż w ręku. Budynek ma tylko jedno wejście i obecnie nie ma w nim innych osób, ponieważ jest przebudowywany. Dwuosobowa jednostka patrolowa powinna udać się we wskazane miejsce, wyposażona w pasy służbowe i radio.	
Instrukcje dla trenerów i aktorów	
Po wejściu policjantów do budynku, jeden z kłócących się mężczyzn dźgnie drugiego w szyję. Ranny upadnie na ziemię. Podejrzanym zauważy obecność policjantów i ucieknie do piwnicy. Policjanci powinni reagować na poszkodowanego, stosując wiedzę i umiejętności medycyny taktycznej. Po udzieleniu pierwszej pomocy powinni kontynuować pościg i bezpiecznie zatrzymać podejrzanego. Jeśli chodzi o pierwszą pomoc, policjanci powinni zabezpieczyć ranę szyi i wykonać badanie krwi. Podczas badania krwi powinni znaleźć inną ranę na udzie i założyć opaskę uciskową. Jeśli chodzi o postępowanie z podejrzanym, policjanci powinni z nim porozmawiać i spróbować przekonać go, aby odłożył nóż, który wciąż trzyma. Podejrzanym będzie wykonywał polecenia policjantów, ale powinni oni cały czas zwracać uwagę na swoje bezpieczeństwo, ponieważ podejrzanym ma również pistolet, którego użyje, jeśli będzie miał okazję.	

KRYTERIA OCENY		
Kryterium	Zadowalający poziom wykonania	Krytyczne błędy
Komunikacja z osobą poszkodowaną, ośrodkiem dowodzenia i między sobą	Próba nawiązania kontaktu z ofiarą Istnieje komunikacja z centrum dowodzenia, która jest krótka i jasna Pomiędzy członkami zespołu istnieje komunikacja, a instrukcje są krótkie i jasne	Centrum dowodzenia nie jest informowane o sytuacji Nie jest jasne, kto jest głównym dostawcą pierwszej pomocy
Dbanie o bezpieczeństwo osoby poszkodowanej i siebie samej	Postępuj zgodnie z protokołem bezpieczeństwa CUF/TFC	Rozpocznij procedurę pierwszej pomocy bez ewakuacji do bezpieczniejszej strefy Nie zakładaj rękawiczek medycznych przy dotykaniu krwawiącej rany

Rozpoznaj i zatrzymaj masywne krwawienia i inne obrażenia zagrażające życiu	Znajdź wszystkie obrażenia zagrażające życiu i zastosuj odpowiednie leczenie medyczne	Niewłaściwe zastosowanie opaski uciskowej – nie założona wystarczająco wysoko i ciasno Zastosowanie niewłaściwego leczenia Nie udało się znaleźć kontuzji
Przestrzeganie zasad bezpieczeństwa	Przestrzeganie zasad bezpieczeństwa podczas używania broni krótkiej lub innych środków przymusu. Broń nie jest skierowana tam, gdzie nie jest przeznaczona do użycia, palec nie jest trzymany na spuście, dopóki nie jest przeznaczony do strzału, strzelanie tylko do widocznych celów, traktowanie broni palnej tak, jakby była załadowana	Palec wskazujący na spuście, „ogień sojusznicy/linia ognia”, Flagi stosowanie technik obezwładniających z bronią w ręku.
Kontrola broni krótkiej i innego wyposażenia służbowego	Prawidłowo kontroluje broń i inny sprzęt służbowy w sytuacji zatrzymania. Używa najbardziej wydajnej i wygodnej pozycji sprzętu służbowego i broni krótkiej. Szybko przechodzi i reorganizuje, wybierając ścieżki ruchu.	Nieprzygotowany pas służbowy Utrata wyposażenia pasa służbowego
Komunikacja w zespole	Rozumie i powołuje się na zasady pracy zespołowej. Przekazuje informacje innym członkom patrolu. Komunikuje się z Command Centre i innymi funkcjonariuszami policji, a także z przedstawicielami innych instytucji.	Niejasny podział ról. Nieprzekazanie kluczowych informacji.
Komunikacja ze sprawcą i innymi osobami zaangażowanymi w sytuację	Komunikuje się z osobami zaangażowanymi w sytuację, wchodzi w interakcję ze sprawcą. Werbalnie lub fizycznie odciąga ludzi od zagrożenia i odwraca uwagę sprawcy od ludzi, szukając okazji, aby go odkazić.	Nie wydawanie jasnych poleceń i instrukcji. Brak ostatniego ostrzeżenia przed użyciem siły
Podejmowanie inicjatywy i dostosowywanie się do sytuacji	Przejmuje inicjatywę od kolegi, zmienia rolę (działanie, bezpieczeństwo, komunikacja).	Postawa bierna Niewspierające zachowanie Brak zrozumienia rozwijającej się sytuacji

Świadomość sytuacyjna	Szybko identyfikuje źródło pojawiającego się zagrożenia, ma zdolność do zachowania kontroli wzrokowej podczas pracy w zespole. Zbiera informacje z oceny wizualnej sytuacji, osób zaangażowanych w sytuację, wspierającego policjanta lub innych policjantów i innych instytucji.	Niezdolny do budowania świadomości sytuacyjnej
Techniki deeskalacji	Stosuje techniki deeskalacji w celu tłumienia incydentów i prawidłowo wybiera styl i treść komunikacji ze sprawcą. Nie demonstruje agresywnego używania broni służbowej i innego sprzętu służbowego.	Brak próby zastosowania techniki deeskalacji Eskalowanie sytuacji poprzez agresywną postawę lub stosowanie nieproporcjonalnych środków
Przygotowanie do użycia siły	Szybko przygotowuje się do użycia siły – pozycja jest prawidłowa, wszystko jest na swoim miejscu, gotowość do użycia pasa służbowego lub broni krótkiej jest natychmiastowa.	Brak gotowości i przygotowania Niewłaściwe pozycjonowanie
Zasady taktyki i techniki	Stosuje podstawowe zasady taktyki i techniki w sytuacjach zatrzymania: - zmienia jeden pas służbowy na inny lub zastępuje go bronią i odwrotnie - zmienia pozycję i warianty w zależności od sytuacji - prawidłowo wybiera pozycję strzelecką (ocenia, czy strzelanie jest bezpieczne i czy za sprawcą znajdują się ludzie) - wybiera odpowiednią okładkę - działania pod osłoną (przeładowanie broni, przegrupowanie, pomoc medyczna, przemieszczanie się)	Stosowanie nieodpowiednich technik brak synchronizacji

ARKUSZ OCENY			
Uczestnik			
		(imię nazwisko)	
	Sprawdzona wiedza/umiejętności na zatłoczonych ulicach miasta	Maksymalna liczba punktów	Zdobyte punkty
1.	Komunikacja z poszkodowanym i między sobą	1	
2.	Dbanie o bezpieczeństwo osoby poszkodowanej i siebie samej	1	
3.	Rozpoznaj i zatrzymaj masywne krwawienia i inne obrażenia zagrażające życiu	1	
4.	Leczenie możliwego zawału serca	1	
5.	Przestrzeganie zasad bezpieczeństwa	1	
6.	Kontrola broni krótkiej i innego wyposażenia służbowego	1	
7.	Komunikacja w zespole	1	
8.	Komunikacja ze sprawcą i innymi osobami zaangażowanymi w sytuację	1	
9.	Podejmowanie inicjatywy i dostosowywanie się do sytuacji	1	
10.	Świadomość sytuacyjna	1	
11.	Techniki deeskalacji	1	
12.	Przygotowanie do użycia siły	1	
13.	Zasady taktyki i techniki	1	
	Całkowity	13	
Trener			
		(imię nazwisko)	
Uwagi/uwagi:			

ĆWICZENIE SYMULACYJNE 3	
Podejrzany o wykroczenie	
Uczniowie stają w obliczu sytuacji z życia wziętej, w której mogą wykazać się wiedzą i umiejętnościami zdobytymi podczas szkolenia. Ich wyniki są ściśle monitorowane i oceniane za pomocą rubryk oceniania. Szczegółowe informacje zwrotne są przekazywane po ćwiczeniu.	
Cele ogólne ćwiczenia:	1. Uczniowie muszą wykazać się odpowiednimi procedurami bezpieczeństwa 2. Uczniowie muszą zapewnić prawidłowe wykonywanie czynności pierwszej pomocy i komunikację
Metody nauczania:	Wyjaśnienie podczas odprawy – wprowadzenie i przygotowanie do ćwiczenia; symulacja; dyskusja podczas odprawy i oceny ćwiczenia
Środowisko i obiekty szkoleniowe:	Sala symulacyjna lub inna odpowiednia przestrzeń wewnętrzna
Sprzęt treningowy:	Pas służbowy ze standardowym wyposażeniem policyjnym – radiotelefon, kajdanki, pałka, gaz pieprzowy, latarka, pistolety FX i immunitet; IFAK, sztuczna krew; gumowy nóż
Liczba uczniów:	Dwóch (jeden patrol) na dwóch instruktorów – jeden do stosowania siły, jeden do medycyny taktycznej Ponieważ w szkoleniu bierze udział 24 uczestników, potrzebnych będzie 12 iteracji
Liczba aktorów:	2 dorosłych mężczyzn – jeden podejrzany i jeden przypadkowy świadek, który zostaje ranny, jeden oficer centrum dowodzenia. Zaleca się, aby „podejrzany” był jednym z trenerów, który wie, jak dostosować się do działań uczniów – jeśli wykonują je poprawnie, aktor podporządkowuje się; jeśli nie, aktor podnosi poziom swojego oporu. Oficer centrum dowodzenia jest również trenerem.
Czas trwania:	2 godziny w sumie

PLAN TEMATU			
Czas	Zajęcia i treści edukacyjne	Praktyka (działania uczących się)	Notatki
Część wprowadzająca			
5 minut.	Kontrola bezpieczeństwa i dystrybucja sprzętu szkoleniowego	Uczniowie zapisują się, wykonują polecenia trenera i słuchają instruktażu bezpieczeństwa. Wykonują ćwiczenia.	Ważne: Upewnij się, że uczestnicy kursu nie mają prawdziwej broni i amunicji, ani gazu OC.
5 minut.	Uczniowie podzieleni są na pary, które odgrywają rolę patrolu policyjnego		
5 minut.	Wprowadzenie – trenerzy prezentują: - cele ćwiczenia - kluczowe kryteria oceny - scenariusz ćwiczeń	Słuchaj i zadawaj pytania	
Trzon			

60 minut.	Uczniowie wykonują ćwiczenie w patrolach dwuosobowych	Uczestnicy muszą zapoznać się z odpowiednimi procedurami bezpieczeństwa. Uczestnicy muszą zadbać o właściwe wykonywanie czynności pierwszej pomocy i komunikację.	Trenerzy powinni ingerować w ćwiczenia tylko wtedy, gdy jest to naprawdę konieczne.
Część końcowa			
5 minut.	Szczegółowy feedback jest przekazywany każdej grupie przez trenerów bezpośrednio po ćwiczeniach	Uczniowie słuchają i uczestniczą w dyskusji	Trenerzy zachęcają uczestników do dzielenia się swoją opinią na temat ćwiczeń, zanim przedstawia swoje sugestie dotyczące możliwych ulepszeń wykonania. Feedback jest udzielany w sposób konstruktywny – metodą kanapkową lub podobną. Innymi słowy, trenerzy rozpoczynają feedback od zidentyfikowania rzeczy, które są zrobione dobrze, kontynuują wskazywanie błędów i wyjaśnianie lepszego przebiegu akcji, a kończą pozytywnymi uwagami.
10 minut.	Przekazano grupową informację zwrotną - zidentyfikowano najczęstsze błędy - przedstawiono sugestie	Weź udział w dyskusji, odpowiedz na pytania	Trenerzy mówią o błędach, nie wspominając o konkretnych

	dotyczące ulepszeń		uczniach lub patrolach
--	--------------------	--	------------------------

SZCZEGÓŁY SYMULACJI	
Opis sytuacji	
Zatrzymanie uzbrojonego podejrzanego	
Patrol otrzymuje informacje z Centrum Dowodzenia za pośrednictwem łączności radiowej o zgłoszonym zdarzeniu – funkcjonariusze patrolu odpowiadają na wezwanie dotyczące zakłócenia porządku w pubie/barze lub parku publicznym. Zespół patrolowy składa się z dwóch funkcjonariuszy. Po przybyciu funkcjonariusze zauważają podejrzanego, który jest widocznie pijany i powoduje zakłócenia, krzycząc i przeszkadzając innym gościom baru/odwiedzającym park. Podejrzanym wydaje się być pobudzony i nie podporządkowuje się poleceniom funkcjonariuszy. Funkcjonariusze patrolu muszą podjąć odpowiednie działania, aby złagodzić sytuację i zapewnić bezpieczeństwo sobie, podejrzanemu i społeczeństwu.	
Instrukcje dla trenerów i aktorów	
Podejrzanym jest w trakcie popełniania przestępstwa. Po wejściu policjantów do baru/pubu lub parku publicznego, pijany mężczyzna zaczyna krzyczeć i atakować funkcjonariuszy, nie odpowiadając na próby komunikacji. Gdy policjanci zbliżają się do podejrzanego, aby ocenić sytuację, podejrzanym staje się coraz bardziej konfliktowy i odmawia współpracy. Część poświęcona medycynie taktycznej: Jeden z obecnych gości próbuje uciec, potyka się i upada, raniąc sobie ramię – złamane przedramię. Trenerzy będą uważnie monitorować reakcje funkcjonariuszy na prowokację, udzielając im informacji zwrotnych i wskazówek dotyczących procesu decyzyjnego oraz manewrów taktycznych. Policjanci powinni najpierw zareagować na zdarzenie, a następnie udzielić pomocy poszkodowanemu, wykorzystując wiedzę i umiejętności z zakresu medycyny taktycznej. Rozszerzenie scenariusza: Gdy funkcjonariusze patrolu nadal angażują się w kontakt z podejrzanym w barze/parku, sytuacja jeszcze bardziej się zaostrza. Podejrzanym, który nadal zachowuje się nieprzewidywalnie, zaczyna grozić funkcjonariuszom i pobliskim gościom parku. Staje się oczywiste, że podejrzanym może mieć przy sobie ukrytą broń, taką jak nóż, co stwarza zwiększone zagrożenie dla wszystkich zaangażowanych.	

KRYTERIA OCENY		
Kryterium	Zadowalający poziom wykonania	Krytyczne błędy
Komunikacja z osobą poszkodowaną, ośrodkiem dowodzenia i między sobą	Próba nawiązania kontaktu z ofiarą Istnieje komunikacja z centrum dowodzenia, która jest krótka i jasna	Centrum dowodzenia nie jest informowane o sytuacji Nie jest jasne, kto jest głównym dostawcą pierwszej pomocy

	Pomiędzy członkami zespołu istnieje komunikacja, a instrukcje są krótkie i jasne	
Dbanie o bezpieczeństwo osoby poszkodowanej i siebie samej	Postępuj zgodnie z protokołem bezpieczeństwa CUF/TFC	Rozpocznij procedurę pierwszej pomocy bez ewakuacji do bezpieczniejszej strefy Nie zakładaj rękawiczek medycznych przy dotykaniu krwawiącej rany
Rozpoznaj i zatrzymaj masywne krwawienia i inne obrażenia zagrażające życiu	Znajdź wszystkie obrażenia zagrażające życiu i zastosuj odpowiednie leczenie medyczne	Niewłaściwe zastosowanie opaski uciskowej – nie założona wystarczająco wysoko i ciasno Zastosowanie niewłaściwego leczenia Nie udało się znaleźć kontuzji
Przestrzeganie zasad bezpieczeństwa	Przestrzeganie zasad bezpieczeństwa podczas używania broni krótkiej lub innych środków przymusu. Broń nie jest skierowana tam, gdzie nie jest przeznaczona do użycia, palec nie jest trzymany na spuście, dopóki nie jest zamierzone strzelanie, strzelanie tylko do widocznych celów, traktowanie broni palnej tak, jakby była załadowana.	Palec wskazujący na spuście, „ogień sojusznicy/linia ognia”, Flagi stosowanie technik obezwładniających z bronią w ręku.
Kontrola broni krótkiej i innego wyposażenia służbowego	Prawidłowo kontroluje broń i inny sprzęt służbowy w sytuacji zatrzymania. Używa najbardziej wydajnej i wygodnej pozycji sprzętu służbowego i broni krótkiej. Szybko przechodzi i reorganizuje, wybierając ścieżki ruchu.	Nieprzygotowany pas służbowy Utrata wyposażenia pasa służbowego.
Komunikacja w zespole	Rozumie i powołuje się na zasady pracy zespołowej. Przekazuje informacje innym członkom patrolu. Komunikuje się z Command Centre i innymi funkcjonariuszami policji, a także z przedstawicielami innych instytucji.	Niejasny podział ról. Nieprzekazanie kluczowych informacji.
Komunikacja ze sprawcą i innymi osobami zaangażowanymi w sytuację	Komunikuje się z osobami zaangażowanymi w sytuację, wchodzi w interakcję ze sprawcą. Werbalnie lub fizycznie odciąga ludzi od	Nie wydawanie jasnych poleceń i instrukcji.

	zagrożenia i odwraca uwagę sprawcy od ludzi, szukając okazji, aby go odkazać.	Brak ostatniego ostrzeżenia przed użyciem siły
Podejmowanie inicjatywy i dostosowywanie się do sytuacji	Przejmuje inicjatywę od kolegi, zmienia role (działanie, bezpieczeństwo, komunikacja).	Postawa bierna Niewspierające zachowanie Brak zrozumienia rozwijającej się sytuacji
Świadomość sytuacyjna	Szybko identyfikuje źródło pojawiającego się zagrożenia, ma zdolność do zachowania kontroli wzrokowej podczas pracy w zespole. Zbiera informacje z oceny wizualnej sytuacji, osób zaangażowanych w sytuację, wspierającego policjanta lub innych policjantów i innych instytucji.	Niezdolny do budowania świadomości sytuacyjnej
Techniki deeskalacji	Stosuje techniki deeskalacji w celu tłumienia incydentów i prawidłowo wybiera styl i treść komunikacji ze sprawcą. Nie demonstruje agresywnego używania broni służbowej i innego sprzętu służbowego.	Brak próby zastosowania techniki deeskalacji Eskalowanie sytuacji poprzez agresywną postawę lub stosowanie nieproporcjonalnych środków
Przygotowanie do użycia siły	Szybko przygotowuje się do użycia siły – pozycja jest prawidłowa, wszystko jest na swoim miejscu, gotowość do użycia pasa służbowego lub broni krótkiej jest natychmiastowa.	Brak gotowości i przygotowania Niewłaściwe pozycjonowanie
Zasady taktyki i techniki	Stosuje podstawowe zasady taktyki i techniki w sytuacjach zatrzymania: - zmienia jeden pas służbowy na inny lub zastępuje go bronią i odwrotnie - zmienia pozycję i warianty w zależności od sytuacji - prawidłowo wybiera pozycję strzelecką (ocenia, czy strzelanie jest bezpieczne i czy za sprawcą znajdują się ludzie) - wybiera odpowiednią okładkę	Stosowanie nieodpowiednich technik brak synchronizacji

	- działania pod osłoną (przeładowanie broni, przegrupowanie, pomoc medyczna, przemieszczanie się)	
--	---	--

ARKUSZ OCENY			
Uczestnik			
		(imię nazwisko)	
	Sprawdzona wiedza/umiejętności na zatłoczonych ulicach miasta	Maksymalna ilość punktów	Zdobyte punkty
1.	Komunikacja z poszkodowanym i między sobą	1	
2.	Dbanie o bezpieczeństwo osoby poszkodowanej i siebie samej	1	
3.	Rozpoznaj i zatrzymaj masywne krwawienia i inne obrażenia zagrażające życiu	1	
4.	Leczenie możliwego zawału serca	1	
5.	Przestrzeganie zasad bezpieczeństwa	1	
6.	Kontrola broni krótkiej i innego wyposażenia służbowego	1	
7.	Komunikacja w zespole	1	
8.	Komunikacja ze sprawcą i innymi osobami zaangażowanymi w sytuację	1	
9.	Podejmowanie inicjatywy i dostosowywanie się do sytuacji	1	
10.	Świadomość sytuacyjna	1	
11.	Techniki deeskalacji	1	
12.	Przygotowanie do użycia siły	1	
13.	Zasady taktyki i techniki	1	
	Całkowity	13	
Trener			
		(imię nazwisko)	
Uwagi/uwagi: 			

Materiały szkoleniowe
SZKOLENIE Z UŻYCIA SIŁY
I PODSTAW MEDYCYNY TAKTYCZNEJ
dla policjantów reagujących w pierwszej
kolejności

O materiale edukacyjnym

Następujący materiał ma służyć jako podstawa teoretyczna do ćwiczeń praktycznych w ramach szkolenia. Dlatego należy go traktować jako pakiet przed-edukacyjny, którego celem jest odświeżenie i zrównoważenie poziomu wiedzy uczniów, przygotowując ich do praktycznej części szkolenia.

Jednym ze sposobów dostarczenia go uczniom są prezentacje i quizy za pośrednictwem systemu e-learningowego, jak można zobaczyć pod następującym linkiem: <https://e-obrazovanje.fkz.hr/course/view.php?id=1172>. Inne sposoby obejmują krótkie wykłady online lub twarzą w twarz lub materiały do samodzielnego czytania i nauki.

Chociaż szkolenie koncentruje się głównie na doskonaleniu umiejętności dotyczących użycia siły w wykonywaniu codziennych zadań, a także budowaniu zdolności do udzielania pierwszej pomocy w przypadku różnych rodzajów obrażeń – ważne jest podkreślenie ram prawnych i odświeżenie wiedzy teoretycznej związanej z wymienionymi umiejętnościami.

Materiał podąża za tematami programu nauczania fazy samodzielnej nauki:

Użycie siły		Podstawowe zasady stosowania siły Progresywne sekwencje/ciągłość stosowania siły Wydawanie poleceń/techniki deeskalacji Wchodzenie do pomieszczeń i budynków
Podstawy taktycznej	medycyny	Podstawowe zabiegi resuscytacyjne Niedrożność dróg oddechowych spowodowana ciałem obcym Hipotermia Medycyna taktyczna ratowników medycznych

Każdemu tematowi towarzyszą kluczowe pytania, które mogą pomóc uczniom w samoocenie swojego postępu w nauce.

OGÓLNE ZASADY REGULUJĄCE STOSOWANIE SIŁY

Głównym celem tego tematu jest umożliwienie uczniom identyfikacji zasad stosowania siły zgodnie z prawem krajowym i normami UE, przy pełnym poszanowaniu podstawowych zasad praw.

Stosowanie środków przymusu jest szczegółowo określone w prawie krajowym i dokumentach międzynarodowych w celu zapobiegania nieproporcjonalnemu i nieuzasadnionemu stosowaniu uprawnień policyjnych, prowadzącemu do możliwego niehumanitarnego lub poniżającego traktowania. Zasady proporcjonalności i konieczności są włączone do przepisów prawnych wszystkich krajów rozwiniętych. Przepisy te stanowią, że – stosując siłę – funkcjonariusz policji musi stosować najłagodniejszy środek przymusu, który osiąga cel, i tylko w niezbędnym zakresie i do czasu ustania powodów jego stosowania – to znaczy do czasu, aż osoba zachowująca się gwałtownie i/lub pobudzona zostanie opanowana. Ponadto konieczne jest poszanowanie godności, reputacji i honoru każdej osoby, a także innych podstawowych praw i wolności człowieka.

Dlatego też funkcjonariusz policji przeprowadzający interwencję powinien pamiętać, że wybór odpowiedniej techniki zależy od wielu czynników, czyli podstawowych zasad legalności, konieczności i proporcjonalności.

Użycie siły w operacjach policyjnych jest regulowane głównie przez międzynarodowe prawo praw człowieka, które obowiązuje w każdej chwili (zarówno w czasie pokoju, jak i podczas konfliktów zbrojnych), a także przez prawo krajowe.

Użycie siły w operacjach policyjnych musi być ściśle regulowane przez państwa. W szczególności państwa muszą zapewnić, aby ustawodawstwo krajowe było zgodne z ich zobowiązaniami międzynarodowymi i karać swoich funkcjonariuszy, którzy użyli siły w sposób nadmierny lub w inny sposób arbitralny.

Europejska Karta Praw Człowieka jest jedynym traktatem dotyczącym praw człowieka, który w sposób wyczerpujący wymienia okoliczności, w których użycie siły może skutkować pozbawieniem życia bez naruszenia prawa do życia: gdy jest to absolutnie konieczne...

Podstawowe Zasady – Legalność

gdy jest to absolutnie konieczne oznacza:

- a) w obronie jakiegokolwiek osoby przed bezprawną przemocą
- b) w celu dokonania zgodnego z prawem aresztowania lub zapobieżenia ucieczce osoby zgodnie z prawem zatrzymanej
- c) w ramach działań podjętych zgodnie z prawem w celu stłumienia zamieszek lub powstania (EKPC, artykuł 2).

Zasada konieczności oznacza, że użycie siły:

powinno być wyjątkowe

powinno mieć miejsce tylko wtedy, gdy jest to absolutnie konieczne do zapewnienia wykonania obowiązków służbowych policji lub w samoobronie

powinno być stosowane tylko w ostateczności, po podjęciu wszelkich uzasadnionych wysiłków w celu rozwiązania sytuacji przy użyciu środków bez użycia przemocy

- **nigdy nie powinno być arbitralne lub nadużyciowe**

Podstawowe Zasady – Konieczność

„ Funkcjonariusze organów ścigania będą musieli nawet rozważyć wycofanie się i zaprzestanie dążenia do uzasadnionego celu, jeśli negatywne konsekwencje użycia siły byłyby zbyt poważne w stosunku do powodu użycia takiej siły. W szczególności należy zwrócić szczególną uwagę na ochronę osób niezaangażowanych.”*

* Międzynarodowe zasady i standardy dotyczące policji. Międzynarodowy Komitet Czerwonego Krzyża. 2015. s. 35. Zobacz także Użycie siły: Wytyczne dotyczące wdrażania podstawowych zasad ONZ dotyczących

Podstawowe zasady

stosowania siły i broni palnej przez funkcjonariuszy organów ścigania.
Amnesty International. 2015. s. 105.

Funkcjonariusz policji powinien:

działać proporcjonalnie do powagi sytuacji i uzasadnionego celu, który ma zostać osiągnięty

nie używać większej siły, niż jest to absolutnie konieczne do osiągnięcia uzasadnionego celu

- zapewnić, że w przypadku użycia broni palnej takie użycie spowoduje jak najmniejsze obrażenia i zminimalizuje obrażenia i szkody w możliwie największym stopniu

**Podstawowe
Zasady –
Proporcjonalność**

Policjant może odstąpić od tego środka, jeśli prowadzi on do niedopuszczalnych rezultatów.

Policjant powinien:

w pełni szanować i dążyć do ochrony ludzkiego życia i godności

minimalizować ryzyko obrażeń i szkód podczas operacji

wyraźnie ostrzegać o zamiarze użycia siły, chyba że udzielenie takiego ostrzeżenia niesłusznie naraziłoby członków zespołów na ryzyko lub stworzyłoby ryzyko śmierci lub poważnej krzywdy dla innych, lub byłoby wyraźnie niewłaściwe lub nieskuteczne w danych okolicznościach

Podczas interwencji funkcjonariusz policji musi wziąć pod uwagę podstawowe zasady i następujące czynniki:

1. poziom zagrożenia
2. zachowanie osoby kontrolowanej
3. okoliczności zatrzymania osoby
4. rodzaj przestępstwa popełnionego przez osobę zatrzymaną
5. budowa ciała osoby zatrzymanej i interweniującego funkcjonariusza
6. własne umiejętności funkcjonariusza policji w ocenie sytuacji
7. bezpieczeństwo funkcjonariusza policji, jego partnera i osób postronnych oraz osoby docelowej
8. możliwość zapewnienia ochrony praw podstawowych
9. możliwość zmniejszenia zagrożenia i uniknięcia użycia siły

Główne zasady

POWTÓRZ I OCENĆ

Kiedy w przypadku policjantów patrolujących ulice użycie siły jest uważane za uzasadnione w świetle zasady legalności?

- a) Gdy zezwala na to prawo
- b) Gdy próbujesz wykazać dominację
- c) Gdy funkcjonariusz czuje się zagrożony

W jaki sposób zasada konieczności ma zastosowanie do użycia siły przez funkcjonariuszy policji patrolowej?

- a) Funkcjonariusze powinni używać siły tylko wtedy, gdy jest to konieczne i uzasadnione
- b) Funkcjonariusze powinni używać siły, aby zastraszyć podejrzanych
- c) Funkcjonariusze powinni używać siły jako pierwszej deski ratunku

W jaki sposób zasada proporcjonalności pomaga funkcjonariuszom policji ustalić, jaki poziom siły należy zastosować w danej sytuacji?

- a) Funkcjonariusze powinni całkowicie unikać stosowania siły
- b) Funkcjonariusze powinni zawsze reagować z najwyższym dostępnym poziomem siły
- c) Funkcjonariusze powinni stosować siłę proporcjonalną do poziomu oporu lub zagrożenia

Który czynnik policjanci powinni brać pod uwagę w pierwszej kolejności, oceniając proporcjonalność użytej siły?

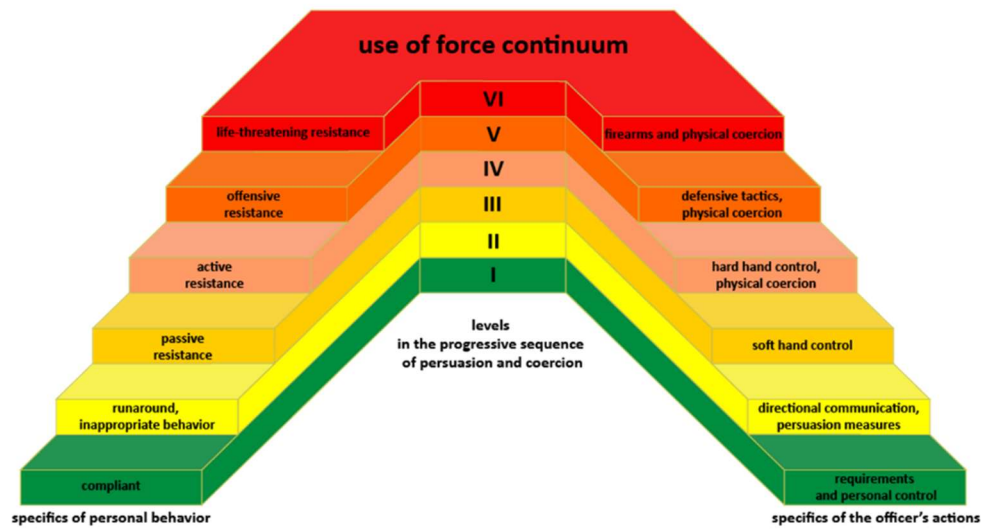
- a) Powaga zagrożenia
- b) Pora dnia i otoczenie
- c) Płeć podejrzanego

Jakie kroki mogą podjąć funkcjonariusze policji, aby zminimalizować konieczność użycia siły, gdy staną w obliczu potencjalnie gwałtownej sytuacji?

- a) Głośno wykrzykują polecenia, aby potwierdzić i zademonstrować swoją władzę
- b) Natychmiast wyciągają broń, aby ustanowić dominację
- c) Utrzymują bezpieczną odległość, komunikują się spokojnie, słuchają aktywnie i wydają jasne polecenia

UŻYCIE SIŁY CONTINUUM

Policjanci mają prawo do użycia odpowiedniej ilości siły, gdy jest to konieczne. Kluczem jest podjęcie decyzji, jaka ilość siły jest odpowiednia i kiedy jest to konieczne. Funkcjonariusz policji może uznać za przydatne zastanowienie się nad użyciem siły continuum lub progresywnej sekwencji w perswazji i przymusie.

Celem tego tematu jest umożliwienie uczniom opisanie kontinuum użycia siły w zależności od poziomu zagrożenia. Dlatego nacisk kładzie się na te taktyki i techniki, które unikają lub eliminują potrzebę stosowania środków przymusu i unikają dokonywania ocen i decyzji pochopnie.

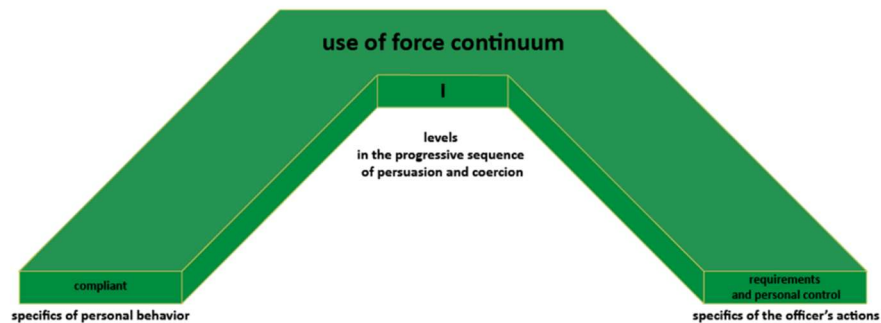
Na wszystkich poziomach zagrożenia, w całym kontinuum użycia siły, oznacza to, że funkcjonariusze policji powinni skupić się na:

- Zarządzaniu odległością/pozycjonowaniu
- Skutecznej komunikacji z osobą/osobami
- Technikach kontroli/eskorty
- Podstawowych zasadach stosowania siły – proporcjonalności, konieczności, legalności.

Ponieważ funkcjonariusze policji powinni dostosowywać swoje postępowanie do specyfiki zachowania osób, z którymi się stykają, i poziomu zagrożenia, z jakim się mierzą – w poniższym tekście poziomy te są opisane szczegółowo, wraz z zalecanymi działaniami funkcjonariuszy policji.

POSTĘPOWANIE Z OSOBĄ WSPÓŁPRACUJĄCĄ

Poziom 1 sekwencji progresywnej

Osoba bierna stosuje się do poleceń policjanta, nie sprzeciwia się i zgadza się ze wszystkimi wymaganiami

Policjanci muszą wybrać bezpieczną pozycję i komunikować się z osobą w sposób przyjazny, uprzejmy i pełen szacunku – krótko wyjaśnić powód prośby, używając środków komunikacji werbalnej lub niewerbalnej.

Ważne jest, aby być przygotowanym na nieoczekiwany atak ze strony osoby, aby móc zareagować w porę i ją zatrzymać

Podstawowe zasady bezpieczeństwa w pracy policji

Podział na funkcje taktyczne – akcja, osłona, łączność radiowa

Odpowiednie pozycje gotowości (odległość taktyczna)

Widoczność 360 stopni

Właściwa komunikacja z osobą

Ręce widoczne cały czas

Szybka reakcja na zmieniającą się sytuację

Zachowanie odległości/pozycjonowanie

Szczegóły zapewnienia kontroli sytuacyjnej

Zachowaj dystans

Wybierz właściwą pozycję obserwacji

Nie trzymaj broni w łatwo dostępnym miejscu

Prawa pozycja obserwacji

Prawidłowa pozycja obserwacji to pozycja stojąca, która zapewnia maksymalne bezpieczeństwo. Pozwala ona na obronę siebie i swojej broni przed możliwym atakiem.

W tej pozycji stojącej:

nogi są na szerokość ramion, lekko zgięte

środek ciężkości jest przesunięty niżej

– ramiona są lekko zgięte w środku ciała

Odpowiednie stanowiska gotowości

Trzy główne pozycje taktyczne funkcjonariuszy policji

Zrelaksowana

Komunikatywna

Zbieranie i wysyłanie informacji

Trzy główne funkcje taktyczne funkcjonariuszy policji

Akcja

Ostrona i łączność
radiowa

strefa intymna: od dotyku do 0,5 m

strefa osobista: od 0,5 do 1,5 m

strefa społeczna: od 1,5 do 4 m

strefa publiczna: od 3 do 4 m i więcej

Szczegóły
zapewnienia
kontroli sytuacyjnej

Strefy/odległości

Strefa intymna:
od dotyku do 0,5 m

Strefa osobista:
0,5 do 1,5 m

Szczegóły
zapewnienia
kontroli
sytuacyjnej

Strefy/odległości

Strefa socjalna:
1,5 do 4 m

Szczegóły

zapewnienia
kontroli
sytuacyjnej

Strefy/odległości

**Strefa publiczna:
3 do 4 m i więcej**

Szczegóły
zapewnienia kontroli
sytuacyjnej

Zasada
trójkąta

Wariant 1

Na oczach podejrzanego

Zobacz wideo:

<https://youtu.be/mr92C3HdMDw>

Wariant 2

Jeden z policjantów obserwuje tył podejrzanego

Zobacz wideo:

<https://youtu.be/6VZ8BWb2B6w>

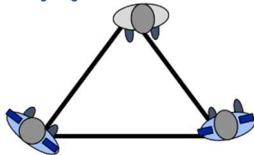

**Wariant 1:
Przed podejrzanym (obok ściany)**

Szczegóły
zapewnienia kontroli
sytuacyjnej

Zasada

trójkąta

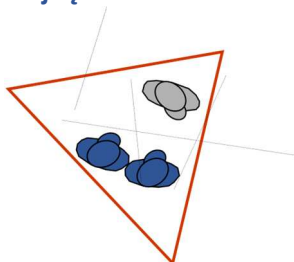

**Wariant 2:
Jeden policjant obserwuje plecy podejrzanego**

Szczegóły
zapewnienia kontroli
sytuacyjnej

Zasada

trójkąta

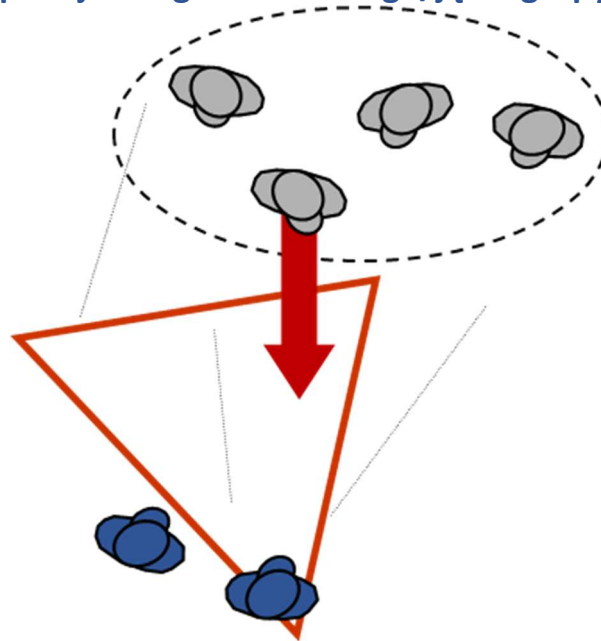

Jeden policjant pilnuje pleców podejrzanego i obserwuje resztę grupy (ważne jest, aby podczas komunikacji zaprosić podejrzanego i oddzielić go/ją od grupy)

Szczegóły
zapewnienia kontroli
sytuacyjnej

Zasada

trójkąta

Komunikacja werbalna: popularne zwroty

„Dzień dobry, proszę.” „Gdzie mieszkasz teraz?”

„Jestem policjantem _____.”

„Jaki jest Twój numer telefonu komórkowego?”

„Czy mówisz po angielsku?” „Sprawdzę Twoje dane osobowe, proszę zostań tu na chwilę.”

„Proszę, postępuj zgodnie z naszymi wymaganiami.”

„Proszę mówić wolniej.”

„Proszę poczekać tutaj, aż protokół zostanie sporządzony.”

„Powtórz, proszę.”

„Proszę wyjaśnić okoliczności zdarzenia.”

„Czy ma Pan dowód osobisty lub paszport?”

„Proszę o dowód osobisty.”

„Jakie jest Pana pełne imię i nazwisko?”

„Proszę podpisać tutaj.”

„Oto Pana dokumenty.”

„Jaka jest data i miejsce urodzenia?”

„Miłego dnia.”

Komunikacja nie werbalna**STÓJ****PODEJDŹ****OBRÓĆ SIĘ****NA ZIEMIĘ****POKAŹ SVOJE DŁONIE**

Zobacz filmy:

<https://youtu.be/KAiS-MLKiA>

https://youtu.be/mEiuEuJZ_Vk

RAPODNIĘŚ UBRANIE**IDŹ TAM**

Gdy osoba ta oddaje dokumenty, funkcjonariusz „prowadzący” odbiera je słabą ręką

Szczegóły
sprawdzania
dokumentów

Po zabraniu dokumentów cofnij się o krok

Jeżeli osoba zgubi dokumenty, funkcjonariusze policji muszą poprosić tę osobę o ich podniesienie

Szczegóły
sprawdzania
dokumentów

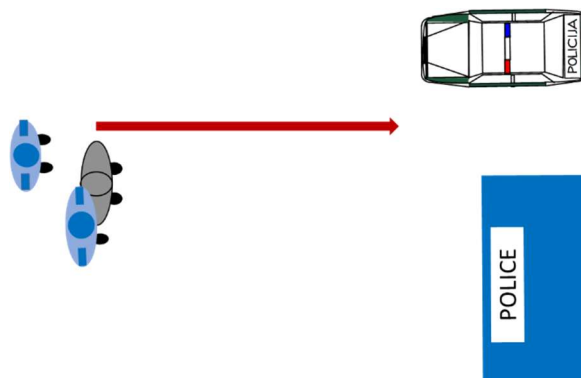
Jeżeli osoba zgubiła dokumenty i nie może ich sama podnieść, funkcjonariusz policji musi poprosić tę osobę o odejście i podniesienie dokumentu.

Pozycja w przestrzeni otwartej, gdy osoba współpracuje

Pozycja w przestrzeni otwartej, gdy osoba współpracuje

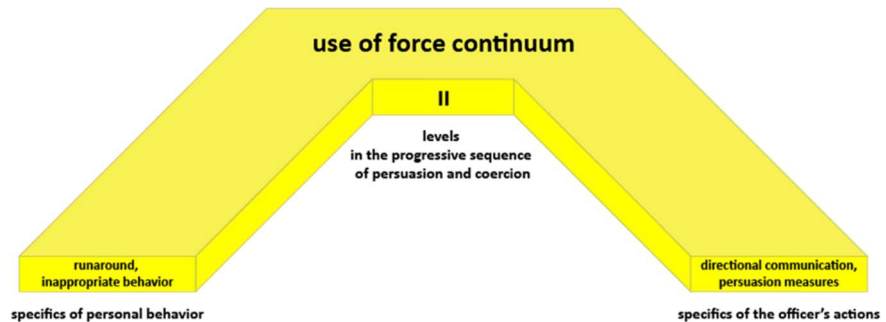
Stanowisko w obiektach, przejście przez drzwi i wskazanie kierunku

Miękkie sterowanie ręczne ułatwiające poruszanie się (gdy osoba jest pijana itp.) i wskazujące kierunek

POSTĘPOWANIE Z OSOBĄ, KTÓRA NIE WYKONUJE POLECEŃ

Poziom 2 sekwencji progresywnej

Osoba, która nie zgadza się z prawnymi żądaniami funkcjonariuszy policji i nie stosuje się do poleceń

Osoba ta kłóci się i istnieje duże prawdopodobieństwo oporu

Na tym etapie ważne jest, aby komunikować się z tą osobą, nie wywołując większego konfliktu

Ważne jest, aby jeszcze raz wyjaśnić tej osobie powód zatrzymania i zastosować środki perswazji

Jeśli osoba się zbliża – ważne jest zachowanie bezpiecznej odległości poprzez użycie słabej ręki

Jeżeli osoba uspokoi się po zastosowaniu środków perswazyjnych, procedura jest kontynuowana zgodnie z opisem na poziomie 1 sekwencji progresywnej

Komunikacja werbalna: popularne zwroty

„Nie zbliżaj się!”

„Zachowaj dystans!”

„Proszę, spójrz na mnie.”

„Czy mnie rozumiesz?”

„Proszę, współpracuj ze mną.”

„Uspokój się!”

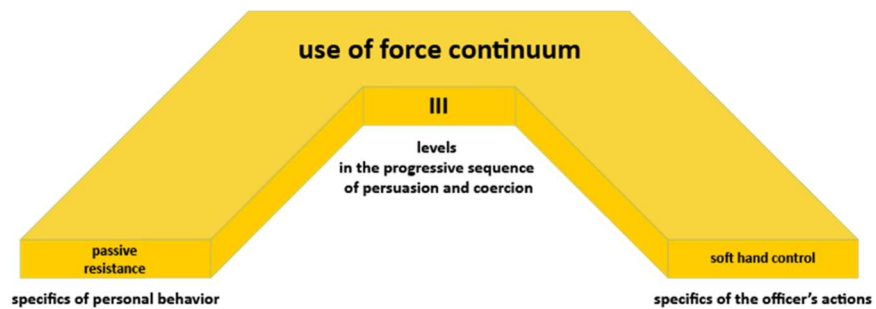
„Proszę, pokaż ręce.”

„STOP, policja! Nie ruszaj się!”

„Proszę stosować się do naszych wymagań. Jeśli nie zastosujesz się do naszych wymagań, użyjemy siły.”

„Nie zbliżaj się!”

STOSOWANIE ŚRODKÓW PRZYMUSOWYCH W PRZEŁAMYWANIU BIERNEGO OPORU

Poziom 3 sekwencji progresywnej

Na tym poziomie wszystkie możliwe środki perswazji zostały już wyczerpane i są nieskuteczne

W tym przypadku osoba po prostu stoi, siedzi lub leży

Policjantom w takich przypadkach zaleca się stosowanie „kontroli miękkiej ręki” w jednej czynności

Policjanci muszą chwycić nadgarstek osoby jedną ręką, druga ręka przejmuje kontrolę nad łokciem

Przed wszystkim policjanci powinni stosować środki perswazyjne

Zalecana fraza „Prosimy o przestrzeganie naszych wymagań.

Jeśli nie zastosujesz się do naszych wymagań, użyjemy siły”.

Jeśli podejrzany nie stosuje się do wymagań policjantów, zaleca się stosowanie „miękkiej kontroli ręcznej”

Blokowanie rąk za pomocą skoordynowanych działań

Umieszczenie osoby w odpowiedniej pozycji do przeszukania ciała

Wprowadzanie poprawnych żądań/poleceń w przypadku osób niespełniających wymagań

Rodzaje biernego oporu

Stanie, leżenie, siedzenie

Techniki przełamania biernego oporu człowieka

Trzymanie nadgarstka

Techniki kontroli
miękkiej ręki

Kontrola łokcia

Techniki przełamывania biernego oporu człowieka

Techniki miękkiej kontroli dłoni w pozycji stojącej

2 policjantów stoi przed podejrzanym

2 policjantów stoi przed podejrzanym

Zablokowanie obu rąk

Eskortowanie

Obejrzyj film o technikach sterowania miękkimi
dłońmi w pozycji stojącej:

<https://youtu.be/B2C-iMdPdOc>

Techniki przełamывania biernego oporu człowieka

Techniki miękkiej kontroli dłoni w pozycji siedzącej

2 policjantów stoi przed podejrzanym

Podejście

Podniesienie

Eskortowanie

Techniki przełamывania biernego oporu człowieka

Techniki miękkiej kontroli dłoni w pozycji leżącej

2 policjantów stoi przed podejrzanym

Zbliżanie się do osoby i komunikowanie się

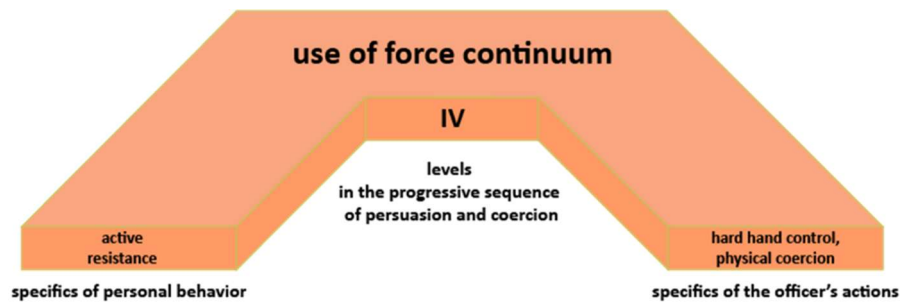

Podniesienie

Eskortowanie

UŻYCIE SIŁY W POKONYWANIU CZYNNEGO OPORU

Poziom 4 sekwencji progresywnej

Na tym poziomie przestępca zaciska ręce, odpychając policjantów od siebie aktywnym działaniem

Przestępca aktywnie się wycofuje, unikając zatrzymania

Policjanci stosują „twardą kontrolę ręczną”, kontrolując nadgarstek lub łokieć przestępcy, używając rozpylacza gazowego lub innych środków przymusu

Gdy osoba jest pod kontrolą, policjanci używają kajdanek

Przed wszystkim powinniśmy użyć środków perswazyjnych

Zalecana fraza „Prosimy, postępuj zgodnie z naszymi wymaganiami. Jeśli nie będziesz przestrzegał naszych wymagań, użyjemy siły”.

Jeśli osoba zaciska ręce, odpycha policjantów od siebie aktywnym działaniem lub aktywnie się wycofuje, unikając zatrzymania, zaleca się użycie „twardej kontroli ręcznej”

Techniki pokonywania czynnego oporu osoby

Wprowadzanie poprawnych żądań/poleceń w przypadku osób niespełniających wymagań

Polecane frazy

„Nie stawiaj oporu!”

„Użyjemy siły!”

„Musisz z nami współpracować!”

„Przestrzegaj wymagań!”

„Uspokój się!”

„Proszę, pokaż ręce!”

„STOP, policja! Nie ruszaj się!”

„Podaj ręce!”

„Nie stawiaj oporu!” „Musisz z nami współpracować!”

„Użyjemy siły!” „Przestrzegaj wymagań!”

Techniki pokonywania czynnego poziomego oporu osoby

Zablokowanie pach i uniesienie nóg w celu położenia osoby na ziemi

2 policjantów używających sterowania miękką
ręką

Osoba zaciska ręce

Nacisk na staw łokciowy i kontrola nadgarstka

Blokada stawu łokciowego

Osoba zaciska ręce

Pozycja (I)

Blokada stawu łokciowego

Przejście (zginanie ramion, kontrola łokcia i nadgarstka)

Zobacz film dotyczący blokady stawu łokciowego:

<https://youtu.be/cFyESWMamEY>

Zablokowanie pach i uniesienie nóg w celu położenia osoby na ziemi

2 policjantów używających sterowania miękką ręką

Osoba zaciska ręce

Blokada pach

Blokowanie przez nogi

Podnoszenie nóg

Zatrzymanie

Blokowanie pach, cofanie się, aby położyć osobę na ziemi
i blokowanie stawów nadgarstków

2 policjantów używających sterowania miękką
ręką

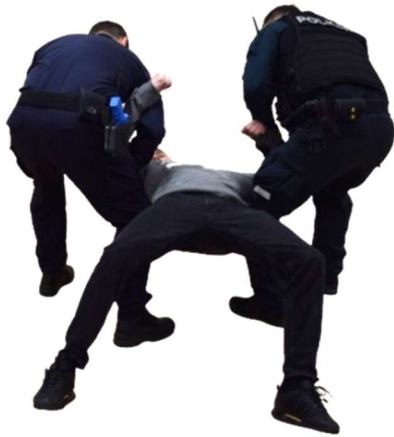
Osoba zaciska ręce

Blokada pach i nóg

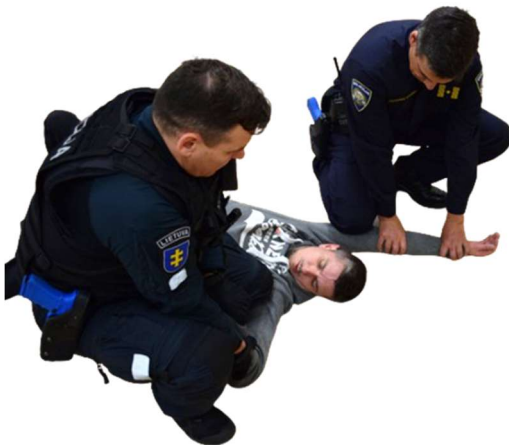
Przewrócenie

Położenie na ziemi

Blokada nadgarstków i łokci

Przygotowanie do przełożenia

Zatrzymanie

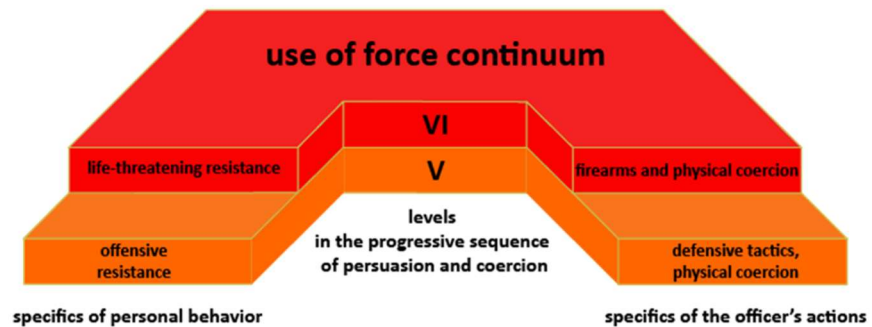
Zatrzymanie (II)

Zatrzymanie

POSTĘPOWANIE Z OSOBĄ NIEBEZPIECZNĄ (STOSUJĄCĄ GROŹBY)

Poziomy 5 i 6 sekwencji progresywnej

Na tym poziomie przestępca atakuje policjantów i próbuje im zaszkodzić poprzez aktywne działanie

Atak może nastąpić poprzez uderzenie ręką lub nogą, chwycenie za mundur, próbę powalenia policjanta na ziemię

W zależności od działań osoby, funkcjonariusze blokują ciosy, przyskają gazem pieprzowym w twarz osoby, używają urządzenia paraliżującego prądem, a w przypadku rzeczywistej, oczywistej i niebezpiecznej próby – uderzają ją rękami lub nogami, uderzają pałką policyjną, powalają osobę na ziemię, zakładają kajdanki

Na tym poziomie przestępca atakuje policjantów lub inne osoby bronią lub innymi niebezpiecznymi przedmiotami (na przykład rzuca cegłą, kamieniem, podnosi patyk itp.)

Przestępca grozi śmiercią i podchodzi do policjantów lub innych osób z niebezpiecznym przedmiotem lub wyciąga broń palną i kieruje ją w stronę policjantów lub innej osoby

Policjanci mają prawo do zadania niszczycielskiego ciosu za pomocą pałki policyjnej, użycia paralizatora elektrycznego lub broni palnej.

Agresywne, groźne zachowanie

Zerwanie bezpiecznej odległości od policjanta i rozpoczęcie ataku

Poszukiwanie przedmiotu pod kątem możliwego ataku

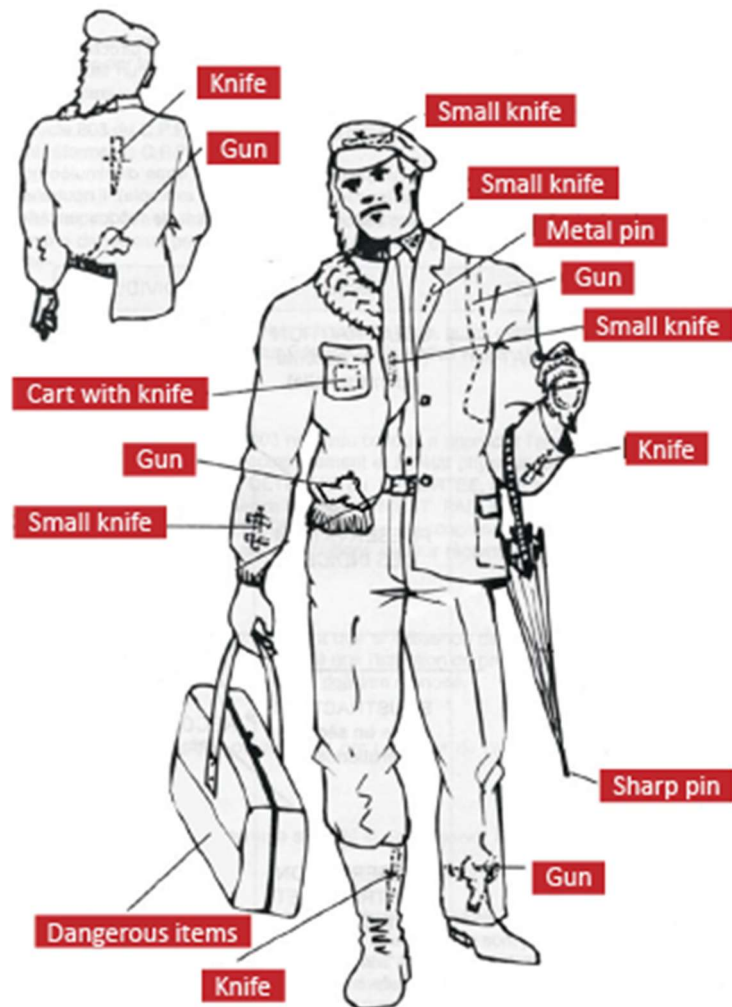
Zmiana pozycji na stanowisku, zajęcie pozycji do walki, rozglądanie się za możliwym wsparciem

Poprzednie informacje o niebezpiecznym zachowaniu podejrzanego

Każde nienormalne/podejrzone zachowanie (wpływ narkotyków lub alkoholu, choroba psychiczna itp.)

Oznaki możliwego ataku

Identyfikacja
niebezpiecznych
przedmiotów, które
mogą być użyte przez
osobę

Pozycje bojowe: defensywne

Pozycje bojowe: Ofensywne

Pozycje klinczowe: walka symetryczna

Pozycje klinczowe: walka – ręce w górze

Pozycje klinczowe: walka – ręce w dół

Pozycje klinczowe: walka z tyłu

Pozycje odpychające: odepchnięcie przestępcy

Pozycje odpychające: stworzenie dystansu

Pozycje odpychające: po zwiększeniu odległości możliwe
specjalne środki do wykorzystania

Pozycje odpychające: po zwiększeniu odległości możliwe
specjalne środki do wykorzystania

POWTÓRZ I OCEŃ

Powiąz zachowanie podejrzanego z działaniami policjantów:

Opór zagrażający życiu	Kontrola miękką ręką
Opór bierny	Kontrola twardą ręką
Opór ofensywny	Taktyka obronna
Opór aktywny	Broń palna i przymus fizyczny

Jeżeli podejrzany zaciska dłonie, odpycha policjantów od siebie lub się wycofuje, policjant:

- a) Spróbuj powalić podejrzanego na ziemię
- b) Użyj środków perswazyjnych
- c) Zagroź podejrzanemu bronią
- d) Użyj twardej kontroli ręcznej

Rodzaje oporu biernego mogą być:

- a) Bieganie
- b) Krzyczenie
- c) Wycofywanie się
- d) Siedzenie

Jakie jest pierwsze działanie, które powinien podjąć policjant w celu ograniczenia biernego oporu obronnego?

- a) Środki perswazyjne
- b) Grozić podejrzanemu bronią palną
- c) Blokować i przejmować kontrolę nad rękami i nogami
- d) Powalić podejrzanego na ziemię

Gdy podejrzany atakuje policjanta – na przykład uderzając go ręką lub nogą, chwytając za mundur, próbując powalić go na ziemię – policjant:

- a) Zagrozić podejrzanemu bronią palną
- b) Zastosuj środki perswazyjne
- c) Wezwać wsparcie i obserwować sytuację
- d) Zablokować ciosy i powalić podejrzanego na ziemię

WYDAWANIE POLECEŃ I TECHNIKI DEESKALACJI

Jak wyjaśniono w poprzednim rozdziale, użycie siły jest dozwolone tylko wtedy, gdy jest to konieczne do osiągnięcia bezpośredniego celu zgodnego z prawem wykonania polecenia wydanego przez policjanta. Funkcjonariusze Policji mają zatem obowiązek podjęcia próby rozwiązania potencjalnie gwałtownego konfliktu poprzez perswazję, negocjacje i mediację. Dopiero po wyczerpaniu tych prób lub po ich niepowodzeniu uzasadnione jest użycie siły.

Funkcjonariusze Policji muszą zatem nabyć specjalne umiejętności komunikacyjne w sytuacjach stresowych. Muszą być w stanie unikać użycia siły, kiedy tylko jest to możliwe, stosując różne techniki komunikacji werbalnej w sytuacjach krytycznych, takie jak perswazja, negocjacje i techniki mediacji konfliktów.

Potrzeba skutecznych umiejętności deeskalacji jest coraz bardziej obecna w pracy policji. Zrozumienie procesu eskalacji w sytuacjach kryzysowych może przekierować interwencję policji w kierunku pokojowego rozwiązania sytuacji. W części praktycznej tego szkolenia uczestnicy będą ćwiczyć umiejętności rozpoznawania tak zwanych wczesnych oznak możliwej eskalacji podczas interwencji policji. Ćwiczenia symulacyjne pozwolą im działać i komunikować się w stresie i sytuacjach stresowych oraz stosować techniki deeskalacji.

Jednym z kluczowych celów tych ćwiczeń symulacyjnych jest osiągnięcie zrozumienia znaczenia nawiązania jakościowej komunikacji z osobą, która jest w stanie pobudzenia lub irytacji, dzięki czemu dobre wykorzystanie technik deeskalacji może rozwiązać sytuację bez użycia siły. Ta komunikacja ma kilka celów:

- pierwszy to próba zidentyfikowania przyczyn niepokoju osoby, przy jednoczesnym dbaniu o jej bezpieczeństwo i ciągłej ocenie sytuacji
- drugi to wykorzystanie metod aktywnego słuchania i okazywania empatii
- trzeci to próba wyjaśnienia powodu działań policji i dalszych kroków, które należy podjąć wobec osoby zaniepokojonej poprzez dialog.

Techniki deeskalacji

Techniki deeskalacji mają na celu zmniejszenie intensywności potencjalnie gwałtownej lub konfrontacyjnej sytuacji, minimalizując w ten sposób potrzebę użycia siły fizycznej

Dlaczego warto z nich korzystać?

Techniki deeskalacji

Kroki i praktyki

Zachowaj spokój i opanowanie

Funkcjonariusze powinni zachować spokój, opanowanie i panować nad swoimi emocjami i reakcjami.

To nadaje pozytywny ton interakcji i może pomóc w deeskalacji sytuacji.

Aktywne słuchanie

Funkcjonariusze powinni aktywnie słuchać obaw osób zaangażowanych w sytuację

Okazywanie empatii i zrozumienia może pomóc rozładować napięcie i zbudować relacje

Nawiąż relację

Budowanie pozytywnych relacji z osobami zaangażowanymi w sytuację może pomóc w budowaniu zaufania i współpracy

Można to osiągnąć poprzez pełną szacunku komunikację i mowę ciała

Jasna i skuteczna komunikacja jest kluczem do deeskalacji!

Użyj komunikacji werbalnej

Używaj prostego i bezpośredniego języka!

Unikaj żargonu i braku szacunku!

Udzielaj jasnych instrukcji!

Osoba łatwiej zrozumie sytuację i zastosuje się do Twoich poleceń

Stwórz przestrzeń

- Zapewnij przestrzeń fizyczną między sobą a osobami zaangażowanymi w sytuację

- Może to pomóc w zmniejszeniu napięcia i zapobiegnięciu eskalacji
- Zwracaj uwagę na mowę ciała i pozycję, aby nie sprawiać wrażenia osoby groźnej

Zaoferuj opcje i rozwiązania

- Zapewnij osobom opcje i alternatywne rozwiązania

- Może to pomóc im dokonać lepszych wyborów i rozładować sytuację

- Staraj się współpracować z osobami, aby znaleźć pokojowe rozwiązania

Poszukaj pomocy

Jeśli sytuacja się zaostrzy lub jeśli potrzebne będą dodatkowe zasoby (pomoc medyczna, negocjator), należy wezwać posiłki lub wyspecjalizowane jednostki, które pomogą skutecznie i bezpiecznie zarządzać sytuacją.

Taktyki niefizyczne

Inwestuj wysiłki i staraj się używać niefizycznych taktyk, takich jak dialog, negocjacje i techniki rozwiązywania konfliktów

Skuteczna komunikacja odgrywa kluczową rolę w deeskalacji napiętych sytuacji i wspieraniu pozytywnych interakcji

Kilka wskazówek

1. Jasno wyjaśnij powód swoich działań w sposób pełen szacunku i bezkonfrontacyjny
2. Udzielaj jasnych i zwięzłych instrukcji dotyczących tego, czego

oczekuje się od danej osoby

3. Używaj spokojnego tonu głosu i utrzymuj kontakt wzrokowy, aby przekazać profesjonalizm i nawiązać porozumienie
4. Używaj neutralnego języka i oferuj wsparcie, aby pomóc rozwiązać konflikt pokojowo
5. Jasno komunikuj oczekiwania dotyczące zgodnego z prawem zachowania i potencjalnych konsekwencji działań niezgodnych z prawem

Podsumowując, zadaniem policjanta jest ocena sytuacji, wykonanie kroków w procesie deeskalacji i wybranie właściwego polecenia w zależności od poziomu zagrożenia. Aby pomóc uczestnikom tego szkolenia w wykonywaniu ćwiczeń symulacyjnych, trenerzy sporządzili listę podstawowych poleceń (werbalnych i niewerbalnych) dotyczących użycia siły i wymienili je zgodnie z kontinuum użycia siły:

Popularne zwroty używane w kontaktach z osobami stosującymi się do zaleceń i współpracującymi

Witam, Panie/Pani.

Jestem policjantem

Czy mówi Pan/Pani po angielsku?

Proszę postępować zgodnie z naszymi wymaganiami.

Proszę mówić wolniej.

Powtórz, proszę.

Czy ma Pan/Pani dowód osobisty lub paszport?

Proszę pokazać mi dowód osobisty.

Jakie jest Pana/Pani pełne imię i nazwisko?

Jaka jest data i miejsce urodzenia?

Gdzie Pan/Pani obecnie mieszka?

Jaki jest Pana/Pani numer telefonu komórkowego?

Sprawdzę Pana/Pani dane osobowe, proszę zostać tutaj na chwilę.

Proszę poczekać tutaj, aż protokół zostanie spisany.

Proszę wyjaśnić okoliczności zdarzenia.

Proszę podpisać tutaj.

Oto Pana/Pani dokumenty z powrotem.

Miłego dnia!

Typowe zwroty używane w kontaktach z osobą, która nie wykonuje poleceń

Szanowny Panie, proszę zachować spokój!

Jesteśmy tutaj, aby pomóc, proszę zwrócić uwagę.

Prosimy o przestrzeganie naszych instrukcji dla bezpieczeństwa wszystkich.

Chcemy rozwiązać to pokojowo.

Szanowny Panie, proszę zostać tutaj.

Nie wolno Panu/Pani odejść.

Nie zbliżać się, proszę zachować dystans.

Jeśli nie zastosuje się Pan/Pani do naszych instrukcji, użyjemy siły!

STOP, policja! Nie ruszać się.

Nie zbliżać się.

Zachować dystans.

Czy mnie Pan/Pani rozumie?

Uspokój się.

Prosimy o przestrzeganie naszych wymagań. Jeśli nie zastosuje się Pan/Pani do naszych wymagań, użyjemy siły.

Proszę na mnie spojrzeć.

Proszę o współpracę.

Proszę pokazać mi ręce.

Proszę otworzyć pięści i rozłożyć ręce.

Szanowny Panie/Pani, ręce powinny być cały czas widoczne.

Proszę nie wykonywać żadnych gwałtownych ruchów.

Popularne zwroty używane przy ograniczaniu aktywnego poziomu oporu

STOP, policja! Nie ruszaj się

Nie stawiaj oporu.

Użyjemy siły.

Uspokój się.

Podaj ręce.

Musisz z nami współpracować.

Przestrzegaj wymagań.

Nie zaciskaj rąk.

Panie, jeśli nie zastosujesz się do naszych instrukcji, użyjemy siły!

Chcemy rozwiązać to pokojowo, proszę postępować zgodnie z naszymi poleceniami

Przestań się opierać! Nie chcemy cię skrzywdzić!

Popularne zwroty używane w kontaktach z osobą zagrażającą

Zatrzymaj się tam, gdzie jesteś!

Rzuć broń!

Podnieś ręce!

Położ się na ziemi, natychmiast!

Wydź z pojazdu, bardzo powoli, z rękami w górze.

Jesteś aresztowany. Zostań nieruchomo!

Przydatne zwroty przy oczyszczaniu pomieszczeń

Odejdź powoli!

Wydź na otwarte (widoczne) miejsce.

Podejdź do mojego głosu. / Powoli cofnij się do nas.

Twarzą do ściany.

Odwróć głowę w lewo.

Nie ruszaj się, rozumiesz?

Nie stawiaj oporu, rozumiesz?

POWTÓRZ I OCENĆ

Techniki deeskalacji można stosować w każdej sytuacji i mogą być skuteczne w kontakcie z każdym typem osoby.

Prawda czy fałsz?

Która z poniższych metod jest przykładem werbalnej techniki deeskalacji?

- a) a) Ignorowanie obaw jednostki i powtarzanie poleceń
- b) b) Używanie obraźliwego języka i jasnych poleceń w celu potwierdzenia autorytetu
- c) c) Aktywne słuchanie i okazywanie empatii

Która z poniższych metod jest przykładem niewerbalnej techniki deeskalacji?

- a) a) Zachowanie spokojnej mowy ciała i tonu głosu
- b) b) Skierowanie broni w stronę osoby i pokazanie kierunku ruchu
- c) c) Agresywne stanie z rękami na biodrach lub pasie służbowym

Jaki jest główny cel technik deeskalacyjnych w egzekwowaniu prawa?

- a) a) Aby zaostrzyć sytuację
- b) b) Aby zastraszyć jednostki, aby zaczęły współpracować
- c) c) Aby uspokoić sytuację i zmniejszyć potrzebę użycia siły

WCHODZENIE DO POMIESZCZEŃ

Ten temat jest poświęcony następującym celom:

- Rozpoznawanie różnych typów obiektów i wyjaśnianie ich cech
- Opisywanie formacji ruchu
- Wymienianie zasad unikania ognia sojuszniczego
- Opisywanie technik wejścia i oczyszczania

Ocena
ryzyka/
potencjalne
zagrożenia i
podatności

W zależności od aktualnych okoliczności, istnieją dwie metody dostępu do obiektów: skanowanie powolne (kiedy policjanci mają czas) lub interwencja dynamiczna (kiedy jest to konieczne)

- Strefy kontroli muszą być zabezpieczone w zakresie 360 stopni
- Aby być bezpiecznym przed potencjalnym niebezpieczeństwem, konieczne jest korzystanie z istniejących osłon
- Konieczne jest bezpieczne posługiwanie się bronią, zawsze oceniając możliwości jej użycia
- Niezbędne jest poruszanie się i komunikowanie w trybie cichym
- Szybka reakcja na zmieniającą się sytuację
- Jeśli konfrontujesz się z jedną osobą, nie zapomnij – może być jeszcze jedna

Rodzaje
obiektów

Schody

Korytarze

Pokoje

szczegóły
sprawdzania klatek
schodowych

Zazwyczaj klatka schodowa ma dużą, pustą przestrzeń, w której dźwięk jest słyszalny znacznie lepiej niż w innych pomieszczeniach

Schody to rodzaj obiektu, który składa się z przestrzeni na różnych poziomach, umieszczonych pod różnymi kątami.

Z tego powodu zasada

„widzę tego, który widzi mnie”

nie obowiązuje w przypadku schodów

Podczas sprawdzania schodów członkowie zespołu muszą oddalić się od siebie o około metr, aby mieć przestrzeń do wykonania niezbędnych czynności

Sprawca przestępstwa znajdujący się na najwyższym stopniu może pochylić się nad barierką, aby móc widzieć stopy funkcjonariuszy, gdy jest dla nich niewidoczny.

Wspinaj się bez zakładania nogi na nogę i rób kroki w taki sposób, aby Twoja pozycja była jak najbardziej stabilna i umożliwiała Ci wygodne poruszanie się.

**Szczegóły
sprawdzania
korytarzy**

Istnieją dwa główne sposoby poruszania się po korytarzach: w linii i w rzędzie

Wybór sposobu poruszania się zależy od wielkości, układu, długości, oświetlenia i innych cech korytarza

Poruszanie się w linii zwiększa kąt widzenia

Podczas poruszania się równolegle ważne jest, aby poruszać się z tą samą prędkością

Zbliżając się do narożnika, należy ustawić się przy ścianie naprzeciwko narożnika, aby zapewnić sobie lepszą widoczność.

**Szczegóły
sprawdzania pokoi**

Wszystkie czynności przygotowawcze przy drzwiach należy wykonywać w ciszy

Przed otwarciem drzwi należy sprawdzić, w którą stronę się otwierają

Nie zatrzymuj się przed drzwiami

Należy zająć pozycję, w której możliwe będzie zapewnienie szerokiego pola widoczności bez narażania się na niebezpieczeństwo

Otwarte drzwi należy przekroczyć możliwie jak najszybciej po wejściu do pomieszczenia.

Formacje ruchowe i komunikacja

Metody komunikacji wybiera się w zależności od tego, jakie informacje należy przekazać i w jaki sposób.

W trybie cichym funkcjonariusze mogą wybierać spośród wielu metod komunikacji

Oto kilka
sposobów
komunikowania się:

Sygnaty niewerbalne

Radio komunikacja

Dotyk

Oto kilka sposobów komunikowania się:

Głos

Zasady unikania własnego ognia

Zapewnij bezpieczeństwo broni palnej indywidualnie i zespołowo

Terminowa komunikacja między współpracownikami i oficerami

Przedstaw się jako policjant

Unikaj szybkich ruchów w kierunku innych oficerów

Techniki wejścia i wyjścia

- powolne skanowanie
- dynamiczne wejście

Metody sprawdzania obiektów

Krojenie tortu

**Szybkie
spojrzenie**

**Użycie
specjalnych
urządzeń
(lustre, drony,
kamery etc.)**

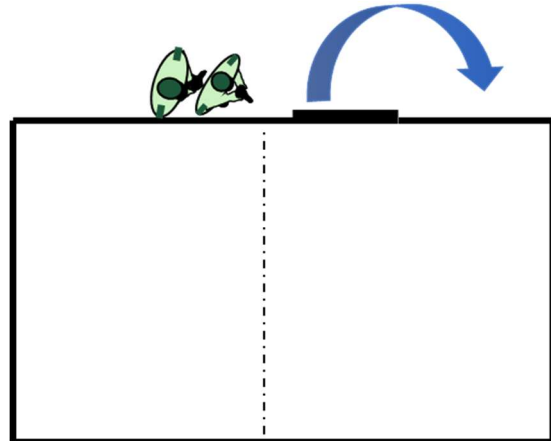
Przeszukiwanie pomieszczeń bez broni

To funkcjonariusz policji decyduje, czy należy przygotować broń służbową, czy nie. W wielu przypadkach funkcjonariusze policji sprzątają pomieszczenia bez broni służbowej. W obliczu zagrożenia – broni, odgłosów strzałów, niebezpiecznych przedmiotów itp. – funkcjonariusze policji powinni przygotować broń.

Sposób rozmieszczenia w pomieszczeniach typu pokojowego

1. Gdy drzwi otwierają się do wewnątrz, funkcjonariusze powinni znajdować się po różnych stronach drzwi, jeśli to możliwe
2. Gdy drzwi otwierają się na zewnątrz, funkcjonariusze mogą ustawić się w rzędzie. W takim przypadku funkcjonariusz z tyłu musi skierować broń w bezpiecznym kierunku

Powolne skanowanie

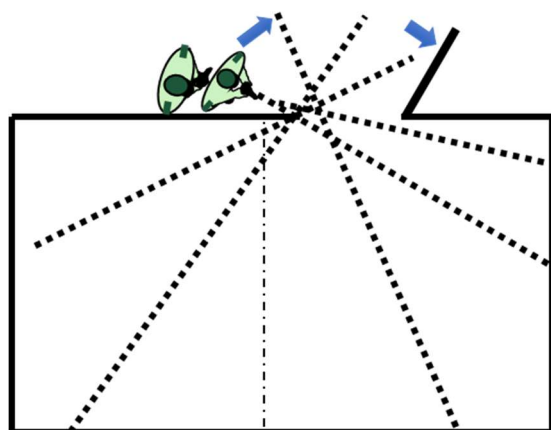
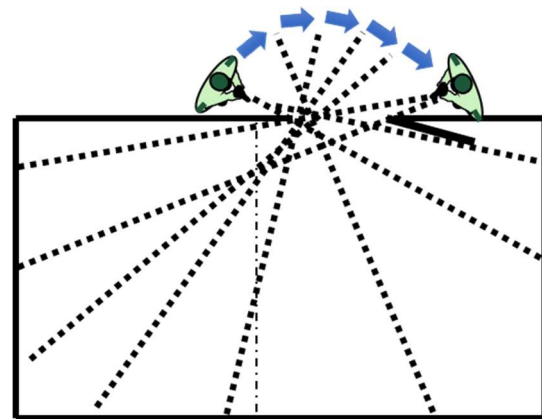
Musisz być gotowy, otwierając drzwi, ponieważ jest duży obszar, z którego można zobaczyć funkcjonariuszy

Powolne skanowanie jest najbezpieczniejszym sposobem sprawdzenia pokoju

W metodzie krojenia tortu jeden funkcjonariusz stoi około jednego kroku od drzwi i porusza się powoli, aby ocenić sytuację w pokoju

Ciało tego funkcjonariusza musi być pochylone i widoczne dla przestępcy tylko przez najmniejszą część twarzy i broni

- W tym czasie inny funkcjonariusz zasłania swój obszar kontrolny

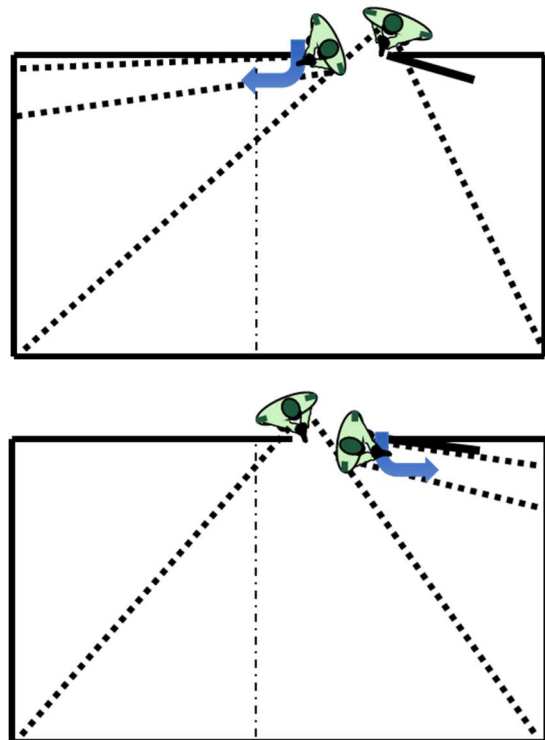
Szybkie spojrzenie

Po powolnym skanowaniu najbliższe zakamarki posesji pozostają niesprawdzone

Zaleca się szybkie spojrzenie, aby mieć całkowitą pewność, że nie ma żadnego zagrożenia

Tę metodę wykonuje się zza framugi drzwi, sprawdzając obszar odpowiedzialności szybkim spojrzeniem (możliwe na kolanie)

Podczas gdy jeden funkcjonariusz rzuca szybkie spojrzenie, drugi funkcjonariusz może go osłaniać, obserwując możliwe zagrożenie z dalszych niesprawdzonych obszarów

Technika krojenia tortu i szybkiego spojrzenia:

https://youtu.be/m_w8rm38_r0

Zobacz film:

Wejście dynamiczne

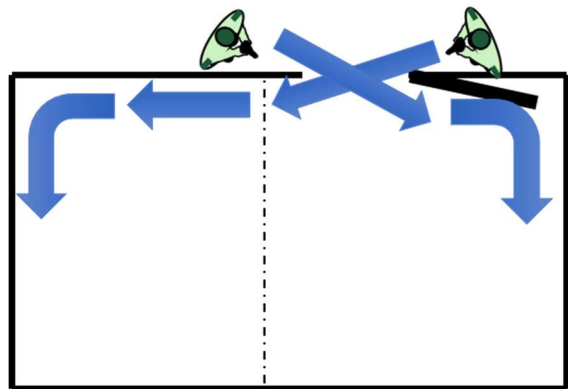
Dynamiczne wejście jest stosowane, gdy konieczne jest zatrzymanie przestępcy bardzo szybko i niespodziewanie

Wejście do pokoju może być wykonane metodą krzyżową, gdzie każdy funkcjonariusz porusza się w przeciwnym kierunku

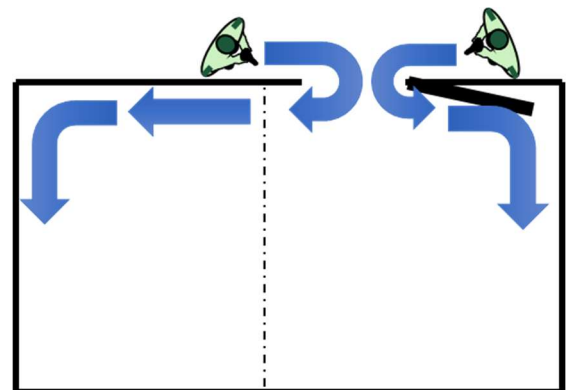
Gdy funkcjonariusze są w środku, każdy z nich porusza się do narożnika swojej strefy kontrolnej, który jest najbliższy niego

Podczas sprawdzania trzy narożniki w kierunku ruchu muszą znajdować się w strefie kontrolnej funkcjonariusza

W metodzie haka obaj funkcjonariusze wbiegają do pokoju i kontrolują najpierw swoją stronę pokoju

Metoda krzyżowa

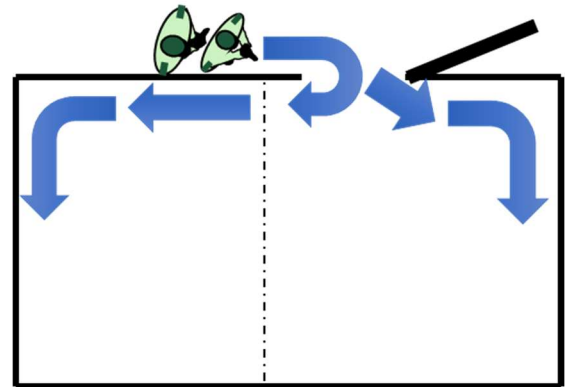
Metoda hakowa

Gdy drzwi otwierają się na zewnątrz i nie ma możliwości, aby funkcjonariusze ustawili się po różnych stronach drzwi, można zastosować mieszaną metodę wejścia

W tym przypadku funkcjonariusze stoją w rzędzie

Po uzgodnionym sygnale obaj funkcjonariusze wchodzą niemal w tym samym czasie

Drugi funkcjonariusz kładzie rękę na ramieniu pierwszego funkcjonariusza, aby zasygnalizować, kiedy rozpocząć wejście

Metoda mieszana

Zobacz film:

Technika dynamicznego wejścia:

<https://youtu.be/r6scSYFkHIE>

<https://youtu.be/dPzbikuOktU>

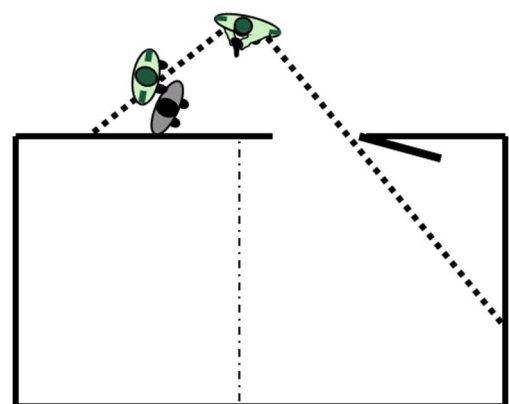
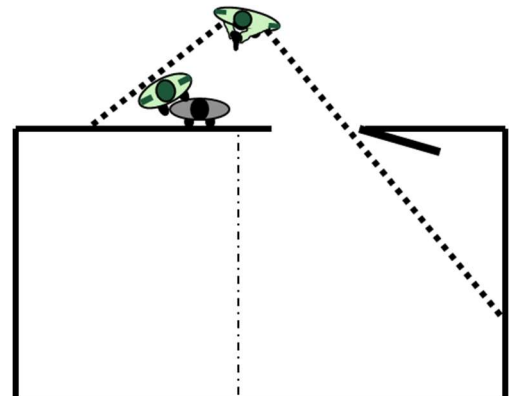
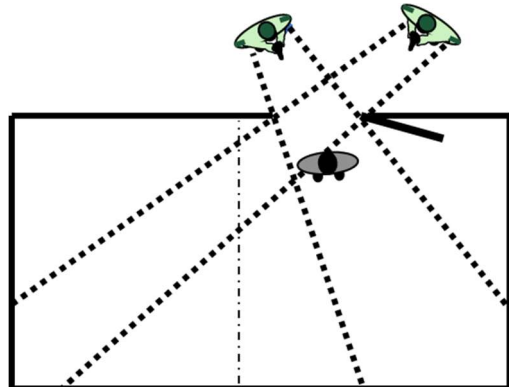
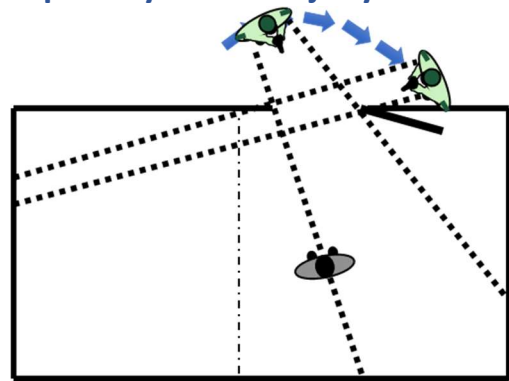
Szczegóły zatrzymania osób niebezpiecznych i uzbrojonych

Gdy osoba zostanie wykryta podczas powolnego skanowania, wydawane są polecenia:

- „Policja!”
- „Rozłóżcie ręce!”
- „Wróćcie do mnie!”
- „Wyjdźcie na otwarte (widoczne) miejsce!”
- „Podejdźcie do mojego głosu!” (lub „Powoli cofnijcie się do nas!”)
- „Twarzą do ściany!”
- „Odwróć głowę w lewo!”
- „Nie ruszaj się, rozumiesz!”
- „Nie stawiaj oporu, rozumiesz!”

Jeśli osoba jest zatrzymana w bezpiecznym miejscu, oficer nadzorujący zapewnia kontrolę nad zatrzymaną osobą i nieoczyszczonym pomieszczeniem

Gdy przeprowadzane jest częściowe sprawdzenie prawej strony osoby, sprawdzana jest druga strona osoby (nie może ona wejść na linię ognia)

Cechy zatrzymania osób niebezpiecznych i uzbrojonych

Gdy podczas dynamicznego wejścia wykryto dwóch przestępców, każdy funkcjonariusz w swoim obszarze kontroli wydaje polecenia:

„Policja!”

„Rozłóżcie ręce!”

„Osoba w szarym swetrze trzy kroki w lewo!”

„Rozłóżcie ręce!”

„Obróć głowę w lewo!”

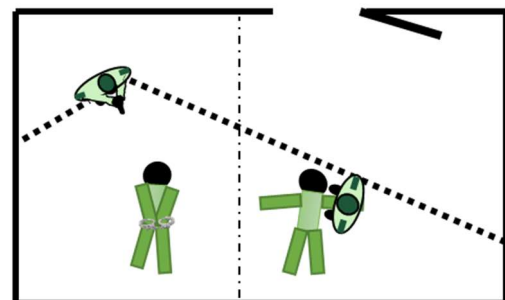
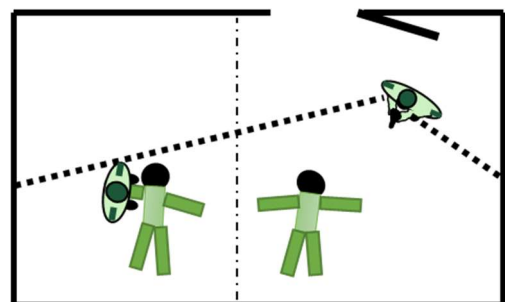
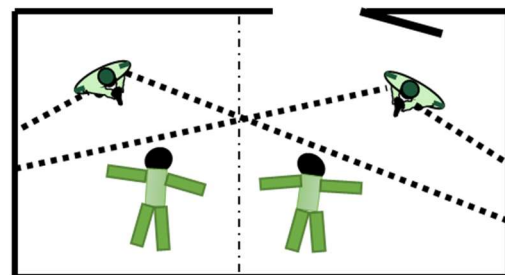
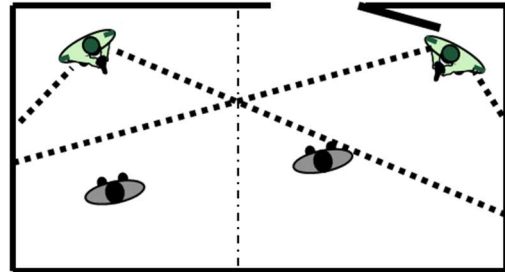
„Nie ruszaj się, rozumiesz!”

„Nie stawiaj oporu, rozumiesz!”

Podczas zatrzymania konieczne jest ustawienie osób w sposób umożliwiający funkcjonariuszom policji ich kontrolowanie

☐ Jeden funkcjonariusz pełni funkcję osłony, podczas gdy drugi zbliża się do pierwszej zatrzymanej osoby i zakłada jej kajdanki. Ważne jest, aby funkcjonariusz zatrzymujący wybrał stronę, po której nie wejdzie na linię ognia

☐ Gdy pierwsza osoba zostanie zatrzymana, funkcjonariusz zatrzymujący wycofuje się i przejmuje funkcję osłony, mówiąc: „Ostaniem”. Drugi funkcjonariusz zakłada kajdanki drugiej osobie, unikając linii ognia

POWTÓRZ I OCENÍ

Szczegóły schodów, które policjant powinien mieć na uwadze, to:

- a) a) Łatwo jest strzelać na klatce schodowej
- b) b) Widok jest bardzo wyraźny na klatce schodowej
- c) c) Zasada „widzę tego, który widzi mnie” nie obowiązuje na klatce schodowej

Wchodząc do pomieszczeń, należy zachować szczególną ostrożność i komunikować się:

- a) a) pewnie siebie
- b) b) szybko
- c) c) w trybie cichym

Ty i twój partner podchodzicie do drzwi i widzicie, że otwierają się na zewnątrz. Ustawicie się:

- a) a) W linii przed drzwiami
- b) b) W rzędzie od strony, gdzie są zawiasy
- c) c) Po obu stronach drzwi
- d) d) W rzędzie od strony, która się otwiera, naprzeciwko zawiasów

Zbliżając się do narożnika, należy ustawić się przy ścianie naprzeciwko narożnika, aby zapewnić sobie lepszą widoczność.

Prawda czy fałsz?

Zbliżając się do drzwi, ustaw się przed drzwiami.

Prawda czy fałsz?

DODATKOWE MATERIAŁY POMOCNICZE

WSKAŹNIKI RYZYKA ŚWIADOMOŚCI SYTUACYJNEJ KOORDYNACJA W ZESPOŁACH

Zaczyna się od świadomości sytuacyjnej.

Jeśli nie wiesz, co dzieje się wokół ciebie, przestępcy mają wyraźną przewagę - element zaskoczenia. Zazwyczaj potrzeba od dwóch do pięciu sekund, aby ktoś zdał sobie sprawę, że rozwija się niebezpieczna sytuacja i zaczął na nią reagować. Te kilka sekund daje możliwość przejęcia kontroli nad sytuacją.

Jeśli jesteś świadomy sytuacji wokół ciebie; istnieje prawdopodobieństwo, że będziesz świadomy, że coś pójdzie nie tak, nawet jeśli nie jesteś pewien, co się wydarzy.

Świadomość sytuacyjna

Umiejętność obrony siebie/innych w sytuacjach zagrażających życiu zaczyna się na długo przed dotknięciem broni.

Zwykle potrzeba od dwóch do pięciu sekund, aby ktoś zdał sobie sprawę, że znajduje się w niebezpiecznej sytuacji i zaczął na nią reagować.

Świadomość sytuacyjna(definicja)

Świadomość sytuacyjna to zdolność postrzegania, rozumienia i szacowania potencjalnych zmian swojej sytuacji.

Polega na zrozumieniu danej sytuacji, zebraniu odpowiednich informacji, przeanalizowaniu ich i podjęciu świadomych decyzji w celu skutecznego rozwiązania wszelkich potencjalnych ryzyk, zagrożeń lub zdarzeń, które mogą wystąpić. (Wikipedia) Świadomość sytuacyjna dotyczy tego, co jest, co może się wydarzyć dalej i jak sytuacja może się rozwinąć.

Świadomość sytuacyjna jest najważniejszą umiejętnością wymaganą przez policję do skutecznej oceny i reagowania na spotkania, w tym incydenty krytyczne. Niekompletne lub niewystarczające strategie SA mogą prowadzić do błędów w osądzie, podejmowaniu decyzji i działaniu, w tym taktyce i użyciu siły (UOF). Błędy w UOF, w szkoleniach lub w warunkach operacyjnych w terenie, mają poważne konsekwencje dla bezpieczeństwa publicznego (artykuł Springer)

Cztery poziomy czujności

Biały Nieświadomy tego, co dzieje się wokół nas.	Żółty Świadomi tego, co dzieje się wokół nas i stale skanujący otoczenie w poszukiwaniu potencjalnych zagrożeń.
Pomarańczowy Zauważyliśmy potencjalne zagrożenie i obserwujemy, czy rozwinie się ono dalej.	Czerwony Zagrożenie jest realne. Jesteśmy gotowi na nie zareagować.

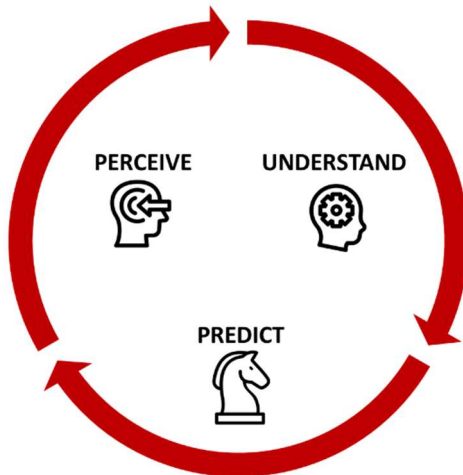
Jeśli chodzi o postrzeganie i rozumienie sytuacji, możemy wykorzystać model opracowany przez płk. Jeffa Coopera, byłego żołnierza piechoty morskiej i instruktora broni palnej — który składa się z kodów kolorów. Znane jako kod kolorów Coopera, różne poziomy mają na celu identyfikację Twojego nastawienia odnośnie do poziomu obecnego zagrożenia i sposobu, w jaki na nie reagujesz. Poziomy

można postrzegać jako modele mentalne, które pomogą Ci określić Twoją gotowość poznawczą na każdą sytuację.

**Świadomość
sytuacyjna
(w pracy policji)**

Policjant musi zrobić dwie rzeczy:
wyrobić sobie nawyk przebywania w stanie Żółtym
uczestniczyć w szkoleniu z zakresu świadomości sytuacyjnej
(do momentu, w którym podświadomie będzie widział „dziwne”
rzeczy)

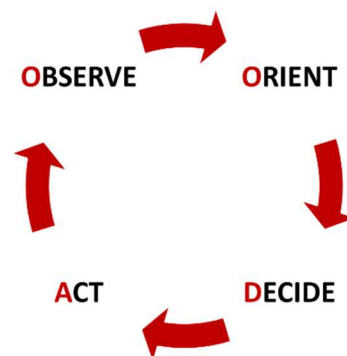
Szkolenie z zakresu świadomości sytuacyjnej ma na celu umożliwienie policjantom dostrzeżenie rzeczy wykraczających poza normę, bez konieczności aktywnego myślenia o nich.

Świadomość sytuacyjna jest krytycznym krokiem w decydowaniu, jakie podejście taktyczne funkcjonariusze zastosują w danej sytuacji.

Ta zdolność postrzegania, rozumienia i przewidywania – innymi słowy świadomość sytuacyjna – jest pierwszym krokiem i warunkiem wstępnym działań policji. Poprzez prawidłową ocenę sytuacji funkcjonariusze policji są w stanie skutecznie na nią zareagować, wykorzystując swoje umiejętności taktyczne. Świadomość sytuacyjna informuje o późniejszym podejmowaniu decyzji, taktyce i działaniach funkcjonariuszy policji.

Posiadanie mniejszej kompetencji i poleganie na mniejszej liczbie opcji taktycznych ograniczy przydatne gromadzenie informacji i świadomość sytuacyjną, co jeszcze bardziej ograniczy potencjalne alternatywy dla działań.

Pętla OODA

Strateg wojskowy pułkownik John Boyd stworzył to, co jest znane jako Pętla OODA. Jest to czteroetapowe podejście do podejmowania decyzji, które koncentruje się na filtrowaniu dostępnych informacji, umieszczaniu ich w kontekście i szybkim podejmowaniu najbardziej odpowiedniej decyzji, przy jednoczesnym zrozumieniu, że zmiany można wprowadzać w miarę dostępności większej ilości danych. Podejście to wyjaśnia, w jaki sposób zwinność może przewyciężyć surową siłę w radzeniu sobie z ludzkimi przeciwnikami. Pętla OODA stała się ważną koncepcją w sporach sądowych, biznesie, edukacji menedżerskiej, strategii wojskowej i

egzekwowaniu prawa. Według Boyda podejmowanie decyzji odbywa się w powtarzającym się cyklu „obserwuj, orientuj się, decyduj, działaj”.

Świadomość sytuacyjna to połączenie obserwacji i orientacji — wiedza, czego należy szukać ORAZ wybranie właściwego punktu obserwacji. Innymi słowy, obserwacja musi mieć kontekst. Patrzenie tylko po to, aby patrzeć, może przytłoczyć nasze zmysły. Ale kiedy szukamy konkretnych rzeczy, możemy odfiltrować to, co nie ma znaczenia, i skupić się na tym, co ma znaczenie. Wybór właściwego punktu obserwacji jest ważną częścią.

Image: Icon by rukanicorn

Czego powinniśmy szukać?

WSKAŹNIKI RYZYKA

Anomalie, które powinny zwrócić naszą uwagę

Zachowanie świadome i nieświadome

- nieprzyjemne zachowanie
- nietypowe działania
- zakrywanie rąk
- agresywne lub nieprzewidywalne zachowanie
- unikanie kontaktu wzrokowego poprzez zakrywanie głowy

Wygląd zewnętrzny

- strój – ubranie mocno uszkodzone, niekompletne, pocięte, podarte lub niepasujące do osoby
- wybrzuszenia w ubraniu
- dane osobowe
- widoczne ślady ran, infekcji, blizn, zmian skórnych po świeżym goleniu, oznaki przynależności do organizacji lub milicji
- tatuaże – np. identyfikujące przynależność do określonej niebezpiecznej grupy

Komunikacja (werbalna i niewerbalna)

- mowa niespójna, nerwowe odpowiedzi
- zbyt mało lub zbyt wiele szczegółów
- nadmierne pocenie się, uczucie zimna (zimne ręce)
- mowa ciała

**Kluczowe elementy
sytuacyjne
i koordynacja
w zespole**

**Kluczowe elementy
sytuacyjne
i koordynacja
w zespole**

Kluczowe elementy sytuacyjne, o których policjanci muszą zawsze pamiętać:

1. odległość/czas
2. role partnerów
3. profilowanie podejrzanego
4. otoczenie i warunki
5. opcje i możliwości taktyczne
6. ciągła ocena własnych działań taktycznych i wyników
7. niebezpieczne przedmioty

Obejmuje odległość między osobą a policjantami, a także odległość między policjantami.

- Odległość jest bezpośrednio związana z osądem policjantów, ile czasu mają na reakcję. Wpływa również na to, jakiej reakcji behawioralnej mogą użyć (np. instrukcji werbalnych, poleceń i użycia siły). Na przykład szacowana odległość wskazuje, czy policjant mógłby skrócić dystans w celu szybkiego i zaskakującego zatrzymania lub czy byłby w stanie dostać się między osobę a osoby postronne, aby ją chronić. Odległość jest również bezpośrednio związana z oceną szybkości, z jaką osoba mogłaby zaatakować, oraz z tym, czy istniałyby możliwości reakcji, gdyby odległość nie została aktywnie zwiększona przez policjanta.

Odległość/czas

Główna/wiodąca rola: wykonywanie pracy

Drugorzędna/wspierająca rola: wspieranie prowadzącego oficera interwencja

bezpieczeństwo

połączenie

Role partnerów

Najważniejsze jest ustalenie głównych i drugorzędnych ról i zadań, które mogą się zmieniać w trakcie sytuacji. W ten sposób obaj członkowie patrolu mogą pełnić różne funkcje – jeden zapewnia wsparcie, a drugi może pracować. Funkcjonariusze mogą ułatwiać ogólne zrozumienie sytuacji przez patrol poprzez ustne polecenia wydawane osobie docelowej (np. „odłóż nóż i stań nieruchomo”), tak aby nawet jeśli inny członek patrolu nie widzi sytuacji, mógł on sformułować własną ocenę sytuacji poprzez treść polecenia (w policji często określaną jako „komunikacja przez podmiot”). Dlatego role mają na celu lepszą ocenę i kontrolę sytuacji, czyniąc tak zwaną percepcję 360 stopni i działania bardziej efektywnymi. Role są również ściśle powiązane z taktyką i są wykorzystywane w celu zapewnienia najbezpieczniejszego i najsukuteczniejszego użycia siły (jeśli to konieczne).

- nastrój podejrzanego (np. zły, agresywny)
- sprawność funkcjonalna podejrzanego
- ubiór podejrzanego
- otoczenie informuje funkcjonariuszy o profilu podejrzanego
- Funkcjonariusze policji powinni zwracać szczególną uwagę na zachowanie podejrzanego – czy jest zły, agresywny itp.

Profilowanie podejrzanego

Zdolność funkcjonalna podejrzanego jest związana z oceną tego, jak silny, szybki lub potencjalnie wykwalifikowany, a zatem niebezpieczny, może być.

- Sposób, w jaki jest ubrany, może mieć wpływ na użycie siły przez funkcjonariuszy i na co powinni być szczególnie ostrożni. Na przykład ciężkie buty podejrzanego mogą stanowić zagrożenie, ponieważ może on/ona kopnąć funkcjonariusza lub osobę postronną.

Otoczenie może wiele powiedzieć o podejrzanym. Na przykład sposób, w jaki dana osoba utrzymuje swoje mieszkanie (np. bałagan lub porządek), mówi coś o jego/jej zdolności funkcjonalnej.

Środowisko i warunki otoczenia

Rzeczywistość stworzona przez otoczenie informuje funkcjonariuszy policji o sytuacyjnej ocenie (na przykład, czy są „ciemne” kąty ukryte przed wzrokiem funkcjonariusza, wielkość pokoju/miejsca, rozmieszczenie mebli względem możliwej aktywności, korytarze lub drzwi, które można uznać za wspierające lub utrudniające bezpieczną operację).

Warunki otoczenia, takie jak oświetlenie lub pogoda, również wpływają na SA i późniejsze podejmowanie decyzji taktycznych, tak że funkcjonariusz może nie używać gazu OC w wietrznych warunkach lub w jednostce mieszkalnej z wieloma mieszkaniami. Sama perspektywa jednego funkcjonariusza może nie być wystarczająca, tak że ocena otoczenia wymaga aktywnego zaangażowania i dzielenia się wiedzą między członkami patrolu. W ten sposób informacje dotyczące otoczenia są stale aktualizowane w trakcie operacji i tworzą pełniejszy obraz sytuacji. Obejmuje to ocenę reguły +1, powszechnej koncepcji w taktyce policyjnej, która odnosi się do możliwości nieznanego lub dodatkowego zagrożenia, w tym osób lub przedmiotów docelowych.

Opcje i możliwości taktyczne

Opcje i możliwości taktyczne są bezpośrednio powiązane z innymi elementami, zwłaszcza rolami partnerów, profilowaniem podejrzanego, szacowaniem odległości i czasu oraz otaczającym środowiskiem.

Na poziomie ogólnym opcje taktyczne obejmują instrukcje ustne, rozkazy lub interakcję konwersacyjną w celu deeskalacji lub rozwiązania sytuacji. Inną częścią taktyki jest ocena możliwości i możliwości różnych technik lub sprzętu UOF. Na przykład, jeśli podejrzany siedzi, dyktuje to, które opcje taktyczne były możliwe dla funkcjonariusza, aby przejąć kontrolę nad sytuacją. Dlatego opcje i możliwości taktyczne są bezpośrednio powiązane z innymi elementami sytuacyjnymi, zwłaszcza rolami partnerów, profilowaniem podejrzanego, szacowaniem odległości i czasu oraz otaczającym środowiskiem (w tym obecnością osób postronnych).

Ocena działań taktycznych

- Ocena własnych działań taktycznych i wyników powinna być ciągła.
- Zastosuj pętlę OODA na każdym etapie swojej aktywności.
- Kto najszybciej wykona pętlę – wygrywa.

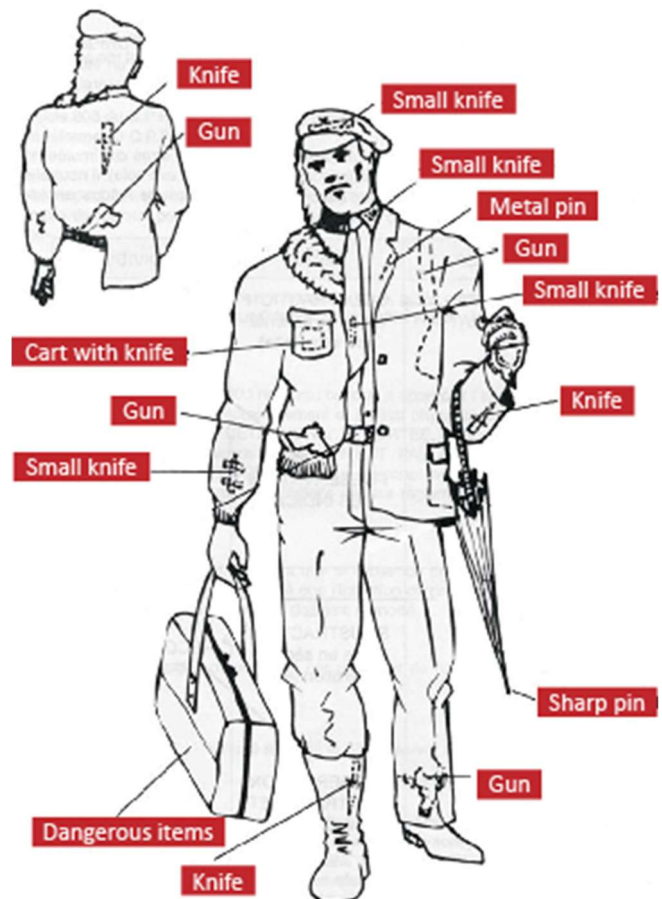
Oceń, w jaki sposób Twoje własne podejmowanie decyzji taktycznych może wpłynąć na zachowanie osoby docelowej i w jaki sposób te działania mogą wpłynąć na bezpieczeństwo osób postronnych. Element samooceny obejmuje również rozważenie wyboru i skuteczności różnych narzędzi UOF, w tym technik siły fizycznej. Innymi słowy, celem jest przewidzenie skutków Twoich własnych alternatywnych działań na ogólny rozwój sytuacji. Samoocena konsekwencji Twoich własnych działań opiera się

również częściowo na zaufaniu do własnych umiejętności i kompetencji. To z kolei może wpłynąć na taktykę i techniki wybrane przez Ciebie, zwiększając lub ograniczając potencjalne opcje.

Niebezpieczne przedmioty

- broń (np. noże, broń palna)
- przedmioty, które mogłyby zostać użyte do wyrządzenia krzywdy funkcjonariuszowi lub osobom postronnym (np. krzesło, butelki itp.)
- Niebezpieczne przedmioty to:
 - albo bezpośrednio widoczne, a zatem natychmiast wpływające na sytuację i opcje taktyczne
 - lub ich możliwa obecność, a wpływ na sytuację oceniany jest na podstawie założeń (np. w kuchni zawsze są noże; w drugiej ręce celu może znajdować się coś, co jest poza zasięgiem wzroku itp.)
- Szkolenie w zakresie świadomości sytuacyjnej musi doprowadzić funkcjonariuszy policji do punktu, w którym widzą rzeczy niezwykłe, bez konieczności aktywnego myślenia o nich.
- Pamiętaj o zasadzie +1:
jeśli jedna broń jest widoczna, inna może być ukryta gdzieś w pobliżu.

Niebezpieczne przedmioty

Referencje:

Dobre praktyki w szkoleniu z zakresu stosowania siły, broni palnej i procedur taktycznych -
PODRĘCZNIK TRENERA do szkolenia podstawowego kategorii 1 Frontex Standing Corps

Juha MattiHuhta, Paula Maria Di Nota, Tony Hietanen, EeroRopo (2023) Wydobywanie wiedzy eksperckiej na temat świadomości sytuacyjnej w policji: badanie metod mieszanych, Journal of Police and Criminal Psychology, <https://link.springer.com/article/10.1007/s11896-023-09574-6>

Szkolenie w zakresie świadomości sytuacyjnej: 14 sposobów na poprawę SA,
<https://tacticalhyve.com/14-ways-to-improve-your-situational-awareness/>

KONTROLA OSOBISTA

- Używaj rękawic taktycznych lub medycznych!
- Zawsze bądź precyzyjny i postępuj zgodnie z ustaloną procedurą!
- Nie spiesz się i bądź ostrożny!
- Używaj koniuszków palców!
- Najpierw spójrz, a potem kontynuuj (użyj latarki)!
- Zapewnij bezpieczeństwo znalezionej przedmiotu!

Kontrola bezpieczeństwa jest zawsze konieczna po przejęciu kontroli nad daną osobą, aby upewnić się, że nie ma ona niczego, co mogłoby stanowić zagrożenie dla niej samej lub innych osób.

Członkowie zespołu podejmują decyzję o przeprowadzeniu kontroli bezpieczeństwa wspólnie lub indywidualnie, w zależności od cech i zachowania podmiotu. Ważne jest zapewnienie bezpieczeństwa funkcjonariuszom i utrzymanie kontroli.

Kontrola osobista
w pozycji
stojącej

Zbliżanie się do podejrzanego

Pozycjonowanie w trójkącie bezpieczeństwa

Kiedy osoba nie ma kajdanek (rozłożone ręce)

Sprawdzanie jednej strony

Zacznij od przeprowadzenia kontroli wizualnej i zapytaj osobę, czy ma jakieś niebezpieczne przedmioty, zanim ją przeszukasz. Następnie przejdź do kontroli fizycznej. Zadbaj o przeszukanie całego ciała, zwracając uwagę również na okolice narządów płciowych.

Kontrola osobista w pozycji stojącej

Zasady ogólne:

kontrola bezpieczeństwa osoby jest bezpośrednio związana z techniką zakładania kajdanek

w zależności od zachowania osoby, należy to zrobić, gdy partner stoi obok lub razem

**należy postępować konsekwentnie od głowy do nóg lub od nóg do głowy
należy zwracać uwagę na miejsca intymne**

Kontrola osobista w pozycji stojącej

Gdy osoba podejrzana nie ma kajdanek (rozłożone ręce)

Kiedy podejrzany nie ma kajdanek
(zmiana strony i blokowanie drugiej ręki)

Kiedy osoba nie ma kajdanek i ma ręce za głową (skrzyżowane palce)

Kontrolowanie ręki podejrzanego

Kontrolowanie ręki podejrzanego

Kontrola osobista w pozycji stojącej

Kiedy osoba jest skuta kajdankami na ścianie

Pozycja bezpieczna – blokowanie nogi

Przeszukiwanie od góry do dołu (obie strony)

Kiedy osoba jest skuta kajdankami na ścianie

Przeszukiwanie kieszeni latarką

Szczegółowe wyszukiwanie od głowy do stóp

Kontrola i przeszukiwanie ciała po jednej stronie

Szczegółowe przeszukiwanie po obu stronach

UŻYWANIE KAJDANEK

Kajdankowanie

Założenie kajdane jest konieczne zawsze, gdy występuje lub jest spodziewane agresywne zachowanie albo gdy istnieje powód, by sądzić, że osoba podejrzana może podjąć próbę ucieczki.

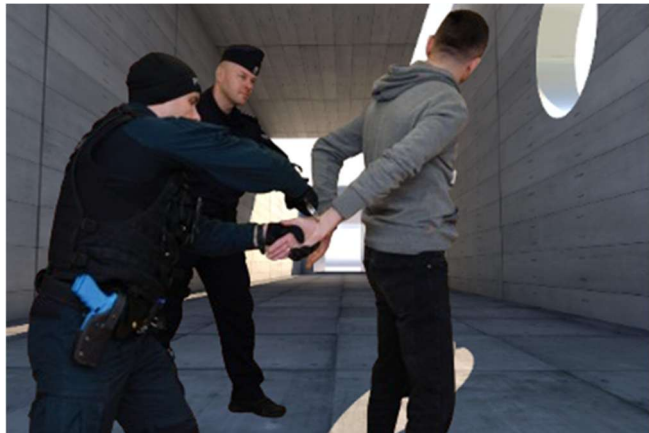
Kiedy ręce osoby znajdują się za plecami

Przygotowanie do
kajdankowania

Zakładanie
kajdane
w pozycji
stojącej
na otwartej
przestrzeni

Częściowa kontrola
nadgarstka

Kiedy ręce osoby znajdują się za plecami

Przygotowanie kajdane/
Częściowa kontrola nadgarstka

Kiedy
ręce
osoby
znajdują
się za
plecami

Zakładanie pierwszej obręczy

Zakładanie pierwszej obręczy

Zakładanie drugiej obręczy

Zakładanie drugiej obręczy

Dopasowanie kajdanek – Zabezpieczenie/Zablokowanie kajdanek

Zobacz film:

<https://youtu.be/tCydiKH55wA>

Ważne

Nie zwalniasz kajdanek, dopóki nie zapniesz ich na obu rękach podejrzanego

Kiedy ręce osoby znajdują się za głową

Przygotowanie do kajdankowania

Zakładanie pierwszej obręczy

Częściowa kontrola nadgarstka

Zakładanie drugiej obręczy

Zobacz
film:

<https://youtu.be/UdvE25tId8>

Gdy ramiona osoby są rozłożone

Częściowa kontrola nadgarstka

Zakładanie pierwszej obręczy

Zakładanie kajdanek w pozycji stojącej z wykorzystaniem barier pionowych

Częściowa kontrola nadgarstka

Zakładanie drugiej obręczy

Dopasowanie kajdanek

Zabezpieczenie/zablokowanie kajdanek

Zobacz film: <https://youtu.be/WSSfArVwUeE>

Gdy ramiona osoby są rozłożone

Przygotowanie
do
kajdankowania

Zakładanie
pierwszej
obręczy

Zakładanie kajdanek
w pozycji leżącej

Zakładanie drugiej obręczy

Regulacja
kajdanek

Zabezpieczanie/blokowanie kajdanek

Gdy ramiona osoby są rozłożone

Zbliżanie się do podejrzanego

Ściąganie kajdanek

Zdjęcie pierwszego pierścienia ze słabszej ręki

Przygotowując się do zdjęcia drugiego pierścienia, osoba ta musi położyć słabszą/wolną rękę z tyłu głowy i skierować wzrok w kierunku przeciwnym do tego, w którym znajduje się policjant.

Zobacz film:

**Zdjęcie drugiego
pierścienia z
silniejszej ręki**

TECHNIKI ESKORTOWANIA

Jeśli osoba badana współpracuje i nie stwarza żadnego zagrożenia, może być ona eskortowana z jednego miejsca na drugie przez jednego lub obu członków zespołu, z założonymi kajdankami lub bez – w zależności od zachowania osoby badanej.

Techniki eskortowania

Dostępne opcje sterowania osobą to:

kontrola wizualna

wskazywanie kierunku za pomocą dotyku osobie

kontrola dłonią itp.

**Pozycja stojąca, gdy
osoba współpracuje**

Kontrola wizualna, pokazywanie kierunku za pomocą rąk

Kontrola kontaktu łokciem w pozycji stojącej, gdy osoba współpracuje

Kontakt jedną ręką na łokciu i stawie nadgarstkowym – jeden policjant

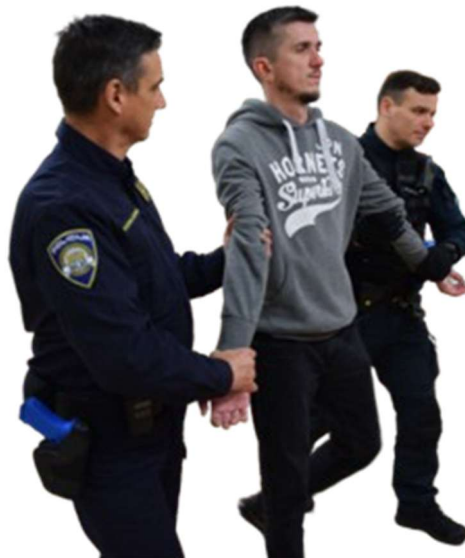
Kontakt jedną ręką na łokciu – dwóch policjantów

Kontrola kontaktu łokciem w pozycji stojącej, gdy osoba nie współpracuje

Punkt kontrolny – nacisk w kształt litery C na łokciu przez dwóch funkcjonariuszy

**Kontrola kontaktu stawu nadgarstkowego w pozycji stojącej
gdy wymagany jest dodatkowy poziom kontroli**

**Technika eskorty – nadgarstek w wykonaniu
jednego policjanta**

**Technika eskorty – nadgarstek w wykonaniu
przez dwóch policjantów**

Technika eskorty osób skutych kajdankami przez jednego lub dwóch policjantów

PODSTAWOWE PODTRZYMANIE ŻYCIA

Celem drugiego obszaru, którego dotyczy to szkolenie – medycyny taktycznej – jest wyposażenie funkcjonariuszy policji w podstawową wiedzę i techniki niezbędne do bezpiecznego i skutecznego udzielania pomocy medycznej w sytuacjach wysokiego ryzyka. Skupiamy się na podejmowaniu decyzji, identyfikowaniu i zatrzymywaniu krwawienia krytycznego oraz leczeniu innych zagrażających życiu obrażeń lub stanów.

Aby osiągnąć ten cel, szkolenie koncentruje się na rozwijaniu i doskonaleniu umiejętności poprzez serię ćwiczeń. Jednak uczestnicy muszą posiadać pewien poziom wiedzy teoretycznej, aby zacząć zdobywać umiejętności. Większość tej wiedzy można zdobyć dzięki następującym materiałom edukacyjnym, podzielonym na cztery tematy: podstawowe podtrzymywanie życia, niedrożność dróg oddechowych ciałem obcym, hipotermia i medycyna taktyczna pierwszych ratowników.

Pierwszy temat w ramach jednostki medycyny taktycznej dotyczy podstawowych podtrzymywania życia, a celem tego wprowadzenia teoretycznego jest umożliwienie uczestnikom:

- Rozpoznania znaczenia wczesnego rozpoczęcia podstawowych podtrzymywania życia
- Zdefiniowania najczęstszych wskaźników zatrzymania akcji serca
- Opisywania celu i zalet stosowania AED. Treść tematu opiera się na Konsensusie Międzynarodowego Komitetu Łącznikowego ds. Resuscytacji (ILCOR) z 2020 r. dotyczącym zaleceń naukowych i terapeutycznych w zakresie BLS.

5 najważniejszych wiadomości

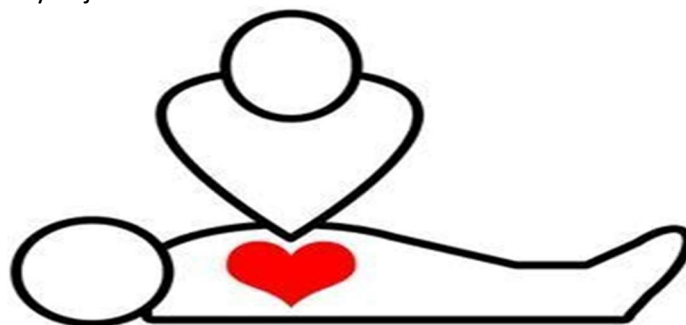
Każdy ratownik musi być świadomy pięciu ważnych kwestii, które mogą znacząco przyczynić się do ratowania ludzkiego życia.

1. rozpoznaj zatrzymanie akcji serca i rozpocznij resuscytację krążeniowo-oddechową
2. zaalarmuj pogotowie ratunkowe
3. rozpocznij uciskanie klatki piersiowej
4. zdobądź automatyczny defibrylator zewnętrzny (AED)
5. dowiedz się, jak wykonywać resuscytację krążeniowo-oddechową

Podstawowe zabiegi resuscytacyjne (BLS)

Podstawowe zabiegi resuscytacyjne to zestaw czynności obejmujących bezinstrumentalne utrzymanie drożności dróg oddechowych oraz utrzymanie oddychania i krążenia.

Twoja wiedza i umiejętności mogą przyczynić się do prawidłowego rozpoznania zagrożenia i przeprowadzenia resuscytacji.

Ważne definicje

Nagle zatrzymanie akcji serca to stan, w którym zatrzymuje się mechaniczna aktywność serca.

W procesie umierania wyróżniamy okresy:

Śmierć kliniczna

Okres od momentu zatrzymania akcji serca objawiający się utratą przytomności, brakiem oddechu i krążenia. Jest to etap przejściowy, który trwa około czterech minut. Udzielenie pierwszej pomocy w tym czasie, przywrócenie funkcji życiowych przez ratownika ma największe szanse powodzenia. Po czterech minutach rozpoczyna się proces obumierania kory mózgowej.

Śmierć naturalna

Okres postępującego procesu obumierania po śmierci klinicznej, prowadzący do nieodwracalnej utraty funkcji struktur mózgowych i całego organizmu.

Resuscytacja i reanimacja

Resuscytacja

jest to zespół czynności ratowniczych obejmujących przywrócenie spontanicznej czynności serca i spontanicznego (lub wspomaganego) oddychania.

Reanimacja

zespół czynności ratowniczych, których celem jest przywrócenie objawów życiowych, łącznie z powrotem przytomności.

Łańcuch przeżycia

Nagły atak serca

może być odwracalne, jeśli BLS zostanie wdrożone natychmiast

Objawy nagłego zatrzymania akcji serca

- - utrata przytomności
- - duszność lub łapanie oddechu- płytki, nieregularny oddech
- - mogą wystąpić drgawki
- - biała lub sina skóra
- - brak napięcia mięśni

Trening resuscytacji krążeniowo-oddechowej

Algorytm postępowania w przypadku zatrzymania krążenia u osób dorosłych (BLS-AED)

Zapewnij bezpieczeństwo sobie, poszkodowanemu i świadkom zdarzenia.

1. Bezpieczeństwo

Jeśli masz rękawiczki, załóż je. Jeśli nie masz, nie opóźniaj akcji ratowniczych. Zwróć uwagę na możliwe zagrożenia – np. nadjeżdżające samochody, niezabezpieczone kable wysokiego napięcia, niezabezpieczony element konstrukcyjny, pies chroniący swojego ранego właściciela itp.

2. KOnтакт

Ocena świadomości

Sprawdź, czy poszkodowany reaguje. Podejdź do poszkodowanego, uklęknij, chwyć go za ramię i delikatnie potrząśnij, mówiąc: „Cześć, słyszysz mnie?”

3. Drogi oddechowe

Jeśli osoba nie reaguje, udroźnij drogi oddechowe, wykonując manewr odchylenia głowy. Chwyć szczękę jedną ręką, czoło drugą i odchyl głowę do tyłu, pochylając się nad ustami poszkodowanego.

4. Oddech

Obserwuj, czy klatka piersiowa się porusza. Spróbuj poczuć i usłyszeć oddech poszkodowanego. Patrz, słuchaj i poczuć. Nie poświęcaj na to więcej niż 10 sekund. Jeśli w tym czasie nie pojawią się co najmniej dwa normalne oddechy lub oddech jest nieprawidłowy, wezwij pomoc. Jeśli nie masz pewności, czy poszkodowany ma funkcje życiowe, wykonaj uciski klatki piersiowej.

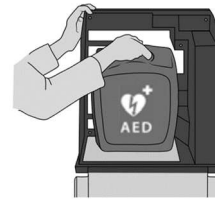
5. Zadzwoń po ZRM

Jeśli jesteś sam, włącz głośnik lub inny tryb głośnomówiący i natychmiast rozpocznij resuscytację krążeniowo-oddechową.

6. Wyślij wskazaną osobę po AED

Jeśli w pobliżu znajdują się inne osoby, wyznacz osobę, która wezwie pomoc i przyniesie AED (o ile jest dostępny).

Odsłoń klatkę piersiową. Umieść piętę jednej ręki w środku klatki piersiowej ofiary – w dolnej połowie mostka ofiary. Umieść piętę drugiej ręki na pierwszej i spleć palce. Trzymaj ramiona prosto. Ustaw się pionowo nad klatką piersiową ofiary i naciśnij mostek na co najmniej 5, ale nie więcej niż 6 centymetrów. Po każdym ucisku zwolnij cały nacisk na klatkę piersiową, nie tracąc kontaktu między dłońmi a mostkiem ofiary.

7. Krążenie

Uciskanie klatki piersiowej należy rozpocząć jak najszybciej, na głębokość co najmniej 5 cm, ale nie głębiej niż 6 cm, w tempie 100-120 na minutę. Jeśli to możliwe, uciskanie należy wykonywać na twardej powierzchni.

Zaciśnij miękką część nosa, używając palca wskazującego i kciuka ręki na czole. Weź normalny oddech i umieść swoje usta wokół ust ofiary, upewniając się, że masz szczelne zamknięcie. Dmuj równomiernie w usta, zajmując około 1 sekundy, jak przy normalnym oddychaniu. Weź kolejny normalny oddech i dmuchnij w usta ofiary, aby uzyskać łącznie dwa oddechy ratownicze. Następnie wróć do uciskania klatki piersiowej.

8. Połącz oddechy ratownicze z uciskaniem klatki piersiowej

Jeśli jesteś przeszkolony i możesz to zrobić, połącz 30 uciśnień klatki piersiowej z 2 oddechami ratowniczymi – 30:2.

Kontynuuj uciskanie klatki piersiowej i oddechy ratownicze w stosunku 30:2.

RKO z samym uciskaniem klatki piersiowej powinno być wykonywane bez przerwy.

9. RKO wyłącznie z uciskiem

Jeśli nie jesteś przeszkolony lub nie potrafisz wykonywać oddechów ratowniczych, wykonuj RKO z samym uciskaniem klatki piersiowej.

Włącz AED i podłącz elektrody. Postępuj zgodnie z instrukcjami głosowymi/wizualnymi. Jeśli defibrylacja jest wskazana, wykonaj wstrząs. Jeśli na miejscu zdarzenia jest więcej niż jeden ratownik, kontynuuj resuscytację krążeniowo-oddechową, umieszczając elektrody.

10. Kiedy jest dostępne AED

RKO można przerwać, gdy powrócą podstawowe funkcje życiowe. Jeśli osoba oddycha normalnie, ale nadal nie reaguje, należy ułożyć ją w pozycji bezpiecznej.

Pamiętaj:

- Kobieta w widocznej ciąży powinna być ułożona na lewym boku.
- Kontroluj ABC stale przez co najmniej 1-2 minuty.
- Uważaj na termikę.

11. Pozycja bezpieczna

Automatyczny defibrylator zewnętrzny (AED)

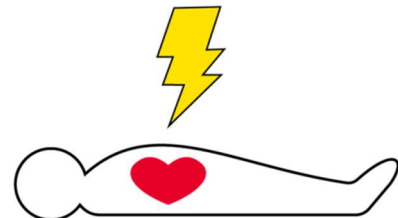
AED

AED to urządzenie, które podaje wstrząs elektryczny osobie, u której wystąpiło zatrzymanie akcji serca.

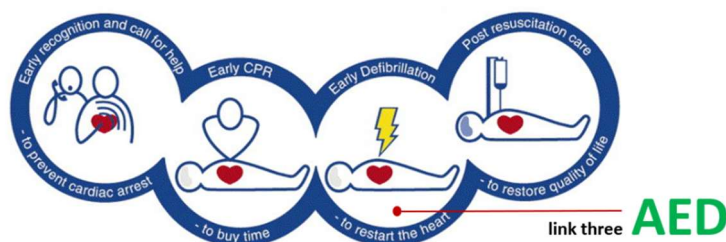

Defibrylacja

Defibrylacja to zabieg polegający na dostarczeniu impulsu elektrycznego do mięśnia sercowego w celu przerwania arytmii serca (migotania komór i częstoskurczu komorowego bez tętna) w celu przywrócenia prawidłowego funkcjonowania mięśnia sercowego za pomocą defibrylatora.

Defibrylacja jest trzecim ogniwem w łańcuchu przeżycia.

Wczesna resuscytacja krążeniowo-oddechowa połączona z defibrylacją wykonaną w ciągu 3-5 minut od utraty przytomności może zwiększyć wskaźnik przeżycia do 49-75%. Każda minuta opóźnienia w defibrylacji zmniejsza prawdopodobieństwo przeżycia do wypisu ze szpitala o 10-15%.

Rodzaje defibrylacji

Na świecie istnieją różne rodzaje defibrylatorów, ale mają one wspólne zasady działania i cechy wspólne. Wszystkie są zbudowane bardzo prosto i intuicyjnie. Mają przycisk zasilania i przycisk defibrylacji. Każde urządzenie ma również instrukcję obsługi, dźwiękową lub wizualną.

W zestawie zawsze znajdują się elektrody dedykowane osobom dorosłym, wraz z instrukcją graficzną wskazującą miejsce ich umieszczenia na ciele osoby poszkodowanej.

W przypadku niemowląt i dzieci poniżej ósmego roku życia należy, o ile to możliwe, stosować elektrody pediatryczne.

Istnieją defibrylatory półautomatyczne, w przypadku których ratownik musi nacisnąć przycisk defibrylacyjny, oraz defibrylatory automatyczne, które po analizie i odpowiednich wskazaniach same wykonają defibrylację.

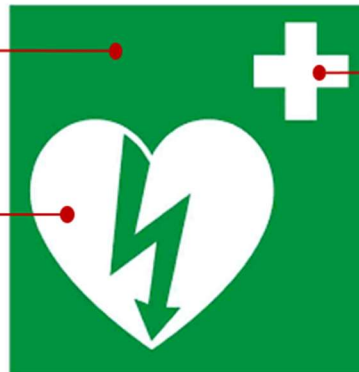
Pamiętaj: Po defibrylacji natychmiast rozpocznij resuscytację krążeniowo-oddechową!

Znaki automatycznego defibrylatora zewnętrznego (AED)

Znak został zatwierdzony przez Międzynarodowy Komitet Łącznikowy ds. Resuscytacji (ILCOR) w 2007 r. i jest uniwersalnym symbolem informującym o dostępności AED.

the sign must be in the form of a green square

heart and lightning are standard symbols

there must be a cross in the upper right corner

the sign can show direction

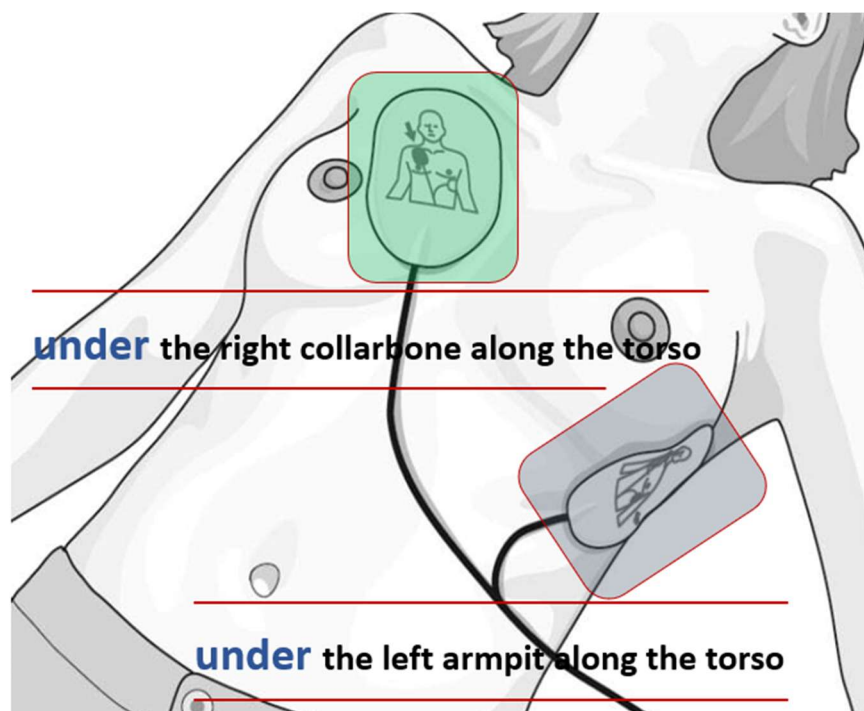

Prawidłowe umiejscowienie elektrod

Prawidłowe umiejscowienie elektrod

- Odłoń
- Załóż łatkę

Przyklej elektrody do odsłoniętej klatki piersiowej ofiary zgodnie z instrukcjami na elektrodach. W razie potrzeby osusz klatkę piersiową.

under the right collarbone along the torso

under the left armpit along the torso

W skrócie: Algorytm postępowania w przypadku zatrzymania krążenia u osób dorosłych (BLS-AED)

Nieprzytomny,
z nieobecnym lub
nieprawidłowym
oddechem

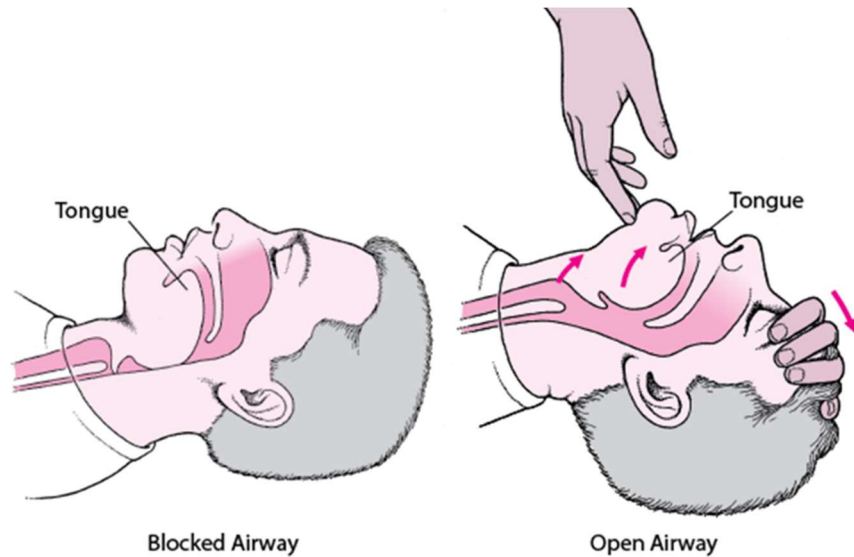
Zadzwoń po
pogotowie

Wykonaj 30 uciśnień
klatki piersiowej

Wykonaj 2 oddechy

Kontynuuj RKO 30:2

Jak tylko przybędzie
AED – włącz go i
postępuj zgodnie z
instrukcjami.

Jeżeli nie ma dostępu do AED kontynuuj RKO.

Zobacz film:

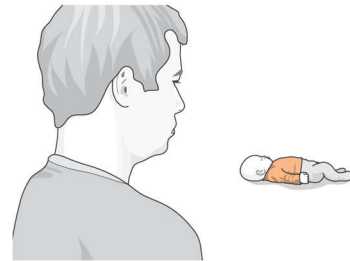
https://www.youtube.com/watch?v=s9SBR12MT_4&t=3s

PODSTAWOWE PODTRZYMANIE ŻYCIA U DZIECI

Wszystkie dzieci do 18 roku życia, z wyjątkiem noworodków, powinny być leczone zgodnie z wytycznymi dotyczącymi podstawowego podtrzymywania życia u dzieci.

Bezpiecznie?

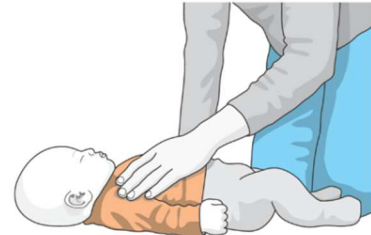
Pierwszym krokiem jest upewnienie się, że Ty jako ratownik i dziecko jesteście bezpieczni.

Podejdź do dziecka i sprawdź, czy jest świadome bodźca głosowego.

„Cześć, słyszysz mnie?”

Następnie delikatnie potrząśnij ramionami dziecka.

Nieprzytomne?

W przypadku niemowlęcia możesz dodatkowo delikatnie ścisnąć dłoń i stopę. Jeśli dziecko jest nieprzytomne, poproś o pomoc osoby obecne na miejscu zdarzenia.

Drugi ratownik:

- zadzwoń do zespołu EMS/ALS (funkcja głośnika)
- zabierz i zastosuj AED (jeśli jest dostępny)

Poświęć 10 sekund, ale nie dłużej, na ocenę oddechu dziecka. Pochyl się nad ustami dziecka, słuchaj i poczuć ruch powietrza z nosa, obserwuj ruchy klatki piersiowej.

Udrożnij drogi oddechowe

Dziecko może mieć rzadkie, nieregularne łapanie oddechu w pierwszych kilku minutach zatrzymania akcji serca.

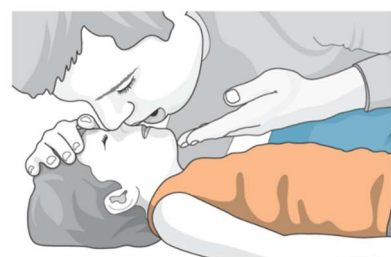
Jeśli masz jakiegokolwiek wątpliwości, czy dziecko oddycha prawidłowo, zachowuj się tak, jakby nie oddychało.

Brak lub nienormalny oddech

5 wdechów ramowniczych

W przypadku braku oznak życia

Wdmuchuj powietrze równomiernie do ust dziecka lub ust i nosa w przypadku niemowlęcia przez około sekundę, na tyle długo, aby widocznie unieść klatkę piersiową dziecka/niemowlęcia.

Jeśli trudno jest uzyskać skuteczną inhalację, drogi oddechowe mogą być zablokowane. Usuń wszelkie widoczne przeszkody.

Nie podnoś ciała obcego, nie widząc go!

Ponownie odchyl głowę do tyłu lub dostosuj metodę otwierania dróg oddechowych.

Jeśli jesteś sam i masz przy sobie telefon komórkowy, po wykonaniu pierwszych oddechów ratowniczych zadzwoń pod numer alarmowy. Włącz funkcję głośnika.

Jeśli nie masz natychmiastowego dostępu do telefonu, wykonuj RKO przez minutę przed wezwaniem pomocy.

Po wykonaniu 5 oddechów ratowniczych natychmiast wykonaj 15 uciśnień klatki piersiowej.

Ważne: Jeśli nie jesteś przeszkolony lub nie chcesz wykonywać oddechów ratowniczych, skup się wyłącznie na uciskach klatki piersiowej. Powinny być one ciągłe.

15 uciśnień klatki piersiowej

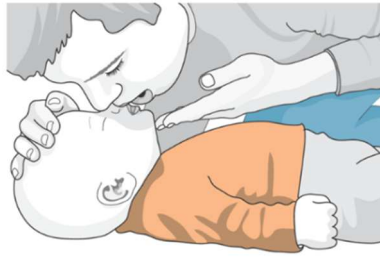
Spójne i dobrej jakości uciśnięcia powinny być:

- Częstotliwość: 100-120 na minutę zarówno dla niemowląt, jak i dzieci
- Głębokość: uciskaj dolną połowę mostka o co najmniej jedną trzecią przednio-tylnego wymiaru klatki piersiowej (co wynosi około 4 cm dla niemowląt i 5 cm dla dzieci). Uciski nigdy nie powinny być głębsze niż granica 6 cm dla dorosłych (około długości kciuka dorosłego).
- Zwalniaj cały nacisk na klatkę piersiową pomiędzy uciśnięciami, aby umożliwić całkowite rozprężenie klatki piersiowej i unikaj opierania się o klatkę piersiową pod koniec uciskania.
- Pozostaw wystarczająco dużo czasu na rozprężenie klatki piersiowej (około 50% całego cyklu powinna stanowić faza relaksacji, tj. od początku jednego ucisku do następnego).
- Przerwy w uciskaniu klatki piersiowej powinny być zminimalizowane, tak aby 80% lub więcej cyklu RKO składało się z uciskania klatki piersiowej.

**Brak sygnałów
życia**

15 uciśnień klatki pierwsiowej

2 wdechy

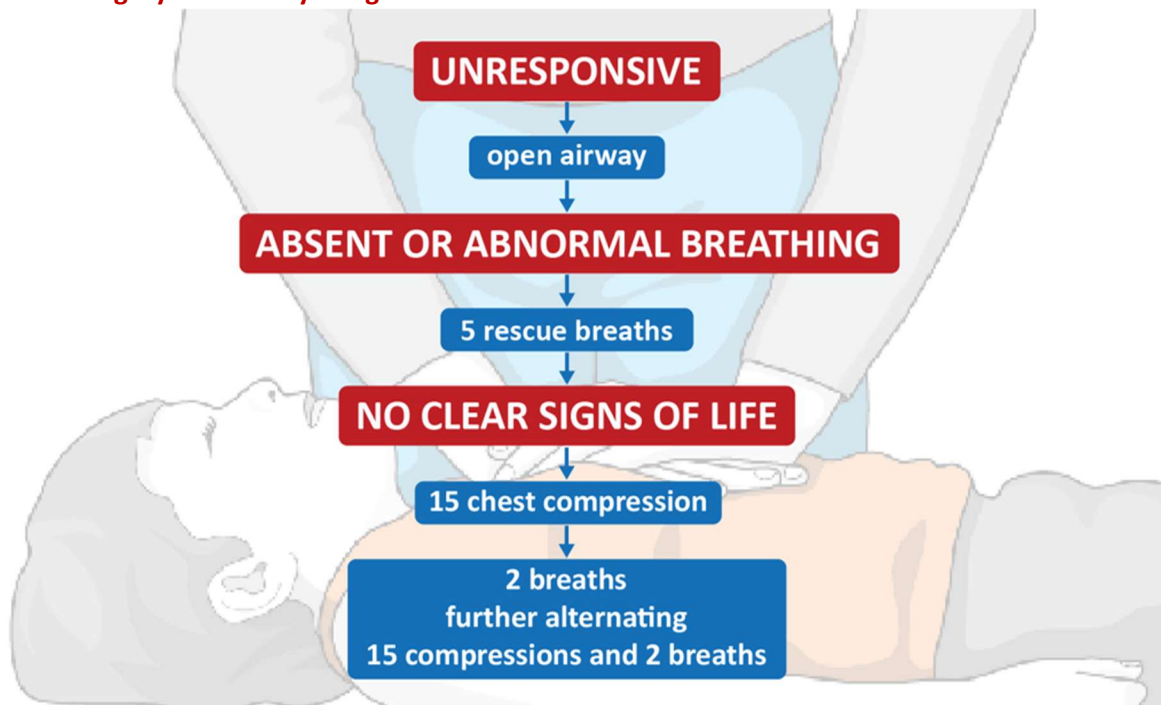

Kolejno na zmianę 15 uciśnień klatki pierwsiowej i 2 wdechy

Jeśli jesteś sam, wezwij pogotowie ratunkowe po 1 minucie od wykonania RKO.

Wykonuj RKO do momentu powrotu czynności życiowych lub do przyjazdu pogotowia ratunkowego i przejęcia opieki nad rannym dzieckiem lub niemowlęciem.

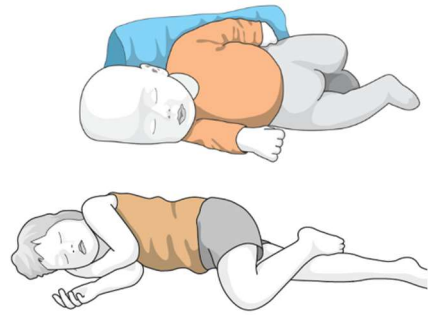
W skrócie: Algorytm Pediatrycznego BLS

Pozycja bezpieczna

**Pozycja
bezpieczna**

RKO można przerwać, gdy poszkodowanemu dziecku powrócą funkcje życiowe, np. zacznie się poruszać, oddychać lub otworzy oczy. Jeśli masz pewność, że ofiara oddycha normalnie, ale nadal nie reaguje, ułóż ją w pozycji bezpiecznej. Kontroluj ABC stale przez co najmniej 1 minutę/uważaj na prądy termiczne.

POWTÓRZ I OCENĆ

Jak głęboki jest ucisk klatki piersiowej podczas resuscytacji krążeniowo-oddechowej u osoby dorosłej?

- a) 7-10 cm
- b) 3-4 cm
- c) 1-2 cm
- d) 5-6 cm

Jakie jest prawidłowe tempo uciskania klatki piersiowej?

- a) 60-80 uciśnień na minutę
- b) 130-150 uciśnień na minutę
- c) 100-120 uciśnień na minutę
- d) 80-100 uciśnień na minutę

Jaki jest stosunek ucisków klatki piersiowej do oddechów ratowniczych podczas resuscytacji krążeniowo-oddechowej, jeśli jest tylko jedna osoba ratująca życie?

- a) 30-1
- b) 15-1
- c) 30-4
- d) 30-2

Podczas spaceru ulicą znajdujesz osobę dorosłą, która upadła. Nikt nie jest dostępny, aby pomóc. Po upewnieniu się, że miejsce zdarzenia jest bezpieczne, co powinienesz zrobić dalej?

- a) a) Zadzwoń po pogotowie ratunkowe i czekaj na pomoc
- b) b) Wykonuj resuscytację krążeniowo-oddechową przez minutę, a następnie wezwij pogotowie ratunkowe
- c) c) Sprawdź, czy poszkodowany nie reaguje; jeśli poszkodowany nie reaguje i nie oddycha, wezwij pogotowie ratunkowe, rozpocznij resuscytację krążeniowo-oddechową i jeśli jest dostępny, weź AED
- d) d) Otwórz drogi oddechowe poprzez wysunięcie żuchwy i wykonaj ruch dwoma palcami, aby sprawdzić, czy coś blokuje drogi oddechowe

Reagujesz na nagły przypadek, gdy osoba zostaje znaleziona nieprzytomna w łóżku bez oznak urazu. Jak powinienesz otworzyć drogi oddechowe?

- a) a) Pociągnij język osoby do przodu
- b) b) Wykonaj manewr przechylenia głowy
- c) c) Pochyl głowę osoby i włóż dwa palce do ust, aby znaleźć przeszkody
- d) d) Umieść palce w ustach osoby i pociągnij do przodu jej dolną szczękę

NIEDROŻNOŚĆ DRÓG ODDECHOWYCH W POSTACI CIAŁA OBCEGO

Celem tego tematu jest umożliwienie uczniom zdefiniowania niedrożności dróg oddechowych spowodowanej ciałem obcym oraz opisanie algorytmu postępowania w przypadku niedrożności dróg oddechowych w trzech kategoriach wiekowych.

Zadławienie to zablokowanie dróg oddechowych ciałem obcym (jedzenie, zabawki itp.).

Jest to stan zagrażający życiu, który może spowodować śmierć i może wystąpić każdego dnia.

Rozróżniamy częściową (łagodną) i całkowitą niedrożność dróg oddechowych.

Zadławienie

Częściowa niedrożność występuje, gdy możliwy jest przepływ powietrza do i z dróg oddechowych. Osoba poszkodowana jest w stanie oddychać. Charakterystycznymi objawami częściowej niedrożności są:

Diagnoza

Najczęściej występuje podczas jedzenia i picia.

- paniczne i niespokojne zachowanie,
- niezdolność do mówienia pełnymi zdaniami lub na cały głos,
- gorączkowy kaszel,
- nietypowe odgłosy oddechowe, takie jak świszczący oddech lub gwizdanie,
- chwytnie się za gardło,
- łzawienie oczu,
- czerwona twarz.

W przypadku całkowitej niedrożności dróg oddechowych osoba w ogóle nie może oddychać, nie może mówić ani kaszleć.

Algorytm postępowania w przypadku niedrożności dróg oddechowych jest prosty.

Bezpieczeństwo

Jeśli oceniłeś sytuację jako bezpieczną, działaj szybko i skutecznie.

Zadzwoń/zawołaj po pomoc

Zapytaj poszkodowanego

**Zapytaj osobę: Czy się dusi?
Zachęć osobę do samodzielnego kaszlu.**

Jeśli wystąpi poważna niedrożność dróg oddechowych i osoba nie może mówić, kaszleć ani oddychać, należy:

Krok 1

Pochyl osobę mocno do przodu i wykonaj do pięciu uderzeń w plecy nasadą dłoni między łopatkami. Sprawdź, czy blokada została usunięta.

Krok 2

Jeśli to nie pomoże, wykonaj do pięciu uciśnień nadbrzusza.

Zaciśnij pięść jedną ręką i chwyć ją drugą. Umieść dłonie tuż nad pępkiem i pod klatką piersiową. Pociągnij przeponę do wewnątrz i do góry, aby wypchnąć powietrze z płuc i usunąć blokadę.

Sprawdź, czy blokada została usunięta.

Zobacz film:

<https://www.youtube.com/watch?v=P7zFWXJr6is&list=PLoIW3NO77kcBg-70nIZysFTfc4DJYmyMw&index=2>

NIEDROŻNOŚĆ CIAŁA OBCEGO W DROGACH ODDECHOWYCH U DZIECKA

Pamiętaj o różnicy między następującymi kategoriami dzieci:

Niemowlę

Dziecko do 1 roku życia.

Dziecko

Od 1 roku życia do 18 lat.

Jeśli podejrzewasz, że w drogach oddechowych znajduje się ciało obce, poniższy algorytm pomoże wywołać sztuczny kaszel, aby usunąć ciało obce, zwiększając ciśnienie w klatce piersiowej.

SAFETY

Ensure safety and act quickly.

**ASSESS: PARTIAL OR COMPLETE
AIRWAY OBSTRUCTION**

If the child is coughing, no action is needed. Just encourage it to continue coughing and constantly observe.

CALL FOR HELP

If the coughing becomes ineffective, call for help immediately.

ASSESS THE STATE OF CHILD'S CONSCIOUSNESS**UP TO 5 BACK BLOWS**

If the child is conscious, but is not coughing or coughing is ineffective, perform five back blows to the interlobar region.

UP TO 5 CHEST COMPRESSIONS

If back blows are ineffective, perform up to five chest compressions in infants and up to five epigastric compressions in children.

Technika

Technika: Uderzenia w okolicę między łopatkami u dzieci powyżej 1 roku życia
Uderzenia w plecy są skuteczniejsze, jeśli dziecko jest ułożone głową w dół.

Technika: Ucisk brzucha u dzieci powyżej 1 roku życia

Stań lub uklęknij za dzieckiem.

Owiń ramiona wokół jego tułowia i umieść je pod ramionami dziecka.

Umieść pięść między pępkiem a klatką piersiową. Pociągnij przeponę do wewnątrz i do góry, aby wymusić wydostanie się powietrza z płuc i wydalić blokadę.

Powtórz ten proces do pięciu razy.

Upewnij się, że nie naciskasz na klatkę piersiową, ponieważ może to spowodować uraz brzucha.

Jeśli dziecko straci przytomność, przejdź do algorytmu PBLS.

Technika: Uderzenia w okolicę międzyłopatkową u niemowląt

Połóż niemowlę na brzuchu na przedramieniu, z głową skierowaną w dół, aby pomóc usunąć ciało obce za pomocą grawitacji.

Siedzący lub klęczący ratownik powinien być w stanie bezpiecznie podtrzymać dziecko na swoich kolanach.

Podeprzyj głowę niemowlęcia, umieszczając kciuk na rogu szczęki po jednej stronie, a po drugiej stronie umieść jeden lub dwa palce tej samej ręki w tym samym miejscu. Nie naciskaj na tkanki miękkie pod szczęką, ponieważ może to pogorszyć niedrożność dróg oddechowych!

Zadaj do pięciu uderzeń w plecy między łopatkami nadgarstkiem ręki.

Technika uciskania klatki piersiowej u niemowląt, które się zakrztusiły

Odwróć dziecko brzuchem do góry i głową w dół.

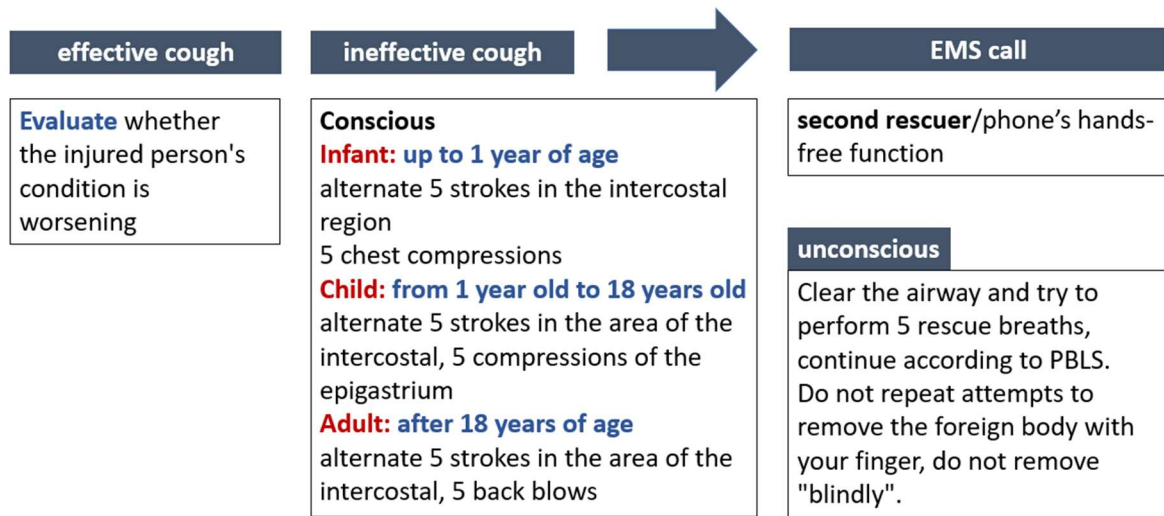
Połóż dziecko na przedramieniu i owiń dłoń wokół tyłu jego głowy.

Znajdź dolną połowę mostka.

Wykonaj do pięciu ucisków klatki piersiowej podobnie jak w przypadku resuscytacji krążeniowo-oddechowej, ale z większą siłą i rzadziej.

Jeśli niemowlę straci przytomność, rozpocznij PBLS.

Zobacz film:

<https://www.youtube.com/watch?v=U34k9pUQLtM&list=PLoIW3NO77kcBg-70nIZysFTfc4DJYmyMw&index=3>

POWTÓRZ I OCENÍ

Po wielokrotnych uciśnięciach jamy brzusznej i nieudanej próbie usunięcia przeszkody w drogach oddechowych, osoba straciła przytomność i upadła. Co należy zrobić?

- a) Wezwij pomoc
- b) Biegnij po pomoc i rozpocznij resuscytację
- c) Wezwij pomoc i rozpocznij resuscytację
- d) Nic nie rób, bo osoba nie żyje

Jakie są pierwsze czynności ratunkowe, które należy podjąć w przypadku niedrożności dróg oddechowych niemowlęcia?

- a) Połóż niemowlę twarzą do dołu na ramieniu i uderz je w plecy
- b) Biegnij i poszukaj AED
- c) Wykonaj uciśnięcia nadbrzusza, ale delikatnie
- d) Połóż niemowlę na boku i delikatnie naciśnij jego mostek

Co zrobić, gdy wydaje Ci się, że dorosły człowiek zakrztusi się kawałkiem jedzenia i kaszle?

- a) Zachęcaj osobę do dalszego kaszlu
- b) Sięgnij do ust osoby i spróbuj oczyścić drogi oddechowe
- c) Wykonaj silne uderzenia w plecy
- d) Ułóż osobę w pozycji bocznej

Osoba się dusi, ale jest przytomna. Należy poinstruować ją, aby kaszlała, a jeśli kaszel nie jest skuteczny, należy wykonać uderzenia w plecy.

Prawda czy fałsz?

Celem uciskania klatki piersiowej u niemowlęcia, które się zakrztusiło, jest wykonanie masażu serca.

Prawda czy fałsz?

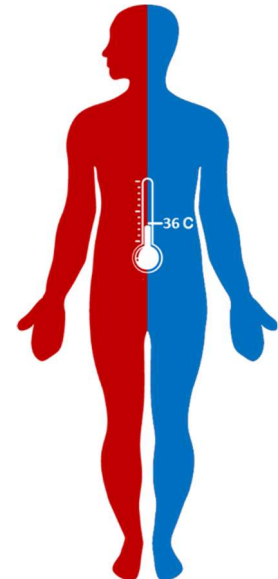
HIPOTERMIA

Celem tego tematu jest umożliwienie uczniom:

- Opisanie przyczyn i objawów hipotermii u dorosłych i niemowląt
- Określenie czynników zwiększających ryzyko hipotermii
- Określenie kroków w zapobieganiu hipotermii.

Hipotermia definicja

Hipotermia to nagły przypadek medyczny, który występuje, gdy organizm traci ciepło szybciej, niż jest w stanie je wytworzyć, powodując niebezpiecznie niską temperaturę ciała. Normalna temperatura ciała wynosi około 36 °C. Hipotermia występuje, gdy temperatura ciała spada poniżej 35 °C.

Przyczyny

Pierwotna hipotermia spowodowana narażeniem na zimno.
Wtórna hipotermia jest spowodowana chorobą lub innymi czynnikami zewnętrznymi.

Czynniki sprzyjające hipotermii

niska temperatura otoczenia
przebywanie w zimnej wodzie
obrażenia – może zmniejszyć krzepliwość krwi
oparzenia

Klasyfikacja hipotermii

Istnieją cztery stopnie hipotermii. W trakcie hipotermii funkcje życiowe stopniowo zwalniają i ostatecznie powodują zatrzymanie akcji serca.

Klasyfikacja hipotermii

I° łagodna hipotermia

- ofiara jest przytomna
- ma dreszcze
- temperatura ciała wynosi 35-32 °C

II° umiarkowana hipotermia

- zaburzenia świadomości
- dreszcze mogą zniknąć

III° ciężka hipotermia

IV° zatrzymanie akcji serca

- temperatura <32-28 °C
- ofiara nieprzytomna
- obecne oznaki życia
- temperatura <28 °C
- brak oznak życia lub są one niezauważalne

Procedura

ewakuacja z zimnego otoczenia
 ułożyć poszkodowanego na plecach
 kontrola funkcji życiowych
 zdejmij mokre ubranie w miejscu, w którym nie narazisz poszkodowanego na dalszą hipotermię
 stosuj ogrzewanie pasywne - zakładając zwykły koc
 jeśli masz, stosuj chemiczne kompresy grzewcze

Pamiętaj

Nie podawaj poszkodowanej osobie alkoholu!

POWTÓRZ I OCENÍ

Jak można zapobiegać hipotermii?

- a) Zminimalizuj narażenie poszkodowanego na zimno ziemi, wiatr i temperaturę powietrza.
- b) Zachęcaj poszkodowanego do rozmowy i pozostawania czujnym
- c) Podaj poszkodowanemu gorące napoje
- d) Podaj poszkodowanemu alkohol

Czym jest hipotermia?

- a) Niska temperatura ciała
- b) Wysoka temperatura ciała
- c) Utrata przytomności
- d) Ciężka utrata krwi

Dlaczego hipotermia jest niebezpieczna dla ludzi?

- a) Trwale zmienia kolor skóry
- b) Prowadzi do trwałego drżenia
- c) Zmniejsza się krzepnięcie krwi
- d) Osoba traci przytomność

Senność i powolna, niewyraźna mowa to dwa objawy hipotermii.

Prawda czy fałsz?

PIERWSI RATOWNICY MEDYCYNĄ TAKTYCZNĄ

Po ukończeniu tego tematu, uczniowie będą potrafili:

- Opisać postępowanie w trzech strefach zagrożenia w ramach taktycznej opieki nad ofiarami walk (TCCC)
- Opisać protokół MARCH.

Podstawy
Taktycznej
Walki

Użytkownik algorytmu TCCC musi posiadać umiejętności wykorzystywania tych czynności ratowniczych

Rapid
Casualty
Assessment

Tourniquet
Application

Haemostatic
Dressing

Pressure
Dressing

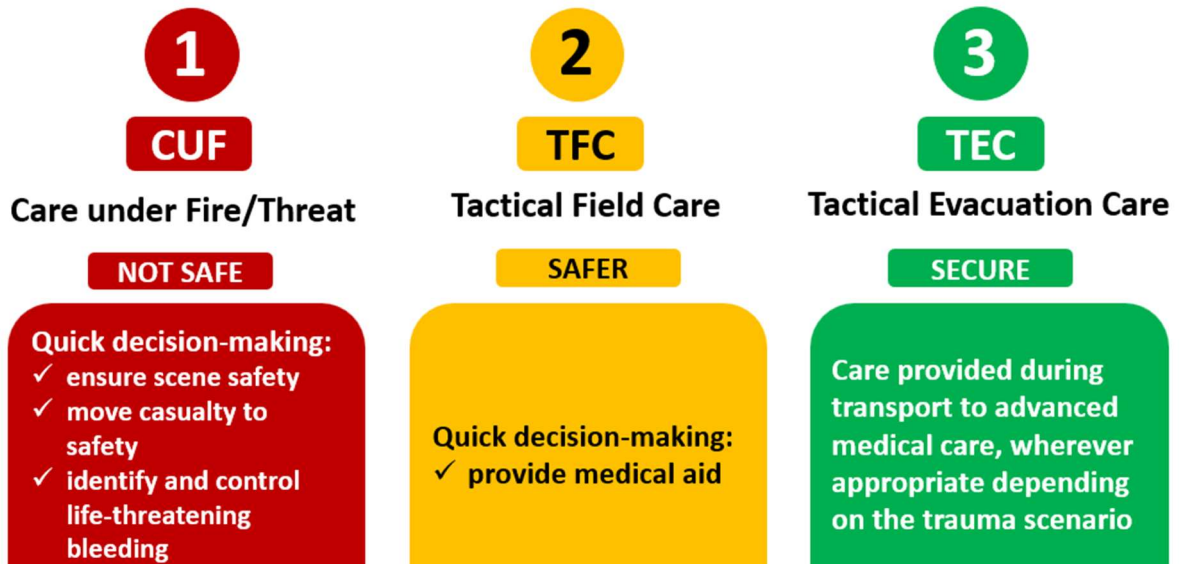
Airway
Maneuvers

Bleeding
control

Airway
& breathing

Trzy fazy TCCC

zrodziły się z lat wojny i straconych istnień:

Taktyczna opieka polowa

użyj sekwencji MARCH, która poprowadzi Cię przez szybką ocenę poszkodowanego

M.A.R.C.H.

- M** Massive Bleeding
- A** Airway
- R** Respiration/Breathing
- C** Circulation
- H** Hypothermia

...then, tend to other injuries...

Apteczki

Oto artykuły medyczne, których będziesz potrzebować, aby udzielić pomocy w przypadku masywnego krwawienia:

- Opaska uciskowa
- Opatrunek hemostatyczny
- Bandaż uciskowy
- Opatrunek na urazy doraźne

Policjanci mają ograniczoną ilość sprzętu medycznego, jaki mogą zabrać na miejsce zdarzenia. Dlatego mają zestawy zwane JFAK (zestaw pierwszej pomocy) i IFAK (zestaw pierwszej pomocy indywidualnej), które są przeznaczone do dostarczania niezbędnych artykułów medycznych do wstępnej opieki i leczenia urazów na miejscu zdarzenia. Zawierają one artykuły do leczenia typowych urazów związanych z walką, takich jak krwawienie, zarządzanie drogami oddechowymi i podstawowa opieka nad urazami. Zawartość może się różnić, ale zazwyczaj obejmuje takie przedmioty, jak bandaże, środki hemostatyczne, urządzenia do udrażniania dróg oddechowych i inne artykuły medyczne potrzebne do natychmiastowej pierwszej pomocy.

**Personal
Individual First Aid Kit
(IFAK)**

sequence

MARCH

MASSIVE BLEEDING

Jak rozpoznać masywne krwawienie zagrażające życiu

Rozpoznanie masywnego krwawienia jest kluczowe dla zapewnienia szybkiej pomocy.

Aby rozpoznać masywne krwawienie zagrażające życiu, ważne jest, aby zwrócić uwagę na takie oznaki, jak poniższe:

Bright Red Blood

is pulsing, spurting or steady bleeding from the wound

This indicates that there is a damage to the arterial blood vessels – arterial blood is brighter because of the high level of oxygen carrying by the haemoglobin to the cells in the body. That bleeding is also harder to control because of the stronger pressure than in the veins, where the blood is darker and the flow is steadier.

Overlying clothing or ineffective bandaging is becoming **Soaked with Blood**

However, just because we don't see the blood, that doesn't mean that there is no massive bleeding. Clothes have tendency to soak up fluids, so a person that has clothes, boots, and jacket – should be carefully examined. The surface that the person is lying should also be taken into account, because sand, for example, can soak up all the blood and hide massive bleeding.

Amputation of the arm or leg

✓ **IMPORTANT:** casualties with **the arm or leg** severe injuries can bleed to death in **as little as 3 minutes**

Kwotok

Krwotok to silne krwawienie, szybka utrata całej objętości krwi krążącej w wyniku uszkodzenia naczyń krwionośnych lub w wyniku choroby, powodująca śmierć poszkodowanego.

Wyróżniamy:

- krwotok zewnętrzny (widoczny): krwawienie, które można zatamować
- - krwotok wewnętrzny (niewidoczny): krwawienie, które **nie może być zatamowane**

Trzy narzędzia w apteczce pierwszej pomocy mogą być wykorzystane do zatamowania masywnego krwawienia

Tourniquet

Effective for controlling bleeding from extremities when applied correctly. It is important to use them only when necessary, i.e. there is massive bleeding. Do not use them if there is no need, as they can cause bigger damage to the tissue due to the lack of blood in that area and over time they are painful and put the person in bigger stress.

Haemostatic Dressing

It is a specialized type of wound dressing designed to promote blood clotting and control bleeding.

Pressure Bandage

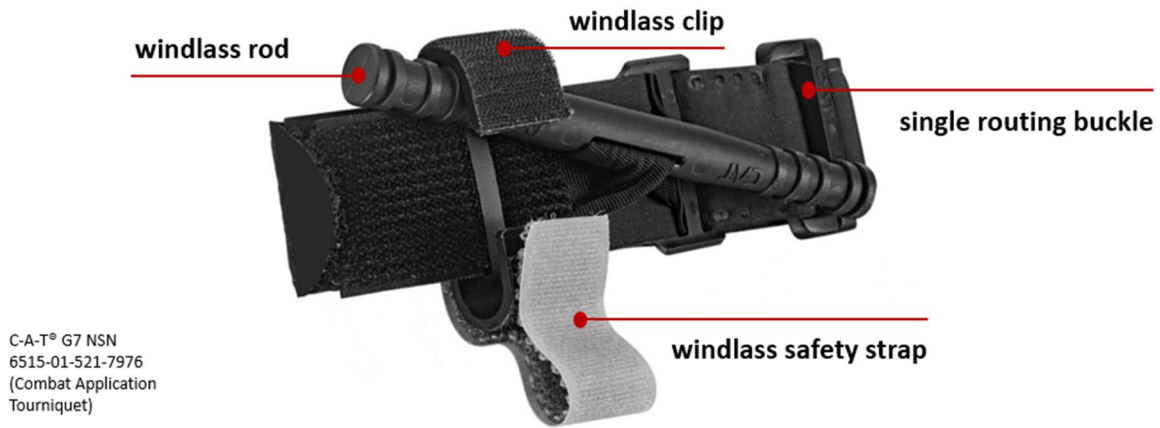
It is a sterile dressing designed to apply direct pressure to the wound. It often have features that allow for the effective compression aiding the control of bleeding.

Najczęściej stosowana opaska uciskowa do zastosowań bojowych (C-A-T)

Obraz użyty ze strony: <https://www.survivenature.com/best-tourniquet/>

Opaska uciskowa generacji 7

Zastosowanie opaski uciskowej

Opaska uciskowa odcina dopływ krwi do ramienia lub nogi poza miejscem aplikacji; jest to najlepsza metoda kontrolowania masywnego krwawienia.

Opaskę uciskową należy założyć i zatamować krwawienie w ciągu 1 minuty.

Kiedy i jak założyć opaskę uciskową (TQ):

- Opieka w warunkach pożaru/zagrożenia

Pośpieszne założenie opaski uciskowej „wysoko i ciasno” na ranną kończynę lub gdy źródło krwawienia jest niepewne

- Taktyczna opieka terenowa

Rozmyślne założenie opaski uciskowej nałożonej 5-7 centymetrów nad raną

Zastosuj drugą opaskę uciskową, jeśli krwawienie nie zostanie zatrzymane za pomocą jednej prawidłowo założonej opaski uciskowej.

(Uwaga: Silnie krwawiąca rana uda często wymaga zastosowania drugiej opaski uciskowej)

Typowe błędy przy zakładaniu opaski uciskowej

Pasek na rzep nie jest wystarczająco mocno naciągnięty na początku aplikacji.

W tym przypadku jest zbyt dużo wolnej przestrzeni i nie ma wystarczającego nacisku, aby zwężyć naczynia krwionośne i zatrzymać krwawienie.

Typowe błędy

Pręt opaski nie jest wystarczająco mocno skręcony, aby zatrzymać krwawienie.

Pręt opaski jest kluczową cechą opaski uciskowej, która wytwarza większość ciśnienia, aby zatrzymać krwawienie.

Opaska uciskowa nie została założona wystarczająco szybko (krwawienie ustało po 1 minucie; całkowicie zapięta po 3 minutach).

Czas naprawdę odgrywa ogromną rolę w przypadku masowego krwawienia, gdzie liczy się każda sekunda.

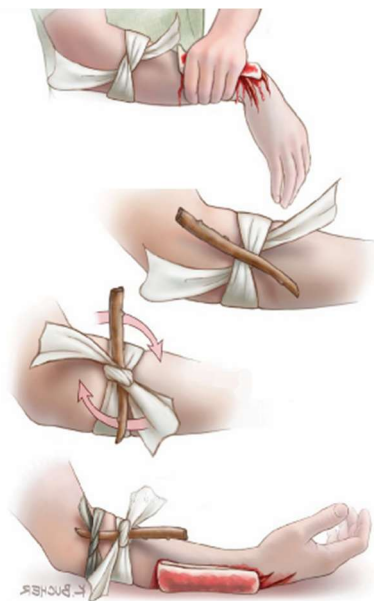
Improwizowana opaska uciskowa

Kiedy należy rozważyć użycie improwizowanej opaski uciskowej?

Jeśli opaska uciskowa nie jest dostępna, należy uszczelnić ranę i wywierać bezpośredni nacisk na główne źródło krwawienia.

Ryzyko związane z improwizowaną opaską uciskową:

- może dojść do uszkodzenia skóry, jeśli opaska jest zbyt wąska
- krwawienie może się nasilić
- krwawienie może nie zostać całkowicie opanowane
- improwizowana opaska uciskowa może z czasem poluzować się z powodu nieprawidłowego zabezpieczenia

Improwizowana opaska uciskowa

Zdjęcie pobrane ze strony:

Tamponowanie ran i opatrunek uciskowy

apply direct pressure and pack wound

pack tightly using a **haemostatic dressing** that contains a special agent that promotes blood clotting or a clean cloth, if dressing not available

apply firm, direct pressure for at least 3 minutes or until the bleeding stops

wrap bandage tightly around injured extremity

apply using short tugs evenly around the extremity while maintaining continuous tension on the bandage so pressure is maintained

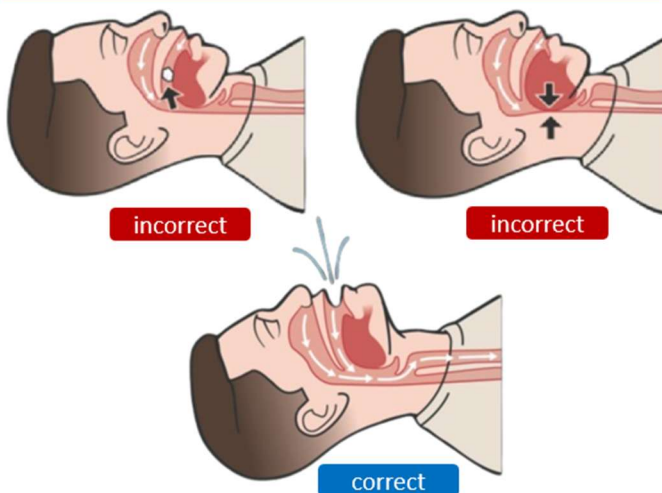
sequence

MARCH

AIRWAY

Oczyszczanie dróg oddechowych

ensure airway is not blocked

Signs and Symptoms

Airway may be Blocked:

- ✓ casualty is in distress and indicates they can't breathe properly
- ✓ casualty is making snoring or gurgling sounds
- ✓ visible blood or foreign objects are present in the airway
- ✓ severe trauma to the face

Zdjęcie pobrane ze strony:

<https://indico.un.org/event/1000917/attachments/341/1187/Mod%2007%20FMAC%20Didactics%20V1.pdf>

Manewr czoło-rzuchwa

In a **casualty** without an airway obstruction, you can perform the following maneuvers:

head-tilt chin lift

jaw-thrust

for an unconscious casualty not in shock, place them into the **recovery position**

assist a conscious casualty by helping them assume any comfortable sitting position that **allows them to breathe easily**

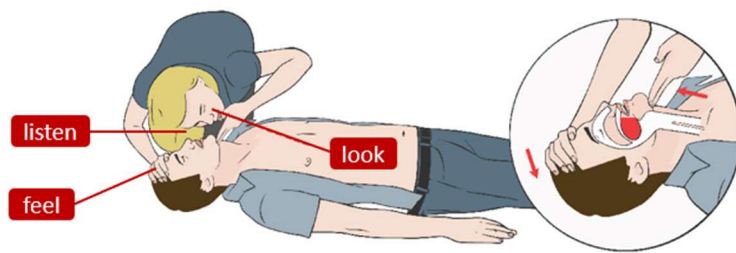
Zdjęcie pobrane ze strony: <https://testbook.com/question-answer/airway-maneuver-to-open-airway-recommended-in-trau--619cffd0b022ce36cd5b4831>

sequence

MARCH

RESPIRATION/BREATHING

Ocena pod kątem niewydolności oddechowej

Signs of Respiratory Distress include:

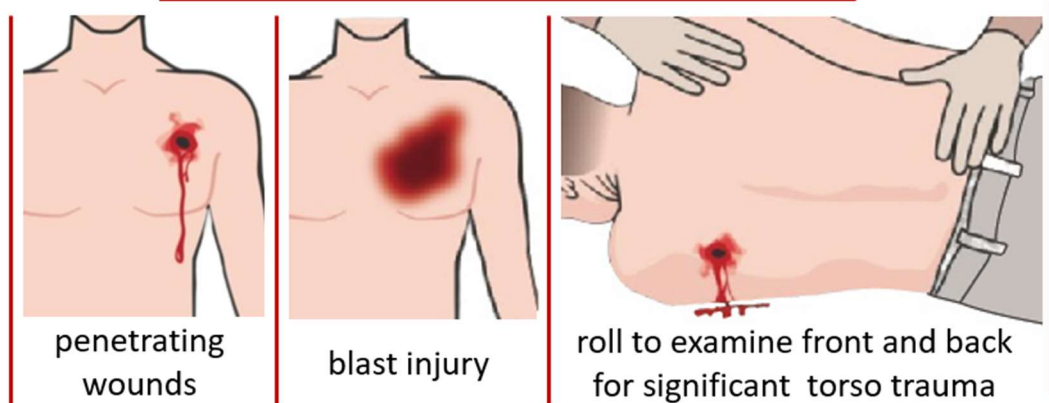
- ✓ difficulty breathing
- ✓ struggling to get air in and out
- ✓ breathing is too weak to be effective (less than 6 times per minute)
- ✓ rapid breathing (greater than 20 times per minute)

IMPORTANT: Report findings of **Respiratory Distress** to medical personnel at the scene

Obraz pobrany ze strony: <https://www.mycprcertificationonline.com/cpr-steps>

Oceń, czy nie występują potencjalnie zagrażające życiu obrażenia klatki piersiowej

Types of Chest Injury

IMPORTANT: do not pack chest wounds with a haemostatic (or other) dressing
report a severe chest injury to medical personnel immediately

sequence

MARCH
CIRCULATION

Zapobiegaj wstrząsowi poprzez kontrolowanie krwawienia

Reassess all bleeding control measures are still effective.
Ensure tourniquets remain tight.

Signs and Symptoms of shock include:

- ✓ rapid breathing
- ✓ losing fokus and having difficulty engaging
- ✓ sweaty, cool, clammy skin,
- ✓ pale/gray skin

sequence

MARCH

HYPOTHERMIA

prevent/address hypothermia worsened by **massive blood loss**

Signs of hypothermia:

- 1 Slurred speech or mumbling
- 2 Slow breathing and drowsiness
- 3 Shivering

Prevent hypothermia:

- ✓ keep clothing on the casualty unless it is extremely wet, then remove
- ✓ cover the casualty with blankets, poncho liners, sleeping bags, or anything that will retain heat
- ✓ keep casualty off the ground (increases loss of body heat)

Pamiętaj: Hipotermia nie musi być spowodowana zimną pogodą. Może ją również powodować duża utrata krwi.

sequence

MARCH - E

EVERYTHING ELSE

ADDITIONAL LETTER E

the additional letter in the MARCH Protocol, letter E, refers to **secondary injuries**:

- 1** eye trauma
- 2** head injury
- 3** burns
- 4** fractures

Limitation in performing medical interventions in this fields:

- ✓ due to lack of equipment and knowledge
- ✓ some of these injuries require hospital treatment

W przypadku wystąpienia takich obrażeń najlepszym rozwiązaniem jest ich rozpoznanie i zgłoszenie, aby wykwalifikowany personel mógł przygotować siebie i swój sprzęt do interwencji medycznej.

POWTÓRZ I OCENĆ

W przypadku masywnego krwawienia w okolicy CUF, jedyne co nie możesz zrobić to:

- a) Załóż bandaż modułowy
- b) Samodzielnie załóż opaskę uciskową
- c) Rozpocznij pobieranie krwi
- d) Załóż opaskę uciskową innej rannej osobie

Co zrobiłbyś w pierwszej kolejności w sytuacji zagrożenia życia lub zdrowia, wybierając spośród poniższych opcji:

- a) Zdobądź przewagę ogniową
- b) Otwórz drogi oddechowe poszkodowanej osoby
- c) Rozpocznij resuscytację krążeniowo-oddechową
- d) Wezwij pogotowie ratunkowe

Strefa Taktycznej Opieki Polowej (TFC) to sytuacja, w której

- a) musisz ponownie ocenić stan osoby poszkodowanej i wykonać algorytm MARCH
- b) zmierzyć temperaturę osoby poszkodowanej
- c) możesz zostawić osobę poszkodowaną i skupić się na ochronie dowodów
- d) możesz się zrelaksować i czekać na pomoc

Co oznacza skrót MARCH?

- a) Algorytm stosowany w nagłych wypadkach bojowych i taktycznych interwencjach medycznych
- b) Algorytm sprawdzania bezpieczeństwa dostępu do miejsca wypadku
- c) Protokół reanimacji osoby
- d) Protokół ewakuacji osoby poszkodowanej

Co oznacza litera R w algorytmie MARCH?

- a) Oddychanie
- b) Promieniowanie
- c) Reanimacja

- d) Ponowna ocena

Jakie jest główne zadanie w sytuacji opieki pod ostrzałem (CUF)?

- a) radzić sobie z niedrożnością dróg oddechowych
- b) zapobiegać hipotermii
- c) zapewnić bezpieczeństwo na miejscu zdarzenia
- d) radzić sobie z oddychaniem niezagrożającym życiu

Rozwiązując zadanie z literą M w algorytmie MARCH zatrzymujemy krwawienie poprzez:

- a) uniesienie nóg osoby w pozycji pionowej
- b) umieszczenie osoby w pozycji bocznej
- c) założenie opaski uciskowej lub gazy hemostatycznej
- d) podanie płynów w celu uzupełnienia utraconej krwi

Jeżeli Twój kolega został postrzelony i nadal znajduje się pod bezpośrednim ostrzałem, powinieneś nawiązać z nim kontakt i powiedzieć mu/jej, aby się schował.

Prawda czy fałsz?

W przypadku masywnego krwawienia w strefie CUF w sytuacji aktywnego strzelca, jedyną pierwszą pomocą, jaką można udzielić poszkodowanemu, jest założenie opaski uciskowej i pozostawienie go w pozycji bezpiecznej.

Prawda czy fałsz?

Kompletny algorytm MARCH jest stosowany w opiece w sytuacjach zagrożenia pożarem.

Prawda czy fałsz?

Algorytmu MARCH nie należy stosować zgodnie z kolejnością liter.

Prawda czy fałsz?

Opatrunek hemostatyczny stosuje się w celu:

- a) pakowanie ran w klatce piersiowej lub brzuchu
- b) utrzymywanie dróg oddechowych otwartych
- c) masywne krwawienie węzłowe w pachwinie
- d) masywne krwawienie podczas bezpośredniego ostrzału

Jeśli nie można użyć opaski uciskowej na kończynę, należy:

- a) użyj Combat Gauze – opatrunku hemostatycznego
- b) wezwij karetkę i poczekaj
- c) unieś nogi osoby
- d) użyj dowolnego opatrunku, aby zakryć ranę

Które stwierdzenie jest poprawne?

- a) Opaski uciskowej nigdy nie należy zakładać na ubranie lub mundur osoby
- b) Opaskę uciskową należy zakładać wysoko i ciasno
- c) Opaskę uciskową należy zawsze zakładać na kolano lub łokieć

Opatrunki hemostatyczne należy nakładać, stosując co najmniej 3 minuty bezpośredniego ucisku (opcjonalnie w przypadku XStat).

Prawda czy fałsz?